

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Index Rervm Omnivm, Locorvmq[ue] Insignivm Qvae In Tribvs Dinstictis
voluminibus Consiliorvm Avgvstini Beroii Continentvr

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

|

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96541](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96541)

[illegible]

I

parte donauz	ACTATORA uerba, uide in uerb. uerbum.	
con claudia, u	ACTURA: Cum graui alterius iactura non est vni confu	51
re, saltem obsequ	lendum, in conf. 18. n. 7.	384
	Ias on i. l. f. qui maior C. de transact. declaratur, in	104
	conf. xcii. nu. 27.	297
	actura 17. sol. 4. declaratur, in conf. 30. nu. 29.	170
actura est pmo	actura uerba quomodo fteat, in conf. 73. nu. 8.	245
nu. 18.	actura uerum denotat quando consequentiam, illationem, et	170
spectu lurgum	actura, in conf. li. nu. 9.	321
actura	actura in religio an fit approbata, et professio in illa facta an li	245
	quis conuincatur, 322.	

defuncti religionis fuit medicantes, in confilio xix. nu. 23. 24. & 25. 95
1 Ignorantia iustitæ à beneficio legis non excluditur, in confil. xxviii.
numer. 22. 413
3 Adversus ignorantem etiam præscribitur per tempus 10. 20. & 30. an-
norum, in confil. xlii. nu. 38. 226
3 Adversus ignorantem tempus non currit, in confil. 15. nu. 25. 40
3 Ignorantem adversus præscriptionem restituuntur, ibi. nu. 27. 41
Et quando hoc ærum fit, ibi. nu. 48. 43
3 Contra ignorantem etiam præscriptio currit, ibi. nu. 44. 42
3 Ignorantem iustitæ saltem quo ad effectus de præterito non ligantur dis-
positione nova imponente novam penam pro crimine, pro quo à
iure antiquo certa pena fuit imposita, in confil. xxvii. nu. 55. 538
5 Ignoranti iustitæ non currit tempus maximè ad incurrendam moram, in
confil. ccv. nu. 4. 586
3 Ignoranti non currit tempus quadriennii petendæ restitutionis, in
confil. lvi. num. 50. 187
3 Ignorans non potest dici negligens, ibid.
1 IGNORANTIA iurium, & canonum neminem excusat, & præsertim
episcopum, in confil. iii. nu. 28. 18
1 Ignorantia iuris non nocet, quando agitur de damno evitando, in cõ-
fil. i. numer. 24. 253
2 Ignorantia, & erroris prætextu transactio cum minore facta per resti-
tutionem in integrum reuocatur, in confil. xxxii. nu. 40. 147
2 Ignorantia iuris, & calla nullo modo excusat, in cõfil. xliiii. nu. 40. 185
2 Ignorantia iuris excusat à mala fide, prodestque si non ad viciupendi-
um, saltem ad faciendum fructus suos, in confil. lx. nu. 53. 241
1 Ignorantia iuris non nocet fœminis in damnis, & ubi de lucro non
agitur, in confil. xciii. nu. 76. 405
1 Ignorantia iuris, & rufcitati quando succurratur, & quando non, in
confil. cxx. nu. 27. & 29. 487
1 Ignorantia in facto proprio non est tollerabilis, & præsertim quando
factum est de propinquo, in confil. cxi. nu. 1. 589
1 Ignorantia præsumitur, nisi probetur scientia, in confil. xciii. nu. 13. 466
1 Ignorantia iustitæ à mora excusat, in confil. xciii. nu. 37. 730
1 Ignorantia allegationis potest reuocari, in confil. cci. nu. 7. 757
1 Ignorantia, & error in dubio præsumitur, non autem scientia in pro-
rogatione iudicis incompetentis, in confil. x. nu. 29. 27
Maximè in forensi, ibid. nu. 30.
Reliqua de hoc vide in verb. prorogatio.
3 Ignorantia iusta dictatur, quæ proveniat ratione ætatis pupillaribus, & ra-
tione successione in ius alterius, in confil. cxxi. nu. 1. 345
3 Ignorantia iustitæ causa quibus restituatur in integrum adversus præscrip-
tionem etiam 30. annorum ibi. nu. 2. 345
Secus est in conventionali præscriptione, ibi. nu. 5. 10. & 11. 346
3 Ob ignorantiam iustam restitutio in integrum ex clausula generalis, li-
qua mihi iusta causa &c. conceditur etiam minoribus, exceptis casibus,
in quibus lex illam prohibet, ibi. nu. 4. 345
3 Ignorantia an verè, & legitime fit probanda in statuto de emendatio-
ne damnorum datorum à quibus ignoratur ad hoc, ut contra uilem
locum habeat, in confil. 2. 15. nu. 1. 3. & 5. 615. & 616
3 Ignorantia iusta excusat moram, in confil. ccv. nu. 2. & 4. 586
3 Ignorantia iustitæ est, quæ consistit in facto alieno, ibi. nu. 3. ead.
2 De ignorantia simplicis assertioni iurare statuto, in confil. 183. nu. 24. 526
3 Ignorantia à causa restitutionis datur in integrum adversus præscriptio-
nem 30. annorum, & quid in præscriptione 40. annorum, & longioris
temporis, in confil. lvi. nu. 41. 186
Reliqua an, & quando, & quomodo propter ignorantiam detur restitu-
tio, vide in verb. restitutio.
3 Ignorantia iuris quæ à pena ratione doli impositi excusat, in confil.
lvii. nu. 14. 191
3 Ignorantia iuris præsertim impliciti, & intricati excusat à pœna l. si
quis maior C. de transact. ibi. nu. 16. 191
3 Ignorantia iuris in milite permittitur, & potius, quàm dolus præsumi-
tur, ibi. nu. 40. ead.
3 ILLATIO ex diuersis non fit, in confil. 20. nu. 7. 70
3 Illatio semper debet intelligi in terminis præcedentibus, ex quibus in-
feratur, alioquin tanquam facta ex diuersis non esset bona, in confilio
5. numer. 16. 167
3 Illatio, & consequentia quadam denotatur per hæc verba, & per conse-
quens, meritò, & ideo, in confil. 5. nu. 9. 170
2 ILLIGITIMVS partus est intra centesimum, & septuagesimum diem
à die contracti matrimonij editus, in confil. 3. nu. 34. 146
2 Idem f. a morte mariti post decem menses, & dies duos ad plus fuerit
editus, ibi. num. 35. ead.
2 Illegitimus est natus ex uxore, & adultero, etiam uxore commorante
cum marito, in confil. cxi. nu. 1. 699
Et quando hoc ærum fit, ibi. nu. 10.
2 Illegitimus dispensatur ad episcopatum, & ad spiritualia censeatur dis-
pensatus, & illegitimus etiam quoad temporalia, & successiones
hereditarias, in confil. 163. nu. 11. 705
Contra ibi. nu. 24. usque ad numer. 33. & 34. vsque ad num. 43. pag. 707.
cum sequen.
3 Illegitimus fit quoad omnes effectus legitimus per subsecgens matri-
monium, in confil. 166. nu. 1. 720
Fallit, ibid. num. 5. & 7. ead.
2 Illegitimo fratri potest filia legitima titulo transactionis, aut alio bo-
na patris relaxari, & dimittere, in confil. 169. nu. 18. 729
Maximè propter lites dirimendas, ibid. nu. 24. 730
2 Illegitimi de iure civili regulariter existentibus legitimis, & natura-
libus nequeunt legitimari, & ideo de illis expresse mentio fieri de-
bet.

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- bet, in consil. 172. nu. 8. 740
- 1 Illegitimus filius uariis, multisque modis legitimatur, ibid. nu. 11. ca. 740
- 2 Frequentius per rescriptum, & preces principi oblatas, ibid. nu. 12. ead. 740
- Reliqua uide in uer. filius, in uerbo legitimare, & i. uerbo legitimatio.
- 3 Cum illegitimis natis ex coitu diuino iure reprobo Papa absque cau- 740
- sa dispensare non potest, neque facere, ut habeantur perinde ac si ex 740
- uero, & legitimo matrimonio nati essent, secus in natis ex coitu hu- 740
- mana lege reprobo, in consil. 175. nu. 26. 740
- Reliqua uide in uerbo dispensare, & dispensatio.
- 1 Illegitimi nati non possunt tanquam heredes, nec tanquam pro- 740
- ximiores, & agnati petere renouationem emphyteosis ecclesiarum, in 740
- consil. c. j. num. 3. 740
- Reliqua uide in uerbo emphyteosis.
- 2 Illegitimè natus ab beneficium, & clericatum absque superioris dispen- 740
- satione promoueri non potest, in consil. clxx. nu. 3. 740
- 3 Illegitimè esse, & non esse, aequiparantur, in consil. cxlii. nu. 6. 740
- De filiis illegitimè natis, uide in uerbo filius.
- 1 Illegitimus, & contra ius naturale per consuetudinem, & communem 740
- loci obseruantiam non potest effici licitum, in consil. clxxv. nu. 2. 623
- 1 Illicitum aliàs efficitur licitum per dubium iuris euentum, in consilio 740
176. nume. 24. 659
- 1 Illicitum est, & tanquam usura illicita non potest extorqueri, quando 740
- etiam illis casibus, quibus pro interesse ultra sortem deberi potest, 740
- quid certum promittitur, in consil. 178. nu. 23. 679
- 3 Illicitum aliàs factum auctoritate principis, seu locum principis obte- 740
- nentis in summe, lacu, stagno, seu alio loco publico, efficitur licitum, 740
- in consil. clx. nu. 36. 399
- 3 Illicitum est, & in praedictis subueniendum, in consil. 740
100. nume. 11. 302
- 2 Ille uisus, & Augustus dicitur filius imperatoris, in consil. xlii. 740
- numero 3. 190
- 3 Illustres habentes imperium, & gladii potestatem personaliter stare in 740
- iudicio non possunt, in consil. xlii. nu. 24. 105. & 107. ubi limitatur, 740
- pag. 53. & 61. ead.
- 3 Illustres citatus ad causam personaliter comparere prohibetur, ibi- 740
- dem nu. 104. ead.
- 3 Quid si à Papa fuisset ad curiam in causa matrimoniali, & spiritali ci- 740
- tatus, ibid. nu. 105. ead.
- Et quid si coram imperatore, ibid. nu. 107.
- 3 In illius citatio quando alia impedimenta non comparendi ultra pro- 740
- hibitionem legale de non comparendo personaliter considerari, 740
- locumque habere possint, ibid. nu. 109. ead.
- 3 Imbreuitura, & notarius quando, & quomodo fidem faciat, in con- 740
- sil. l. i. nume. 30 p. 8. ead.
- Imbreuitura, & cetera, uide in uerbo, & cetera.
- 2 Imola in l. gallus, §. idem credendum si de lib. & posthu. declaratur, 740
- in consil. ii. nu. 15. 26
- 2 Imola in l. codicillis, §. instituto ff. de lega. 2 declaratur, in consilio 740
- lxxxiii. num. 66. 368
- 2 Imola in l. is qui heres ff. de acquir. hered. declaratur, in consilio 740
- lxxxviii. nume. 37. 583
- 1 Imola in c. raynarius in antepen. charta, uerbi. item attende extra de te- 740
- sta. declaratur, in consil. cxxv. nu. 30. 570
- 3 Immediata multa prohibentur, quæ mediante conceduntur, in con- 740
- sil. clxxiii. nu. 14. 198
- 3 Immissio, & pignoratitio, quæ fit pro executione, non potest fieri in re- 740
- bus, aliter, quam condemnati, siue sint aliter quoad proprietatem, 740
- & possessionem, siue quoad proprietatem tantum, siue quoad pos- 740
- sessionem tantum, in consil. xlii. nu. 6. 163
- Videas in uerbo missio, & in uerbo tenura.
- 2 Immobiles, & proprium mendicantes ad usum suum retinere non ad- 740
- uersatur regulæ mendicantium, in consil. xxi. nu. 19. 65
- Et quando relictum immobilium illis factum ualeat, illudque possint 740
- retinere, ibid. nu. 20. ead.
- 1 Immunes, & liberi ab oneribus, & seruitute homines cum bonis suis in 740
- dubio præsumuntur, in consil. cxv. nu. 30. 475
- 3 Immunes si qui de uilla sint facti à solutione collectarum, ceteris inte- 740
- grum onus accrescit, ut totum soluere teneantur, & quando, in consil. 740
- cl. nu. 4. & 36. p. 437. cum seq. ead.
- 3 Immunitas data masculis descendentiibus non censetur data descen- 740
- dentibus ex feminis, in consil. xvi. nu. 4. 404
- 2 Immunitas concessa pro se, & suis descendentiibus masculis usque in 740
- tertiam generationem non comprehendit nepotem uel neptem ex fi- 740
- lia, in consil. cxv. nu. 35. 540
- 2 Immunitas data descendentiibus masculis quare solis descendentiibus 740
- per lineam masculinam data censetur, ibid. nu. 63. 543
- 2 Immunitas concessa est sui natura restringibilis, in consil. 148. nu. 37. 653
- 2 Immunitas data alicui, quamdiu reipublica causa abfuerit, cessat illico 740
- cessante absentia, in consil. cl. nu. 32. 664
- 2 Immunitatis, & privilegii titulus ex cursu temporis immemoralis le- 740
- gitione probari dicitur, in consil. cxv. nu. 24. 474
- 1 Immunitas, & libertas aduersus dominum, & superiorem, illiusque iur- 740
- isdictionem, & imperium acquiritur ex prescriptione, seu consue- 740
- tudine cursus temporis immemoralis absque alio titulo, ibidem 740
- numero 25. ead.
- 1 Idem in prescriptione cursus triginta, uel quadraginta annorum, ibi- 740
- dem nume. 26. ead.
- 1 Immunitates concessæ alicui ad heredes non transeunt, sed finiuntur 740
- cum persona, cui concessæ fuerunt, in consil. 133. nu. 4. 517
- 3 Immunitas solum trahitur ad bona præterita, & non ad futura possunt

- muneritatem acquisita, in consil. 150. nu. 34. 740
- 1 Immunitas, ut quis pro eius bonis ad onera, & collectas cum reli- 740
- quis non teneatur, de iure dari potest, ibidem nu. 1. 740
- 3 Immunitatem ex usu longissimi temporis, & ex quadam impromp- 740
- tu, & ambitione contra mentem domini sui acquisita, quis ad alium 740
- subditorum præiudicium uti, & gaudere non debet, in consil. 740
- cl. nume. 12. ead.
- 3 Immunitatem privilegia possunt à principe, & non etiam sine causa 740
- uocari, ibid. nu. 7. ead.
- 1 Immunitas concessa pro quibuscunque bonis presentibus, & futuris 740
- comprehendit etiam bona post concessionem immunitatis acquir- 740
- ta, in consil. 173. nu. 27. ead.
- 1 Immunitas concessa ciuibus, & comitatibus alicuius loci superius 740
- concessionem fructuum habitatorum, & perceptorum ex suis bonis, & pos- 740
- sionibus non dicitur etiam colonis partiaris illorum bonorum con- 740
- cessa, in consil. 173. nu. 66. ead.
- 1 Immunitates sunt stricti iuris, & odiosæ, nec de personis ad personam 740
- extenduntur, ibid. ead.
- 1 Immunitas in dubio censetur personalis, nisi sit concessa rei, aut iuri 740
- pro se, & heredibus suis, seu posteris, secus si alicui personæ ad per- 740
- sonam esset concessa, ibid. nu. 67. ead.
- Vide etiam in uerbo exemptio.
- 3 Immunitas concessa incolis certi loci ad iudicos etiam ita censetur, 740
- sicut grauen, in consil. 18. nu. 19. ead.
- 3 Immunitas uni concessa non dicitur filius acquisita, nisi de iure 740
- que expressa mentio fiat, in consil. cl. nu. 7. ead.
- 1 Impedimentum iustum excusatur a mora, & negligentia, & per- 740
- petuam perit, & conuentionali, in consil. 88. nu. 33. & 36. ead.
- Maximè in obligationibus facti, ibid. nu. 37. ead.
- Et quid in obligationibus dationis quantitatibus, ibi. nu. 38. ead.
- 1 Impedimentum iustum causatur ob inundationis aquarum, ibi. nu. 39. ead.
- 1 Impedimento, propter quod à contractu recedere licet non est, sed 740
- est effectus quoque illius, ut à contractu amplius recedere non possit, 740
- facere debet, in consil. cl. nu. 10. ead.
- Et quando hoc uerum sit, ibid. nu. 40. ead.
- 3 Impedimentum loci, & itineris non tui in uocato ad in dicitur 740
- habile, sed non necessarium, in consil. xviii. nu. 11. ead.
- 3 Impedimentum concernens publicam utilitatem dicitur necessarium, 740
- & probabile, ibid. nu. 30. & 78. p. 55. cum seq. ead.
- 3 Impedimentum necessarium dicitur non solum infirmitas, sed etiam 740
- iniles, sed etiam id, quod utilitatem publicam, & contrahentium 740
- loci, seu provincie respiciat, in consilio xviii. nume. 7. & lxxxviii. 740
58. cum sequentibus. ead.
- 3 Impedimentum esse uel ratione paupertatis, uel reipublicæ uel obli- 740
- ga, & itinera non tui quo ad excusandum citatum à non compari- 740
- tione participant, ibid. nu. 88. ead.
- 3 Impedimenta facti tantum probabilia notoria possunt per executionem 740
- sine mandato in quancunque causa etiam aduocari allegari, ibid. 740
113. 131. & 132. p. 62. cum seq. ead.
- 2 Impedimenta facti facilius opponuntur sine mandato, quam in- 740
- menta iuris, ibid. nu. 114. ead.
- 3 Impedimentum citati an sit necessarium, uel probabile, quæritur, 740
228. & quando non quoad hoc, ut sit saltem excusatorum arbitrio, 740
- neatur, uel non, ibid. nu. 147. ead.
- De impedimento citati, propter quod non teneatur comparere, 740
- per se, nec per procuratorem, nec per excusatorem, sine mandato, 740
- uide plenus in uerbo citare, & in uerbo citatio. ead.
- Ad alleganda, & probanda impedimenta an, & quando aduocari 740
- excusator, uide in uerbo excusator. ead.
- Impedimentum publicæ honestatis uide in uerbo honestas, & in 740
- bo uinculum. ead.
- De impedimento actus, uide in uerbo actus. ead.
- Impedimentum testandi, uide in uerbo testari. ead.
- 2 Impedito, & non ualent aliquid facere non currit tempus, in con- 740
- sil. num. 37. ead.
- 3 Impedito propter factum aduersarij terminus legalis non currit, 740
- in consil. cxv. num. 3. ead.
- 1 Imperare quis sibi ipsi non potest, in consil. xiv. num. 5. ead.
- 1 Imperator in quo loco ualide coronari possit, & debet, & in quo loco 740
- beatus romanus, in consil. i. num. 1. ead.
- 1 Imperatoris corona quatuorplex, & in quo loco, quomodo, & per 740
- illas accipiat, ibid. num. 3. & 5. ead.
- 1 Imperatoris coronatio non fit de necessitate, sed causa bonorum, & 740
- iustam solemnitatis, ibidem nu. 4. & 10. pag. 5. cum sequentibus. ead.
- 1 Imperator, & Papa sunt duo supremi principes, qui simul eamdem 740
- omnia possunt, ibid. num. 6. ead.
- 1 Imperatoris coronatio sapientis fuit quoad ordinem, & locum, & 740
- ibid. num. 10. ead.
- Et ea est de iure positio, ibid. num. 11. ead.
- 1 Imperator ad obseruantiam iuris positui plenè etiam adhibere potest, 740
- la non tenetur, ibid. num. 12. ead.
- 1 Imperatoris actus forma omnis, & solemnitas substantia alicuius 740
- in consil. i. num. 8. ead.
- 1 Imperator dignior est, & nobilior qualibet creatura, in consil. 740
- num. 11. ead.
- 1 Imperator an obligationes, promissiones, & aliaque in pace contracta 740
- contenta obseruare, & manutenere perpetuò, & ad quamvis 740
- teneatur, & an illis contrariare possit, necne, in consil. lxxviii. nu. 1. 740
- 1 Imperator pro parte, & respectu certi loci potest iurisdictionem 740
- comparare in pace constantia comprehendat, licet non possit

Oij.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

one postea nullam de tali possessione mentionem fecisset,

impetratore postea nullam de tali possessione mentionem fecisset, 45
ibid. nu. 14. 45
1 Impetratio beneficii valet, etiam si impetrans dicat illud esse curatum, 45
cum sit simplex, uel habere residentiam, & non habeat, in consil. 45
88 num. 10. 360
Reliqua uide in uerb. beneficium.
1 Q U A N D O A dictio, uide in uerb. dictio.
1 I M P O S I T I O N E S speciales quæ sunt, & quando ad eas nec ecclesiæ, 101
nec laici forent teneantur, in consil. 31. nu. 19. 101
Reliqua uide in uerb. onus.
1 I M P O S I B I L I T A S de iure quæ dicatur, in consil. 64. nu. 11. 260
2 Impossibilitas de facto quæ dicatur, ibid. nu. 12. 260
2 Impossibilitas ratione perplexitatis quæ dicatur, ibi. nu. 13. ead.
3 Impossibilitas conditionis, modi, & oneris, uideas in uerb. conditio, 260
modus, & in uerb. onus.
2 Impossibilitas conditio, uide in uerb. conditio.
1 I M P O T E N T I A S casus in uulgaribus substitutionibus comprehendit etiam 260
causam in quo hæres institutus testatori prædecessisset, sicut in consil. 62.
numero 1. 247
3 Et quoad effectus unus casus tantum reputatur, licet in pluribus verificetur, 195
in consil. 17. nu. 44. 195
2 I M P R O P R I A R E. Impropriantur uerba ratione absurdi euitandi, in 673
consil. ciliu. nu. 9. 673
2 Improprianda etiam sunt uerba dispositionis, ut illius inualiditas, & 104
nullitas euitetur, in consil. 13. nu. 37. 104
1 Improprianda sunt uerba, ut actus ualeat, & non pereat, in consil. cecii. 443
num. 6. 761
Et quando hoc sit uerum, ibid. num. 33. 763
3 Improprianda sunt uerba, ut equalitas seruetur in iis, in quibus est seruanda, in consil. cl. nu. 55. 443
2 I M P R O P R I E sumpsum dicitur id, quod est largissimè sumpsum, in 412
consil. xcv. num. 9. 412
3 I M P R O P R I E T A S denotatur per uerbum intelligitur, in consil. 2. 75
num. 5. 75
1 I M P U B E S etiam doli capax, quando de crimine puniri potest, non est 247
pena mortis puniendus, in consil. lxx. nu. 138. 247
3 Impubes etiam si sit filius, in oblidem dari non potest, in consilio clx. 460
num. 13. 460
Videas etiam in uerb. pupillus, & in uerb. puer.
2 I M P U G N A T V S facilius id, quod est in se nullum, quam quod est in 96
ualidum, in consil. 22. num. 54. 96
3 Super eo, quod quis impugnat, se fundare non potest, in consilio 38. 122
num. 3. 122
3 I M V T A T I O, & querela in causa graui, & ardua tanquam iniusta, & 612
nō legitima est recipienda, quando ea ex informatione certa à pro-
uidis, & honestis uiris non procedit, & qui tales communiter sunt ha-
biti, in consil. 16. nu. 6. & 8. 462
3 De imputatione criminis de qua per prouidos, & honestos uiros non 247
conferunt, quis non tenetur se purgare, ibid. nu. 7. ead.
3 I N : hæc dictio quando fit pro intra, & locum interiore, non autem 510
exteriore comprehendit, in consil. clxxvii. nu. 24. 510
2 I N C A P A C I T A T I S exceptio non admitterit in remedio l. si C. de edi- 212
dici adu. toll. contra heredem scriptum, in consil. iiii. nu. 6. 212
2 I N C A P A C I T A T I S efficitur capax successione, & relictis paterni, & legitima- 705
ture censetur, si religionem ingreditur, in consil. 163. nu. 4. 705
Contra ibidem, num. 29. 707
3 I N C E N D I V M an in dubio præsumatur factum culpa, & negligencia 615
inhabitantium, in consil. cxxv. nu. 2. 4. 6. & 9. 615
2 De incendio suorum familiarum, ac etiam suo conductor nō tenetur, 247
quamuis culpa sua leuissima factum diceretur, ibi. nu. 6. ead.
3 Incendij pena est mortis etiam ex forma iuris, in consil. 178. n. 16. 513
2 I N C A R T I V O, & repugnancia uitant scripturam, in consil. i. nu. 36. 9
2 Incertitudo personæ quando testatoris dispositionem, seu legatum ui- 103
tiet, & quando non, in consil. 13. nu. 30. 103
2 Incertitudo non uitiat legatum dotis, in consil. lxi. nu. 2. 243
1 Incertitudo omnis acquisitionem domini, & possessionem nō impedit, 600
& quæ impedit, in consil. clx. nu. 1. & 18. pag. 600. & 602. 600
1 Incertitudo ratione loci quando dicatur, ibi. nu. 2. 600
9. pag. ead. cum seq. 600
3 Incertitudo excusat à pace, seu tregua iusta, quando plures comprehen- 536
si, & non comprehensi in pace, uel tregua in rixa aderant, & incertu-
m est, quo uulnus fuerit illatum, in consil. cxxvi. nu. 15. 536
3 Incertitudo excusat à pena, uel nullus teneatur, quando pluribus ali- 536
quoque uulnerantibus unicuique tantum uulnus fuit illatum, & nescitur,
à quo ibid. nu. 26.
Vide etiam in uerb. plures.
1 I N C E R T A, & non liquida dicuntur esse onera, damna, & interesse ex- 566
traordinaria, in consil. cii. nu. 16. 566
1 Incerta pars multiplicitate dici potest, in consil. clx. nu. 2. 600
2 Incerta res, seu pars ratione loci, & quotæ possideri non potest, nec il- 600
lius possessio transferri ex pacto hominis, secus ex legis dispositione
sine facto hominis, in consil. 130. nu. 73. & 75. pag. 595. cum seq. 600
2 Incerte portiones dominium etiam non transferuntur, ibid. nu. 76. 596
2 Incerta portio ratione loci, & quotæ tradi non potest, ibid. 596
3 Incerta res ratione loci, & quotæ dicitur uendita, quando fuit uendita
tanta rata, & pars pro indiuiso uisus possessionis ducentum tora-
rurum, uel circa, quæ certam pecuniarum summam, puta librarum
mille caperet, in consil. lxi. nu. 7. 123
Et in emptorem tunc nec dominium, nec possessio dicitur transferri, 123
L. ibid.

Index Confiliorum

Augustini Beroij.

- ibid. num. 8.
- 3 In certa res ratione loci, & quotta non potest tradi, seu possideri, ibidem num. 9.
- 1 In certa pars ratione quotta tantum potest acquiri, & possideri, & quo modo, in conf. 139. nu. 5.
- 1 In certa pars ratione loci, sed certa ratione quotta potest possideri, & acquiri, ibid. nu. 3.
- 1 In certa pars ratione quotta an dicatur, quando expressa est per nomina numeralia decem, viginti, & similia, ibid. nu. 6.
- 1 In certa pars ratione loci, & quotta quando dominium possit acquiri, & quando non, ibid. nu. 10.
- 1 In certa pars ratione loci, & quotta quando, & quomodo esse dicatur, in conf. 159. nu. 12.
- 1 In certa pars ratione loci, & quotta nec possideri, nec eius dominium acquiri potest, ibid. nu. 14. & 17. p. 602. & in conf. 172. nu. 27. uol. 3. 220
- 1 In certa res ratione loci, & quotta si est uendita, pactum constitutum de possidendo nec dominium, nec possessionem aliquam transferre potest, in conf. 172. nu. 14.
- 1 In certa res esse dicitur ratione loci, & quotta, quando uenditae sunt uiginti tornaturae terrae pro indiuio uisus fundi tornaturarum quin quingenta, ibid. nu. 15.
- 1 Incertum peti potest, quando declaratio, & liquidatio incertitudinis non est in potestate actoris, & creditoris, sed iudicis, in conf. 172. nu. 34.
- De libello incerto, uide in uerb. libellus.
- 2 INCERTVSVS filius, & natus ex coitu adulterino, & accusabili non succedit aliquo pacto matri etiam non illucri, in conf. 173. nu. 2. 16. & 23. pag. 705. cum seq.
- 2 Incertus, & natus ex coitu accusabili, & damnabili promotor ad episcopatum censetur fieri capax successione tam paternae, quam maternae, ibid. nu. 3.
- Et quomodo hoc procedat, ibid. nu. 24.
- 2 Incertus filius est, & adulterinus natus ex archiepiscopo, & uidua, ibid. nu. 14.
- 2 Incertus, & adulterini dicuntur filii clericorum in sacris constitutorum, ibid. nu. 17.
- 2 Incertus, & ex coitu reprobo procreans filios quomodo possit de bonis suis disponere, ibid. nu. 21.
- 2 Incertus coitus quis sit, in conf. 175. nu. 61.
- 2 Incertus coitus dicitur coitus adulterinus, ibid. nu. 64.
- 3 INCIDENS exceptio, & emergens exceptio an differat quoad modum pronuntiandi, & procedendi super illis, in conf. 173. nu. 114.
- 3 Super incidenti iudex dicitur pronuntiare dissimulè pronuntiando, ibid. nu. 4. & 8.
- Vide reliqua in uerb. exceptio, & in uerb. iudex.
- 3 Super incidenti, & super negotio principali an, & quando sententia sit nulli, & semel, eodemque tempore ualide fieri possit, ibidem.
- 3 Incidens questio qua sit, in conf. 173. nu. 14.
- 3 Super incidenti, eiusque appellatione prius est procedendum, quam super negotio principali, etiam si causa appellationis interposita super incidenti, & causa nullitatis fuerit cum toto negotio principali commissa, & si secus fiat, rectè, & legitime à processu facto appellatur, in conf. 173. nu. 5.
- De appellatione super incidenti, uide in uerb. appellatio.
- 3 INCIDENTER iudex, & arbiter possunt cognoscere de aliqua causa, seu de eo, quod non fuit compromissum, licet principaliter non possint, in conf. 173. nu. 6.
- Et quando hoc sit uerum, ibid. nu. 11.
- 2 INCIPERE incipisse non sufficit, ut poena committatur, nisi fuerit per seueratum, in conf. 173. nu. 15.
- 2 INCORPVS annus quando habeatur pro completo, in conf. 179. nu. 2. 5. & 10. pag. 320. cum seq.
- 1 INCISTIO arborum necessaria non ascribitur culpae, nec damnosa dici debet, in conf. 173. nu. 11.
- 1 INCIVSIO unius est aliorum exclusio, in conf. 176. nu. 68. pag. 324. & in conf. 178. nu. 8. uol. 2. pag. 685. & in conf. 169. nu. 13. uol. 3. 483
- 1 Etiam in contractibus, in conf. 173. nu. 2.
- 2 Quoad inclusionem, & exclusionem procedit argumentum à magis dictis ad minus dictos, & contra, in conf. 173. nu. 4.
- 2 Inclusio unius est alterius exclusio, & unum qui eligit, censetur alii renuntiare, in conf. 173. nu. 16.
- 2 Inclusio unius etiam in statu est alterius exclusio, in conf. 173. nu. 8.
- Quod limitatur, & declaratur, ibid. num. 24. & 26. pag. 647. & in conf. 173. nu. 17.
- 1 Inclusio unius, quod sit alterius exclusio, non procedit, quando constat de contraria uoluntate principis, & quando alii non nominati, alia uia, & alio modo comprehenduntur, in conf. 179. nu. 16.
- 2 INCIVSIVAE dictiones sunt, etiam, & ultra, in conf. 173. nu. 15.
- 1 INCOGNITA, & incognita ut sub uerbis generalibus comprehenduntur, quid requiratur, in conf. 173. nu. 3.
- 1 Incognita quando comprehendatur, in renuntiatione, ibid.
- 2 INCOLA loci, in quo quis habitat, & ubi ad honores sit assumptus, & fortunas habeat, dici potest, sed postea discendendo, & ad locum originis reuertendo, incolatum illum, & domicilium mutat, & amittit, in conf. 173. nu. 21.
- 2 INCOLATVS loci alicuius quomodo mutetur, & amittatur, ibidem.
- 3 INCOMPETENTIA exceptio tollitur per recusationem iudicis, in

- conf. 173. nu. 11.
- 2 Incompetentia exceptio proponenda, & cognoscenda est prius quam exceptio recusationis, & quare, ibid. nu. 12.
- Reliqua uide in uerb. exceptio.
- 1 INCONTINENTIA in materia spolii quomodo sumatur, in conf. 173. nu. 124.
- 2 Incontinenti probare quomodo intelligatur exceptio incontinentiae, iudicio possessorii admissibilis, in conf. 173. nu. 8.
- 2 INCONTINENTIA in uno dato, non debet aliquid minus incontinentiae dari, in conf. 173. nu. 19.
- 1 Incontinentia sunt uitanda, in conf. 173. nu. 10.
- 1 INCORPORALES, Pro incorporalibus in rebus ita actio constituitur, ut petat, sicut rei uendicatio pro corporalibus rebus, in conf. 173. nu. 44.
- Vide reliqua in uerb. actio confessoria.
- 1 Pro incorporalibus rebus non datur rei uendicatio, ibid.
- 3 Incorporalium quasi possessio quo remedio recuperetur, in conf. 173. nu. 34.
- Reliqua uide in uerb. quasi possessio.
- 3 In incorporalibus quomodo spoliatio fiat, in conf. 173. nu. 44.
- 3 Incorporalium iurium praescriptio non requirit aliquem titulum, sed solum bonae fidei possessionem, in conf. 173. nu. 85.
- Reliqua uide in uerb. praescriptio.
- INCURSTARE parietem uideas in uer. paries.
- 1 INDEBITVM omni iure ubique soluitur, dicitur domus, in conf. 173. nu. 1.
- 1 Indebitum ciuilitate tantum, sed naturaliter debiti solutio non est necessaria, sed solutio debiti, ibid. nu. 10.
- Nec reuocatur, nec tantum indebitum repeti potest, ibid. nu. 11.
- 1 Indebitum ciuilitate, & naturaliter solutio ex aliqua causa putatur, & non uera facta non dicitur donatio, ibid. nu. 16.
- 1 Indebitum actio ad repetendum si debeat, multo magis competere exceptio doli ad retinendum, & excludendum, ibid. nu. 19.
- 1 Ad indebitum utroque iure per ignorantiam siue iuris, siue facti, tunc datur, uel promissum repetitio, aut exceptio datur, ibid. nu. 20.
- 1 Idem si esset ciuilitate tantum indebitum, & naturaliter debet, & praerogantia iuris soluitur, & is, qui soluit, de damno causae caret, ibid. nu. 22.
- 2 Indebitum pupillo ignoranter etiam cum solemnitate promissum, quod remedium ante solutionem datur, in conf. 173. nu. 17.
- 1 Indebitum alius ratione iuramentum, quo quis soluit promissum, non ui, & solum postea repeti, in conf. 173. nu. 2.
- 1 Indebitum errore facti promissum nullo modo dicitur debere, & dici potest, in conf. 173. nu. 10.
- 1 Super indebito transactio facta ualeat, & quando, ibid. nu. 11.
- 1 Indebitum per errorem promittens se exceptione tenet, & liberum non condicere potest, ibid. nu. 16.
- 3 INDEBITVM exigitur id, quod ultra salarium exigitur, quando quodammodo de salario contentari, in conf. 173. nu. 1.
- 3 Indebitum non exigitur consueta ab officiali exigi, ibid. nu. 10.
- 2 INDEBITVM in testamentis acquipollent uniuersali, in conf. 173. nu. 14. pag. 280. & in conf. 173. nu. 1.
- Et quando secus, ibidem nu. 26. pag. 333. & in conf. 173. nu. 4.
- 2 Indefinitum nomen restringitur ad certam qualitatem, uel iustitiam coniunctam, in conf. 173. nu. 52.
- 1 Indefinita uerba semper in iis uisificantur, in quibus eadem non limitantur, in conf. 173. nu. 7.
- 1 Indefinita uerba maxime pluralis numeri in fauorabilibus sententiis uniuersali, & comprehendunt omnia sub signo iudicis uoluntatis, ibid. nu. 8.
- Reliqua uide in uerb. uerbum.
- 1 Indefinita et in contractibus acquipollent uniuersali, in conf. 173. nu. 1.
- 1 Maxime quando ita de mente contrahentium constituit, ibid. nu. 1.
- 1 Indefinitus terminus acquipollent uniuersali, in conf. 173. nu. 4. & 11.
- 3 Sed non in odiosis, & in materia restringibili, in quibus dicitur terminus, & dubius, in conf. 173. nu. 24. & 25.
- Indefinitum dictum testis, uide in uerb. testis.
- Indefinita stipulatio, uide in uerb. stipulatio.
- 3 INDETERMINATVM quid dicatur, & quid determinatum, in conf. 173. nu. 18.
- 3 Indeterminatus libellus, & indeterminata res quando dicatur, ibid. nu. 1.
- 3 Indeterminata cautio, seu loquutio qua fit, ibid.
- 3 Indeterminata negatiua quando dicatur, ibid.
- 3 INDETERMINATE sumitur pro generaliter, & indistincte, ibid.
- 3 INDICTIO pro substantia requiritur in instrumento, in conf. 173. nu. 17.
- 1 Indictionis omisso uitiari ipso iure instrumentum, in conf. 173. nu. 1.
- 1 Quid si indictio fuerit erronee in instrumento descripta, ibid. nu. 1.
- Indictionis defectus reddit instrumentum suspectum, & nullum, in conf. 173. nu. 16.
- 3 Nec per expressionem anni, & millesimi suppletur, ibid. nu. 1.
- 2 INDICTIONVS gratia fit illa abutens, in conf. 173. nu. 7.
- 2 Indignus relicto fit, qui non adimplet adimplendum ex testamento, ibid.
- 1 INDIUIDVVM essentialiter de iure dicitur feudum commutatum, & tunc dignitatis, quamuis quoad exercitium, & de facto sit feudum, in conf. 173. nu. 14.
- 3 In indiuiduis melior est conditio praecapitatis, & praecapitatus non dicitur spoliare, nec occupare, in conf. 173. nu. 29.
- 3 In indiuiduis utile per inutile uitiatur, in conf. 173. nu. 1.
- 3 Indiuidua in se sui natura omnia facta, sed sunt quoad compositionem

pena mortis reputatur, in cons. c. ix. n. 1. 600
 3 Infamia iam illata per iudicem reparari non potest, in consilio. 173.
 numero 11. 491
 1 Infamiz pena non est pecuniaria, sed potius corporalis, in cons. cxii.
 numero 25. 183
 1 Infamiz pena ex sola culpa sine dolo non imponitur, in consilio 158.
 numero 8. 125
 3 Infamis est bannitus in penam capitis propter furtum, & in causa cri-
 minis, & homicidii non potest deponere, nec accusare, i. c. c. c. n. 31. 571
 3 Infami testi non creditur, in cons. 177. n. 7. 508
 2 Infamis dicitur natus ex illicito coitu, in cons. cxiii. n. 5. 100
 2 Infamis saltem infamia facti est concubina, in cons. liii. n. 11. 213
 2 Infamibus saltem infamia facti non datur ius agendi de inofficioso te-
 stamento contra testamentum fratris, qui turpem personam institui-
 is, ibid. n. 15. ead.
 2 Infantes, & furiosos legitimandi potestas comiti concessa censetur, si
 ei data sit potestas legitimandi omnes, & quoscunque illegitimos,
 in cons. clxxii. n. 19. 741
 3 Contra infantes indefensos sententia lata est nulla, in cons. lxxii. n. 29. 210
 2 Infantes regulariter legitimari non possunt, in cons. clxxi. n. 15. 735
 Reliqua uide in uerbis legitimare.
 2 Infans a solo principe, & non ab inferiore potest legitimari, nisi ei hoc
 quoque specialiter concessum sit, in cons. clxxv. n. 1. & 13. 755. & 757
 2 Quid si data esset inferiori potestas legitimandi bastardos, naturales
 spurios, & quoscunque alios illegitime natos, ibid. n. 2. & 4. p. 755.
 cum seq.
 2 Quid si haberet potestatem simpliciter illos legitimandi, ibid. n. 3. 756
 2 Quid si in privilegio dictum esset, & quoscunque alios ex illegitimo
 coitu procreatos, ibid. n. 5. ead.
 2 Quid si dictum esset, & alios ex quocunque illicito coitu procreatos,
 ibid. n. 6. ead.
 2 Quid si in privilegio clausula derogatoria multum pregnans esset
 appositae, ibid. n. 9. 757
 2 Quid si infans legitimatus a comite simpliciter potestatem legitimandi
 habente maior factus tacite, vel expresse legitimacionem de se fa-
 ctam ratificasset, in dicto cons. 175. n. 7. 756
 2 Infans a principe tantum, & non ab inferiore emancipatur, legitimari-
 tur, & arrogatur, ibid. n. 13. 757
 2 Infans, & si non consentit, tamen dicitur non contradicere, in consilio
 clxxvi. n. 5. 768
 2 Infans inuito quid fieri dici non potest, in cons. 176. n. 31. 769
 3 Infans absque tutore possessionem rei acquirere non potest, in consilio
 lxxii. n. 6. 217
 Infantis illegitimi legitimatio, uide in uerbis legitimatio.
 1 Inferior non potest in gestis per superiorem se intromittere, quando sunt
 licita, & ualida, sed si essent illicita, & nulla, in cons. xiii. n. 11. 47
 1 Inferior factum superioris non rescindit, nec consequenter de illis cog-
 noscit, quae ad hunc finem rescindendi coram eo deducuntur, in
 cons. xliii. n. 7. 48
 1 Inferior, & minor semper minori, & superiori cedit in cons. 22. n. 20. 75
 1 Inferior quando, & quomodo per superiorem reuocari, & prohiberi pos-
 sit, ibid. n. 38. 77
 1 Inferior non potest se intromittere etiam super incidentibus, & depen-
 dentibus in negotio Papae, & coram illo iam egro, in cons. 30. n. 12. 98
 1 Inferior non potest se intromittere in iis, in quibus superior manum
 apposuit, in cons. 33. n. 8. 105
 1 Inferior in factis a superiore manum non apponit, nec ea corrigit, in
 cons. 172. n. 57. 747
 Quod declaratur, ibid. n. 59. 748
 2 Inferior non apponit manum in iurisdictione reservata alicui tanquam
 superiori, nisi quatenus a superiore concessum sit, i. c. c. 176. n. 16. 763
 2 Inferiori potestatis generalis concessa non extenditur ad ea, quae su-
 perioris principis potestati inhererent, in cons. clxxvi. n. 22. 768
 2 In inferiore disponente causa iusta in dubio non presumitur, in con-
 sil. clxxvii. n. 23. 780
 2 Inferiori si princeps aliquid de sibi reservatis concedat, intelligitur,
 ut cum causa cognitione debeat illud exercere, non autem ex pleni-
 tudine potestatis, in cons. clxxvii. n. 28. 781
 2 Inferior an, & quomodo possit de plenitudine potestatis sibi concessa
 alteri praeiudicare, & ius tam quantum tollere, ibid. n. 58. & 66. 785
 3 Inferiores legem suis superioribus non imponunt, nec legem superio-
 ris tollunt, sed uuant, in cons. vii. n. 4. 15
 Et quando eam possint tollere, ibid. n. 20. 16
 3 Inferiores statuta ad correctionem iurisdictionis superioris facere ne-
 queunt, ibid. n. 6. 18
 3 Inferior quando solus per se possit legem, & ius superioris tollere, &
 corrigere absque consensu, & licentia superioris, in cons. vii. n. 20. 16
 3 Inferior habens potestatem faciendi ius, & condendi legem potest le-
 gem superioris quoad quid restringere, & limitare, licet non in totum
 tollere, ibid. n. 19. & 32. pag. 17. cum seq.
 3 Inferiorem posse rem ad ius commune, & antiquum absque consensu, li-
 centia, & auctoritate superioris reducere demonstratur, ibid. n. 20. 16
 3 Inferior se intromittere non potest de privilegiis concessis, seu con-
 firmatis a Papa, nec quidquam in eorum praedictum facere, in c. c.
 fil. clxvi. n. 53. 426
 3 IN FIDELIS possunt facere relictas ad pias causas, quae privilegiis re-
 lictorum priorum gaudent, & per episcopum sunt exequenda, in con-
 sil. xxviii. n. 36. 94
 1 INFINITAS tolleratur, & admittitur, quando uerba expressa sunt ap-
 pta ad infinitatem, ut sunt uerba, quam locum; quocunque, & simi-
 lia.

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- lia, in consil. clv. nu. 1. 584
 Et an hoc uerum sit, ibid. nu. 23. 587
 1 Infirmas non importatur per illa uerba, quandoque placuerit Tl-
 tio, sed hac uerba solum uelque ad eius uitam extenduntur, ibi. n. 22.
 2 Infirmas tollatur, quando uerba ob sui generalitatem ad infirmita-
 tem sunt apta, in consil. cxciii. nu. 48. 731
 3 INFIRMITAS citati quomodocumque nota iudici excusat illam a co-
 parendo, ut non teneatur etiam mitti exculatorem, nec procuratorem,
 & processus est ipso iure nullus, in consil. xvij. n. 64. & 74. p. 57. cū seq.
 4 Infirmitas est iusta causa excusandi a contumacia, & a comparando etiam
 per alium, & per procuratorem, in consil. lxi. nu. 30. & 31. 216
 1 INFORMATIO, & scientia presumitur ex eo quod quis non contraue-
 nit iuramentis, in consil. xlix. nu. 33. 171
 2 De informatione, & certificatione facta creditur notatio sic asserenti,
 ibid. nu. 34.
 3 Informationes contra aliquem etiam in crimine læsæ maiestatis non
 nocent, nisi ueræ appareant, in consil. lxx. nu. 133. 147
 1 Pro informatione iudicis assumpti sunt ad iustitiam, & non ius-
 dicium, in consil. 89. nu. 2. 374
 Nec ad iustitiam arbitrorum, ibid. nu. 23. ead.
 2 Pro informatione iudicis probatio fieri potest absque alicuius citatio-
 ne, & iuris ordine non seruato, in consil. 89. nu. 31. 375
 3 In informatione iudicis potius peritia, & qualitas testium attendi-
 tur, quam nobilitas, & dignitas, in consil. 89. nu. 39. 376
 1 INFORMATVS diligenter, & scienter aliquid faciens non potest al-
 legare errorem, & lesionem enormem, in consil. 49. nu. 32. 171
 2 INGENUITATI asseratio contraria patris, & matris non obest, in
 consil. 180. nu. 26. 792
 Et quando secus, ibid. nu. 27. ead.
 3 INGREDI rem propria auctoritate qui ex pacto potest, si licentiam a
 iudice, parte non citata, petat, & obtineat, & rem ingrediatur, dicitur
 ingressus propria auctoritate, & non iudicis, & postea parte citata de-
 bet per iudicem in illa possessione confirmari, in consil. lxi. nu. 7. 231
 Ingredi rem propria auctoritate, uide in uerb. auctoritas.
 4 INGREDIENDI rem licentiam iudex, parte non citata, dare non po-
 test illi, qui ex pacto potest propria auctoritate ingredi, in consil.
 lxi. nu. 5. 231
 5 Si tamen dederit, & is tenentur ingressus fuerit, & postea per iudicem,
 parte citata, in possessione confirmandus, ibid. nu. 6. ead.
 1 INGRESSVS, & professio religionis si uolunt, & seductione religio-
 rum fiant, ualent quidem, sed bona ingressi alias monasterio quæren-
 da, non monasterio, sed hñdibus statim acquiruntur, in consil. xxvii. n. 4. 88
 2 Ingresso religionem decedenti infra annum probationis, quis succe-
 dat, in consil. xxvii. nu. 13. 91
 1 Pro ingressu monialis monasterium quando aliquid licite absque simo-
 nia accipiat, ibid. nu. 9 & 12. 90
 2 Ingressus monasterii facit deficere, & euancescere substitutionem factam
 alicui decedenti sine filiis, in consil. xlv. nu. 12. 189
 3 Ingressus monasterii an faciat deficere conditionem, si sine liberis, ad
 exclusionem substituti, in consil. cxii. nu. 21. 506
 4 Ingressus monasterii factus probationis causa ingredientem non obli-
 gat, nec contra, in consil. 28. nu. 12. 90
 Reliqua de ingressu monasterium, & religionem, uide in uerb. monaste-
 rium, in uerb. religio, in uerb. monachus, & in uerb. monialis.
 Ingressus possessionem, uide in uerb. possessio.
 2 INHABILITAS medi operatur inhabilitatem extremi, in consil. cxv.
 nu. 7. pag. 509. & in consil. cxx. nu. 38. 543
 Vide reliqua in uerb. medium.
 3 INHIBERE ut unus iudex alteri possit, quid requiratur, in consil. cxvij.
 numer. 4. 337
 4 Inhiberi iudici seculari quando per Papam, uel iudicem ecclesiasticum
 possit etiam in terris imperij, ibi. nu. 9. 328
 5 INHIBENDI ius depēdet a iurisdictione, & superioritate, ibi. n. 2. 337
 6 INHIBITIO quando cum causæ cognitione, & parte citata fieri de-
 beat, aliās sit nulla, in consil. xx. nu. 18. 66
 1 Et quando absque causæ cognitione fieri possit, ibi. nu. 19. 67
 2 Inhibicio ad instantiam patris quomodo, & a quo ad impediendam exe-
 cutionem instrumenti fieri debeat, in consil. 85. nu. 21. 269
 3 Inhibicio semper intelligitur sub conditione, si de iure fieri potest, qua
 conditione deficiente est reuocanda, ibi. nu. 23. ead.
 4 Inhibitioni facta ab eo, qui iurisdictione caret, non est parendum, ibi-
 dem, numer. 24. ead.
 5 Inhibitione admissa, iudex, cui fuit inhibitus, non potest se amplius in
 causa illa intrinicare, in consil. cxiii. nu. 6. 332
 6 De inhibitione facta quis cognoscat, ibi. nu. 7.
 7 Inhibitionis facto per ecclesiasticum de incidenti causa ecclesiastica
 cognoscentem uirtus durat etiam post sententiam ab ecclesiastico
 latam, quando adhuc dicta causa incidens coram ecclesiastico per ap-
 pellationem pendet, in consil. cxx. nu. 7. 602
 Secus si sententia ab ecclesiastico lata transiisset in rem iudicatam,
 ibi. nu. 10. 604
 8 Inhibicio iudici seculari facta per ecclesiasticum cognoscentem de cau-
 sa spirituali incidenti ad causam principalem coram seculari iudi-
 ce solum quo ad causam illam motam spirituales conexam habentem
 effectum suum operatur, & non quoad causam merè secularē
 postea coram eodem iudice seculari mouendam, ibi. nu. 18.
 9 INHONESTVS dicitur natus ex illicito coitu, in consil. xxiii. n. 5. 100
 10 INHONESTVS uiuit ea, quæ stuprum committit, uel sub concubinaru
 uiuit, ibid. nu. 4.
 11 Inhonestē, ac turpiter natus dicitur natus ex illicito coitu etiam si fuit

- set legitimus, ibid. nu. 7.
 1 INIMICITIAS capitales ex occupatione terrarum, & locorum
 conuectuntur, in consil. 76. nu. 11.
 2 Inimicitia omnis non est iusta causa recusationis iudicis, sed magis
 in consil. xvi. nu. 25.
 3 Inimicitia etiam post treguam factam durare presumitur, in consil.
 cxcix. nu. 1.
 4 Inimicitia qualitas omnibus aliis præponderat ad excludendum
 culpam, & a testificando etiam in omnibus, in quibus aliis iudici
 admittuntur, ibid. nu. 9.
 5 Inimicitia iusta solet induci, quando quis in causa criminali con-
 quem ad condemnationem instigat, in consil. cxv. nu. 13.
 6 INIMICVS occisi si cum ense euaginato in manu uisus fuit in loco
 micidij est indicium contra ipsum indubitatum quod in occisione
 etiam ad condemnandum sufficiens, in consil. cxcix. nu. 1.
 Et an sit uerum, & quomodo, ibid. nu. 8.
 7 Idem quando repero aliquo domi occiso uisus fuit illius inimicu-
 re domo cum gladio euaginato, & sanguinolento, ibid. nu. 1.
 8 Inimico reſti non est danda fides, in consil. cc. nu. 9.
 Reliqua uide uerb. testis.
 1 Inimico familiaris, petis nulla deterior, in consil. lxx. nu. 3.
 2 Inimicus unus fratris conuictor alterius fratris inimicus, & propo-
 nuntur amari fratris illarum, alteri fratris uisus agendi, seu
 competere potest, in consil. 76. nu. 94.
 Et an sit uerum, ibid. nu. 97.
 3 Inimici sunt a testimonio repellendi, in consil. 198. nu. 18. pag. 614.
 in consil. ccj. nu. 33.
 4 INIQUIVM ius dicitur, quod est contra regulas iuris, in consil. 198. nu. 18.
 5 INIQUIVM, & tempus contractus quoad acquisitionem respiciunt,
 in consil. cii. nu. 2. & 14.
 6 Initium in contractu loci citatis quomodo inspicendum, in consil. 198. nu. 18.
 7 INIURIA in personam illata maior est illa, quæ in rem temporariam
 rogatur, in consil. 76. nu. 85.
 1 Ex iniuria uni illata an alius iniuriam pati dicatur, & ex ea agere
 possit, ibid. nu. 97.
 2 Iniuria illata hño quomodo, & ad quem effectum dicatur, in
 ibidem nu. 129.
 3 Iniuria uxori illata dicitur marito illata, in consil. 78. nu. 4.
 4 Iniuria dicitur illata etiam si id, quod improprietur, uenerit
 in consil. cxii. nu. 21.
 5 Iniurias, & molestias, seu turbationem non inferit, qui iustitiam
 uel quam iusta, uel etiam iniusta, sed causam a tertio habet
 in consil. xx. nu. 15.
 6 Iniuriam non facit, qui ius pretendit habere, ibi. nu. 16.
 7 Iniuriam, seu molestiam non inferit, qui in iudicio super factis positi-
 ne, uel quasi contradicit, ibidem.
 8 Iniurias, & damna iniquum est lequi ab eo, a quo pretore debet
 uenire, in consil. 49. nu. 1.
 9 Iniuriam, & offensionem filij pater non potest remittere, in consil.
 numer. 23.
 10 Ex iniuria uni illata alium agere, & penam consequi est ualidum
 rans, ibid. nu. 50.
 11 Iniuria causa petitoris iudicium est seruandum, & attendendum
 in consil. cxii. nu. 24.
 12 Iniuria graui, & atrox dicitur respectu personæ, & cui, & a qua
 tur, in consil. cxv. nu. 16.
 13 Iniuria, & offensio facta uni etiam in pace non comprehenditur,
 poterat impune offendi, excusatur, ut non dicatur pax rupta
 commissa ab eo, qui postea offendit, si quoad animi affectionem
 priori offensæ, & iniuria offensus dici poterat, in consil. 198. nu. 18.
 14 Iniuriam pati re, uerbo, & opere quando quis dicatur, in consil.
 4. & 10.
 15 Iniuria, & offensio quor modis fiat, ibi. nu. 10.
 16 Iniuria, & offensio quomodo fiat consilio, persuasione, & iustitia
 ne, ibid. nu. 10.
 Reliqua uide in uerb. offensio.
 17 Iniuria ope inferri quomodo dicatur ad hoc, ut iniuriam pati
 petat, ibid. nu. 11.
 18 Et quomodo dicatur inferri opera, ibid. nu. 13.
 19 Iniuriarum actio ut competat contra mandantem ex mandato
 fendendo, uel iniuriando, quid requiratur, in d. consil. cxx. nu. 7.
 20 Iniuria bonam famam, seu honorem minuens censetur animarum
 173. nu. 8.
 21 Iniuria graui inferitur per hæc uerba, tu mentiris, ibi. nu. 15.
 Et quando, & quomodo, ibid. nu. 15.
 22 Etiam si adderetur talis honore tuo, in dicto consil. 170. nu. 15.
 23 Iniuria ut inferatur ex uerbis mentium importanter quæren-
 tur, & quid de his uerbis conditionaliter, & imperionaliter
 tis, ibid. nu. 15. & 16.
 24 Iniuriam, & uolentiam armis propulsa omni iure licita
 missum est, in consil. 18. nu. 19.
 25 INIURIARI, & offendi quis dicitur ex insultu, in consil. cxcv. nu. 1.
 26 INIURIATVS, & infamatus quis dici potest ex uerbis delictum
 men inferentibus indeterminatè, & generaliter prolatis, quæ
 nulla certa delicti species fuerit expressa, in consil. cxii. nu. 24.
 Et quando hoc sit uerum, ibid. nu. 22.
 27 Iniuriarum actio, uide in uerb. actio.
 28 INIURIA & iniuria possessione, seu statu quis absque citatione & iustitia

Oij.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ma publica, seu inditium est loco accusatoris, ibid. nu. 15. ⁴⁷⁸

L 3 plca.

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- pleatur, in cons. cccii. nu. 28. 763
Vide reliqua in verb. donatio.
1 INSTANTIA calis fortuiti, & maximi comprehens non censetur in
renuntiatione etiam cum iuramento facta de omnibus casibus for-
tuitis, in cons. 39. nu. 15. 168
Reliqua videas in verb. casus.
2 INSTANTIA non debet id, quod potest evenire de iure speciali, & extraor-
dinario, in cons. cxxvii. nu. 3. 466
3 INSTANTIA illud, quod principaliter agitur, in cons. cxxvi. nu. 10. 589
4 INSTANTIA si sit minori perempta culpa tutoris, seu curatoris, mi-
nor aduersus tutorem, uel curatorem ad interesse, & damnum agit,
& non restituitur in integrum, nisi in subsidium, in consilio 120. nu-
mero 26. 487
5 INSTANTIA causae perempta, omnia acta causae perempta dicuntur, in con-
silio. 1. num. 3. 3
Et quae ibid. num. 13. & 16. 4
6 Post instantiam causae peremptionem sequuta morte delegantis, iuri-
dictio iudicis delegati perempta dicitur, ibi. num. 4. 3
Contra ibid. nu. 12. 4
7 INSTANTIA certa, & praefixa de iure canonico non datur in causis benefi-
cialibus, & pendentibus in consistorio, seu auditorio Papae, & sacri pa-
latij, in cons. 1. num. 5. 3
8 Pro instantia in dubio est indicandum, in cons. lx. nu. 58. 243
9 INSTANTIA quod non sit perempta, in dubio semper est interpretandum,
in cons. 1. nu. 7. 4
10 INSTANTIA causae perempta, adhuc iurisdictione iudicis delegati durat, etia
si delegatus mortuus fuerit, ibid. nu. 12. 4
11 INSTANTIA perempta, effectus actorum iudicij ordinatoriorum non per-
dit, ibi. nu. 15. 4
12 INSTANTIA certa non est praefixa, quando causa commissa est summarie,
sine scriptis, & figura iudicij, & prout in beneficiis, ac secundum
stylum sacri palatii Apostolici & quid haec clausula operentur, in con-
silio. nu. 17. uelque ad nu. 21. 4
13 INSTANTIA prima de iure canonico, & in auditorio sacri palatii Aposto-
lici tempus certum, & praefixum non habent, ibi. nu. 18. ead.
14 Super instantiae peremptione, uel non peremptione non est necessario
pronuntiandum ante, quam super negotio principali procedatur,
quando in rescripto mandatur, quod consilio de peremptione in-
stantiae iudex aduersus eius lapsum restituit, & si consiliter illam no
esse peremptam, in causa, & super negotio principali procedat, in
consilio. nu. 26. 6
15 INSTANTIA semper fauendum est, ne quis indebitè de iure suo excludatur,
in cons. 25. nu. 32. 87
16 INSTANTIA statutaria subrogatur in locum instantiae iuris communis, &
eius naturam sapere debet, in consilio. 6. nu. 1. 118
17 INSTANTIA de iure communi, pendente cognitione, seu appellatione super
emergenti, non currit, idem de instantia statutaria, ibi. nu. 2. 118
18 INSTANTIA ob iuris impedimentum suspendi potest etiam in casibus, in
quibus factio partium suspendi non potest, ibi. nu. 3. 118
19 INSTANTIA ex statuto perempta, nisi causa infra uiginti dies expediat,
intelligitur facta deductione illius temporis, quo causa per cogni-
tionem emergentis sitit in suspensio, in consilio. 36. nu. 4. 118
20 INSTANTIA causae appellationis potest expellere, & tacito consensu partium
suspendi, sed non prorogari, ibi. nu. 7. 119
21 INSTANTIA semper in dubio fauendum est, ut non perempta interpretetur,
ibi. nu. 11. pag. 119. & in consilio. 37. nu. 7. 120
22 INSTANTIA ut currat, & ad probationem, & decisionem causae procedi
possit, requiritur de iure communi litis contestatio, & statum uo-
lens sufficere quasi contestationem, aut contradicium esse, uel ha-
beri pro contradicito, est contra regulas iuris communis, in consilio.
xxxvii. num. 11. 120
23 INSTANTIA perempta acta ipsa ordinaria pereunt, & sententia postea la-
ta est nulla, ibid. nu. 14. 120
24 Et iudex appellationis tunc, ad quem huiusmodi nullitatis causa fuit
deuoluta, non potest super meritis causae pronuntiare, ibi. n. 15. ea.
25 INSTANTIA causae solum quando actor post litem contestatam etiam in-
uito reo possit renuntiare, salua actione, & causa super eadem, re &
quando non, in consilio. 38. nu. 1 & 5. 121
26 INSTANTIA perempta, sequi debet absolutio ab obseruatione iudicij, &
iudex solum debet pronuntiare instantiam perempta, & ab instantia
absolvere, ibid. nu. 6. 122
27 INSTANTIA uel iuris communis, uel statutaria datur in causis exequuti-
uis, ibidem num. 7. 122
28 INSTANTIAM statui in locum instantiae iuris communis subrogata cen-
setur, ibidem.
29 INSTANTIA quando derur in summaris, & exequutiuis, & quando non, in
consilio. xl. nu. 1. 2. 3. & 4. pag. 125. cum seq. 126
30 INSTANTIA stylus contrarius esset contra publicam utilitatem, & non ser-
uandus, ibidem num. 5. 126
31 In instantia alia debet cognosci, & terminari superueniens in prima
instantia post litem contestatam, in consilio. xliiii. nu. 14. 144
Quod declaratur, ibidem nu. 27. 145
32 INSTANTIA litigantes stare tenentur post litem contestationem, ibi. n. 15. 144
33 INSTANTIA in causis pupillorum, & aliarum miserabilium personarum
etiam de iure communi sunt perpetuae, & non limitatae ad triennium,
in consilio. 35. nu. 3. 116
34 INSTANTIAM certam, & praefixam habet etiam causa, in qua summarie, &
iuris ordine non seruato procedi potest, ibid. nu. 4. 116
35 INSTANTIA causae appellationis propter protestationes iudicij factas non
perimitur, neque deferretur, in consilio. 6. nu. 4. 304

- 3 INSTANTIA appellationis propter lapsum temporis praefixi iudicij, non
instantia ad finiendas causas appellationum, non datur, in
perempta, quin causa possit expediri, ibi. num. 8.
Et an id sit uerum, ibid. nu. 15.
4 INSTANTIA semper in dubio fauendum est, ibid. nu. 9.
Et quando hoc procedat, ibid. nu. 16.
5 INSTANTIA statuti dicitur, subrogata in locum instantiae iuris commu-
& in dubio censetur praefixa non iudici, sed causae adeo, quod per-
sum illius dicitur deferri, ibi. nu. 15.
6 Per instantiam lapsum sententia lata est nulla, ibi. nu. 17.
7 INSTANTIA causae nedum prima, sed etiam appellationis non perimitur
ce etiam de consensu partium prorogari, sed solum suspendi, ibi.
nu. 11.
8 Et multo minus absque consensu utriusque partis, ibid. num. 2.
9 INSTANTIA causae appellationis propter impedimentum prorogatum
etiam solius appellati non currit, & quomodo culpa, & factum appella-
ti consideretur, ibi. nu. 3.
10 INSTANTIAM ad iure requisitam habet etiam causa commissa summarie,
in consilio. xliiii. nu. 4. 3
11 INSTANTIA causa principalis non currit attentatorum causa perempta,
in consilio. 11. num. 8. 3
12 INSTANTIA non perimitur per lapsum temporis, infra quod iudex per-
tutum loci mandatur, ut causam finire debeat, & quod elapso
recedit, sed illo elapso potest causa infra tempus iuris restitui,
in consilio. cxxiii. nu. 5. & 15.
13 INSTANTIAM certam non habet causa Apostolica, & à Papa commissa,
in consilio. cxxii. nu. 16. pag. 613. & in consilio. cxxiii. nu. 9.
14 INSTANTIA consecrationi non fauere, & illam non esse deferentem iudicio
proponere debet, in consilio. clxxij. nu. 21.
15 INSTIGARE, mandare, & hortari differunt, in consilio. clxxv. ad
nu. 1. 118
16 INSTIGATIO potius, & non mandatum praesumitur in minore
seu de delicto à maiori, & nobiliore commisso, in consilio.
nu. 19. & 38. pag. 501. & 503.
17 INSTIGATIONE quomodo fiat offensus, & iniuria, in consilio. cccij. nu. 2.
18 INSTIGATOR potius, quam mandatum importatur per uerba causatorem,
& conditio saltem prolata, in consilio. clxxv. nu. 30.
19 INSTIGATOR contra aliquem in causa criminali ad condemnatio-
nem iure dicitur inimicus, in consilio. clxxv. nu. 18.
20 INSTIGATOR minus puniatur, quam mandans, in consilio. clxxv. nu. 18.
Vide reliqua in uerb. mandare, & in uerb. mandatum.
21 INSTIGATOR contrahens, tanquam institor non obligatur ad resolu-
tionem, quamuis uerba contractus exequutiva in sua persona con-
perit, in consilio. cccix. nu. 2.
22 Et an hoc sit uerum, ibidem. nu. 4.
23 De institoris sui facto, & administratione quis teneatur, in consilio.
num. 8.
24 INSTIGATOR si operas suas pro certa annua mercede locauit, dicitur in-
stitor, in consilio. cccij. nu. 3.
25 INSTITUITORES huc ex mandato, huc ex contractu locationis negotio-
rum exercentes administrationis suae rationem reddere, & omnia
omnia soluere tenentur, ibi. nu. 23.
26 INSTITOR rationi praepositus ex gestis per eum obligatur etiam in
ficio, ibid. num. 58.
27 INSTITUTIO in beneficio ab alio posita nullus iudicialiter
uel delegatus alium potest, nisi prius amoto possidente
in consilio. xliii. nu. 10.
Et quando de facto possit amoveri, ibi. nu. 11. & 14.
28 INSTITUITIO uerbum est uerbum merè directum civile, in consilio. 1.
29 INSTITUIT, uel exheredari debet filium, uel nepotem ex de bonis
patris, quae uerè, & proprie, & non per aequipollentiam
in consilio. nu. 6.
30 Sed per substitutionem quoque uulgarem posse adimpleri etiam
ibid. nu. 10. & 11.
Vide reliqua in uerb. filius, & in uerb. nepos.
31 INSTITUITIO rectè hares monasterium nondum constructum possit
constructum esse, in consilio. xxi. nu. 11.
32 INSTITUITIO hares rectè, & ualide legitimatus, ut legitimatus
tatem adire potest, in consilio. 57. nu. 14. & 17.
33 INSTITUITIO uerbum in hac dispositione, instituit, & substituit per
missum, non capitur directe, in consilio. 79. nu. 6.
34 INSTITUITIO haredem non prohibetur ille, qui per uiam contractus
uiuos alienare est prohibitus, in consilio. 89. nu. 3.
Quod limitatur, ibi. nu. 4. & 5.
35 Reliqua uide in uerb. prohibitus alienare.
36 INSTITUITIO, & institutus differre debent, in consilio. 5. nu. 20.
37 INSTITUITIO primo loco ius plenum in beneficio ex sola institutione
sequitur adeo, quod institutio postea alteri facta etiam cum
ne possessionis non ualeat, ibi. nu. 80.
38 INSTITUITIO hares in solidum, & pleno iure in eius uita, alio
post illius mortem instituto, tempore uita remota, censetur
hères esse in solidum, & post mortem per fideicommissum
in consilio. 35. nu. 21.
39 Idem si simpliciter institutus in uita esset, & titulus post illius
ibid. num. 25.
40 INSTITUITIO hares semper substituto praefertur in remedio l. ad
diui Adria. tol. in consilio. liiii. nu. 4.
41 INSTITUITIO in re certa quando, & quomodo possit in possessionem
ex remedio l. fin. C. de edic. diui Adria. coll. in consilio. lvi. nu. 1.
42 INSTITUITIO hares directè, & utiliter quoad immisionem facilius
in medio d. l. si praestituit substituto, & instituto in re certa
posse

Index Confiliorum

is praefati iudici & h
u, non dicitur ius
8.
um.
tantis iuris commo
ute adeo, quod per
nu.17.
ionis non potest
solum suspensio
is, ibi. num. 2.
entum proventu
culpa, & factum
communi summa
rum causa pendet
infra quod inde per
te, & quod clau
opus iuris reman
& à Papa commu
nu. 9.
de deferram iudici
conf. clxxviii. al
umutur in minor
nullo, in conf. cl
in conf. clxxviii.
per uerba conuen
u. 30.
mirali ad conuen
u. 18.
conf. clxxviii.
datum.
obligationem
in sua persona
tenetur, in conf. cl
le locum, dicitur
locationis negati
nem reddere, & nu
obligatur etiam
nullus iudici
o possidemus
14.
tile, in conf. clxx
pote est de forma
qui pollens admi
de adimplere obli
contractum possi
ut legitimus, ibi
& substitui per
5.
er etiam contra
u. 13.
in conf. clxxviii.
ex sola institutio
facta etiam cum
eius uita, alio
remoto, censetur
de commissum
tius post illius
remedio l. in. C.
in possessionem
in conf. clxxviii.
ffionem faciente
re certa uocatur

Augustini Beroij.

2 Institutionis titulo ad rem certam uocatus potest propria auctoritate
possessionem rei apprehendere, & ingredi, etiam si hæres hereditatem
adiuisset, & possessionem apprehendisset, in conf. cxlii. nu. 3. 633
Nec sic uirum uolentia, aut claudetinitas committit, ibi. nu. 4. cad.
2 Institutione hæresis universalis nulla, uel inualida existente, institu
tus in re certa admittitur, uel ex iure accrescendi, uel tanquam sim
pliciter institutus, detracta rei mentione, in conf. clxxix. nu. 11. 728
2 Institutio rei certæ etiam de extraneo facta ad universum trahitur, si
hæres universalis hereditatem non adeat, uel adire non possit, in cō
fil. 170. num. 11. 733
Et an differat, institutus nē sit per uerba merē directā ciuilia, an per illa
iure institutionis relinquo, ibi. nu. 12.
2 Institutionis iure relinquo, & instituto hæredem sunt uerba directā ci
uilia, idemque important, ibi. nu. 13.
2 Institutio rei certæ facta per uerbum obliquum, siue commune simpli
citer absque illis uerbis, iure institutionis, nunquam ad universum
trahitur, ibi. nu. 16. 734
2 Institutio per uerba obliqua nec in re certa, nec in universo fieri potest
ibidem num. 17. cad.
2 Institutio fundata in falsa causa consanguinitatis non ualeat, in con
fil. 180. num. 29. 792
2 Institutio hæresis importatur per uerbum relinquo cum clausula, om
ni meliori modo, in conf. 135. nu. 5. 519
Instructa causa, uide in uerb. causa.
2 Instrumentum publicum ex scriptura imperfecta assumi non potest, in
conf. i. num. 12. 6
2 Instrumento maxime in antiquis est standum, in conf. 34. nu. 3. pa. 103.
& in conf. 84. nu. 7. 356
2 Instrumentum potest ex dispositione statuti falsum præsumi ex eo, quod
non fuerit registratum, in conf. 37. nu. 25. 121
2 Instrumento dato parti, & libro notarii inter se differentibus, standum
est libro notarii, in conf. i. nu. 8. 5
2 Ex instrumento tres oriuntur præsumptiones, ibi. nu. 18. 6
2 Instrumenti fides si uincit, quo recurrendum sit, ibi. n. 21. & 65. 7. & 13.
2 In instrumento omisso solemnium facta ex imperitia, & simplicitate
notarii actum uisat, in conf. i. nu. 34. 9
Maximè in iis, que sunt ad iuris rigorem conseruandum inducta, ibi
dem num. 35. cad.
2 Instrumenti fidei quando cancellatio præiudicat in reliquis non can
cellatis, & quando non, ibi. nu. 37. 9
2 In instrumentis testium nomina quomodo, & cum quibus qualitatibus
sint describenda, ibi. nu. 40. 10
2 Instrumentum, in quo ex defectu, & culpa notarii solemnia deficiunt,
præsumitur falsum, ibi. nu. 46. 10
2 Instrumentum omne ad hoc, ut ualeat, debet apparere esse lectum, & pu
blicarum, ibi. nu. 51. 14
2 De instrumenti essentia est appositio diei, & consulis, siue eius loco no
minis imperatoris, aut papæ, in conf. i. nu. 53. 11
2 Instrumentum ad hoc, ut ualeat, hdmq; faciat a notario legitime crea
to confectum, & scriptum esse debet, ibi. nu. 54. cad.
2 Instrumentorum uerba latissima apponi solita censentur apponi potius
ex stylo quodam notarii, quam ex partium conuentione, & in
casu enormissimæ læsionis nihil operantur, in conf. 39. nu. 18. 169
2 Instrumenta incamerata, & in archiuo publico posita notorium inda
cant, in conf. liiii. nu. 28. 214
2 Instrumentum nullum appellatione publici instrumenti non uenit, ibi
dem num. 31. 215
2 Instrumento non crederetur, si in eo fides facta non esset, quod testa
tor, uel contrahentes fuerunt a notario, uel saltem a testibus cogni
ti, in conf. lv. nu. 3. 218
2 In instrumento quomodo testes describi debeant ad hoc, ut instrumen
tum habeat effectum, illique credatur, ibi. nu. 4. 218
2 Instrumento statui, quando est appositā clausula ex certa scientia, etiā
sine iuramento, nec præsumitur error, ubi alias præsumeretur, in con
fil. ix. nu. 37. 238
2 Instrumento referenti se ad testamentum aut instrumentum aliquod
non statui, neque creditur, nisi testamentum, & instrumentum il
lud producat, in conf. 87. nu. 11. 380
Quod fallit, ibi. nu. 12. & 13. cad.
2 Instrumento de narratis in eo enunciatiue, & se referendo ad aliud in
strumentum, & actum de præterito standum est, quando illud cū de
creto iudicis factum fuit, maxime in antiquis, in conf. 87. nu. 13. 380
2 Ab instrumento publico enunciatum regulatiter probat semiplenè, &
probationem inducit, ibi. nu. 15. cad.
2 Instrumenti uerba enuntiatua per modum causæ, & principaliter pro
pter se, & inter presentes, & contrahentes prolata probant in illis cō
tentis, ibi. nu. 16. 380
2 Instrumenti alicuius originali amisso, si de illius tenore qualitercū
que constat, credendum est probationi, quæ aliās non fuisset legi
tima, in conf. cxxix. nu. 10. 585
2 Ad probandum contra instrumentum qui, & quot testes requirantur, in
conf. cxlvii. nu. 35. 648
2 Instrumento est standum, nisi plenis, & apertissimis, & concludenti
bus probationibus contrarium probetur, ibi. nu. 34. cad.
2 Instrumento enuncianti disposita in aliquo testamento, & ad illa se re
ferenti standum est, ut ualeant, saltem in uim conuentionis, & ut di
sposita à contrahentibus, si non apparente testamento, non ualere
ut disposita à testatore, in conf. 88. nu. 3. 381
Pro descriptis in instrumento in dubio præsumendum, ibi. nu. 2. 381
2 Instrumenti uerba enuntiatua contra producentem probant, in conf. i.
L 4 clxx

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- elxx. num. 1.
Quod declaratur, ibi. nu. 2. usque ad nu. 7.
Instrumentum producentis quando contenta in eo fateri censetur, ibi. ead. num. 2.
Instrumentum quomodo contra producentem fidem faciat, ibi. nu. 5. ead.
Instrumenta, & acta coram uno superiore facta non faciunt coram alio fidem ad alium effectum etiam inter eandem personas, & minus inter diversas, in consil. clxxvii. nu. 73.
Ad instrumentum non est recurrendum, quando adest presumptio, ac probatio ex cursu temporis immemorialis, in consil. cxv. nu. 38.
Ex instrumento publico oritur presumptio iuris tantum, ibi. nu. 31. ead.
Instrumentum, siue contractus, & contenta in eo nihil operantur, si obsecrata, & recepta nunquam fuerint, ibidem nu. 39.
Maximè si aliter fuisse obsecratum appareat, quam contentum fuerit in instrumento, ibi. nu. 40.
Instrumentum, & contractus differunt inter se tanquam continens, & contentum, in consil. cxvi. nu. 18.
Instrumentum executionum ad instantiam eius, cuius non interest, executionem non meretur, in consil. 138. nu. 3.
Instrumentum uniuersitatis nomine factum ualeat, etiam si non fuerint omnes de uniuersitate singulariter in eo nominati, sed dictum sit, Massarius, Titius, & Caius, & quam plures alii homines dictæ uniuersitatis excedentes duas partes ex tribus, & totum corpus dictæ uniuersitatis representantes, in consil. cli. nu. 20.
Instrumento publico in dubio standum est, ibi. nu. 21.
Instrumentum antiquum dicens ecclesiam concessisse uni rem in emphyteosim non probat ad præiudicium alterius illam rem tenentis, seu ius in ea habentis, in consil. cxliii. nu. 35.
Instrumentum, quod producit, præsumitur uerum, in consilio 169. numer. 19.
Instrumentum nullum, & à iure reprobatur non dicitur instrumentum, in consil. 177. nu. 2.
Instrumenti nullitas quomodo, & quando incontinenti probari possit, ibi. nu. 3.
Instrumenti executio à nullitate ex dolo aduersarii causata impeditur, ibi. nu. 4.
Instrumenti etiam quarentigati, & executionem paratam habentis executio redè impeditur per exceptionem nullitatis, quæ incontinenti probari potest, ibi. nu. 1. 4. & 11.
Et quomodo incontinenti probari possit, ibi. nu. 3.
De instrumento si statum, aut lex loquatur, intelligitur de ualido, non autem de nullo, & à iure reprobato, ibi. nu. 2.
Instrumentum de iure, uel ex forma statuti exequendum etiam post confessionem factam ob nullitatem, quæ euidenter appareat, & incontinenti probari possit, non est exequendum, ibi. nu. 11.
Instrumenti uerba narrativa inter contrahentes probant, in d. consilio 177. num. 13.
Instrumenta, & scripturae de cōtractibus quare, & ad quid fiant, in consil. cxliii. num. 45.
Instrumentum ipso iure uitatur per omissionem indicationis, in consil. ccliii. num. 9.
Quid si indicio fuerit erroneè in instrumento descripta, ibi. n. 10. ead.
In instrumentis fieri debet inuocatio domini nostri, ibi. nu. 12.
In instrumentis pro substantia apponendum est nomen Papæ in terris ecclesiæ, consuetudine contraria non obstant, in consil. ccliii. n. 11. 761.
Instrumentum si est nullum, nihil de contentis in eo executionem meretur, ibi. nu. 13.
Instrumentum quarentigatum nullum, & inualidum nullam nec in totum, nec in parte aliqua executionem meretur, ibi. nu. 14.
Instrumento subscripto manu notarij, qui fuit de illo rogatus, fides adhibetur, licet manu alterius fuerit scriptum, in consil. ccliii. n. 25. 768.
Instrumenta, quorum editio petitur, si quis se non habere dicat, quando, & quomodo solo iuramento id probare possit, etiam si contra eum legitimè, uel presumptiue probaretur, quod prius penes se habuisset, in consil. xix. nu. 5.
Instrumenti, & scripturae inutilis, & ad iudicii rigorem non pertinentis editio, seu copia, uel resectio peti non potest, ibi. nu. 12.
Instrumenti amissio an solo iuramento probetur ad effectum, ut iterum edicti exhiberi debeat, ibi. nu. 19.
Instrumenti amissio quando, & quomodo per iuramentum probetur, ibi. ead.
Instrumentum penes se non habens illud edere, seu exhibere non tenetur, neque cogi potest, in dicto consil. 19. nu. 4.
Instrumentum, in quo deficit unum de substantialibus instrumenti publici, non meretur dici instrumentum publicum, nec fidem instrumenti publici facere potest, in consil. 83. nu. 1.
In instrumento publico testes duo, uel tres ultra contrahentes ad illius essentiam descripti esse debent, ibi. nu. 2.
Et quales debeant esse hi testes, ibi. nu. 3.
Instrumentum non potest in alieno territorio confici à notario alterius loci etiam de consensu contrahentium, qui essent de loco notarij, in consil. 89. nu. 1.
Instrumenta sub certa forma fieri dominus loci in suo territorio potest ualidè inducere, & statuere, & instrumenta aliter facta non ualent, ibi. nu. 2. & 4.
Instrumenta ubique locorum confici possunt à notario creato à principe, & imperatore, seu ab illius comite potestatem habente, ibi. n. 6.
Nihil ex statuto loci, uel consuetudine aliud esset, ibi. nu. 7.
Per instrumenta publica probatio dicitur uera, & plena probatio, illi qui statim, donec contrarium plenissime probetur, & à probatione per testes non differt, immò instrumentis magis quandoque creditur, in

- consil. xc. nu. 5.
Instrumenti primi aliqua in parte deficientis, & uisiosi fides potest alio instrumento ualido illud primum referente, & declarante adhiberi, si secidi sit effectus, suppleri, & probari, ibi. n. 6. & 19. 763.
Instrumentum redditur ita suspectum ex ratura, interlineatione, & cancellatione, ut ex eo nulla fiat fides, ibi. nu. 7. & 14.
Instrumenti cancellari, & interlineati fides potest ex alia scriptura, alio instrumento suppleri, in consil. xc. nu. 8.
Instrumentum etiam non solemne producentis uidetur illud acceptum, & approbare, omniaque in eo contenta uera esse facere, quæ per se contra se fidem faciat, ibi. nu. 10.
Et quomodo hoc procedat, & an sit uerum in instrumento ralo, panno lato, interlineato, & suspecto de falso, ibi. nu. 11.
Et quid si produceret cū protestatione in parte, & partibus, ibi. n. 12.
Instrumentum in summa debet esse sine macula, & abrasione, ut si fuerit illud probatione alioquin testium aduocari, ibi. nu. 15.
Instrumentum carens indicatione in totum redditur suspectum, ibi. nu. 16.
Nec indicationis defectus in instrumento per expressum auiam, & lesum suppletur, in dicto consil. xc. nu. 17.
In instrumento indicio pro substantia requiritur, ibi. nu. 17.
Instrumenti mentio simpliciter facta intelligitur de ualido, & non de inualido, in consil. xc. nu. 19.
Instrumentorum pluralitas in dubio non præsumitur, ibi. nu. 21.
Instrumentum quando est interlineatum, seu cancellatum, suppletur, notarius debet in subscriptione scribere, & mentio cancellariæ, quod ita fuit factum tempore consecrationis illius, & de consecratione, alias instrumentum fidem non faceret, nisi consensu loci, & notarij cōtraria exaret, in consil. xcii. nu. 1. 1. & 4. 764.
Quæ consuetudo ualide hoc potest inducere, ibi. nu. 1. & 11.
In instrumentis leuandis, & publicandis consuetudo loci, & notarij est seruanda, in consil. xcii. nu. 2. 7. & 14.
Instrumenti fides quando ratura, cancellatio, & apostilla non notantur, etiam si de illa per notarium fides in subscriptione non fiat, ibi. nu. 2.
Instrumentum extensio, & publicatio per alium notarium ex consuetudine creditur, quamuis alias de iure illi fides non adhibetur, ibi. n. 3.
Instrumentum leuato, & publicato absque signo notarij credendum consuetudine, secus de iure, ibi. nu. 3.
In instrumentis conficiendis, leuandis, & publicandis quomodo consuetudo notarij probetur, in consil. xcii. nu. 9.
Instrumentum parte presente leuato, & publicato statim, etiam originale repetitur cancellatum, & apostillatum, ibi. nu. 11.
Instrumenti apostillis in margine factis statim, quando apparet, ibi. nu. 12.
Instrumentum originale dicitur leuari, & publicari, prout iacet, ibi. n. 13.
Nisi contraria exet consuetudo, ibi. nu. 14.
Instrumenti abbreviatura interpretatur secundum solium, & consuetudinem notarij, & secundum illum petende est, ac si uerba extensialiter expressa, in consil. xcii. nu. 3.
In instrumentis testes descripti dicuntur rogati, quando sub alio ratura scriptum fuit testibus, & cetera, ibi. nu. 9.
Instrumenti perfectio inferitur ex illis uerbis actum in tali loco, & quando in instrumento absque dictis uerbis scriptum fuit, quibus talibus testibus &c. in quorum &c. & fuerunt appositionibus loci, & annus, & dies, ibi. nu. 12.
Instrumentum notarij præsumitur ab eo scriptum ad instantiam, quæ mercedis expensam soluere tenebatur, ibi. nu. 14.
Instrumenta non uiuantur per defectum signi, subseripti, & cetera, ibi. nu. 15.
Instrumenti alterius notarij publicatio, & authenticatio quæritur citationem requirit, & quando non, ibi. nu. 16.
Vide etiam in uerb. protocolli, & in uerb. originale, & in uerb. nem, & liberationem, etiam si in protocollo notarij uisum, & liberet, in consil. xcii. nu. 8.
Instrumenti cancellatio tollit omnem obligationem, & admodum principalem, sed etiam accessariam, & dependentem, ibi. nu. 17.
Instrumenta, super quibus sit fundamentum, & quæ inter alia fuerint, sunt integraliter exhibenda ad hoc, ut hæc, ut cetera ceant, in consil. xli. nu. 1.
Idem, quando de illis in aliqua scriptura mentio facta est, & alia prout non credetur, ibi.
Per instrumentum publicum non probantur, ea, quæ sonant contra, & delictum, in consil. xlv. nu. 11.
Limitatio remissionis, ibi. nu. 16.
Per instrumentum publicum quomodo spoliatio, & cetera, ibi. nu. 14.
Ad instrumentum publicum impugandum testes omnes non debent, ibi. nu. 18.
In instrumento narrata fidem inter ipsos contrahentes faciunt, ibi. nu. 18.
Instrumento existente simulato, omnia in illo contenta sunt inane, & nullius momenti, & ex eo nec personali, nec hypothecaria agi potest, in consil. cxviii. nu. 10.
Instrumenta non habent de iure communi executionem paratam, sed de iure municipalis, in consil. lxxv. nu. 1.
Instrumenti habentis executionem paratam executio non potest peti ex petitione coram episcopo facta, quod declaratur, ibi. nu. 2.
Instrumenti liquidi executio die feriata fieri non debet, & per

ac etiam contra dominum respectu domini utilis, & naturalis, pos-
sessionis, ibid. nu. 72.
1 In interdicto quorū bonorum, & in petitione hereditatis ueniunt etia
seuda, sicut alia bona hereditaria, ibid. nu. 65.
Et quando hoc uerum sit, ibid. nu. 67. 69. & 76.
1 Interdicto unde ui agere, & possessionis restitutionem obtinere potest
habens titulum coloratum ab habente alias ius conferendi eccle-
siam, si uolenter sit ecclesus, in conf. lxxvii. nu. 4.
1 Interdictum uti possideris est iudicium duplex, & datur etiam posses-
sori contra inquietantem, ac turbantem ipsum in sua possessione,
in conf. cii. nu. 36.
1 Interdictum uti possideris competit domino, uel habenti causam ab
eo contra emphyteotam, aut heredem eius, uel alium tanquam em-
phyteotam uolentem finitā, emphyteoti, in naturali possessione rei
emphyteotice insistere, ibid. nu. 37.
Et in hoc casu huiusmodi interdictum habet etiam effectum restituto-
rium, ibid. nu. 38.
At si dominus etiam sua ciuili possessione spoliatus esset, interdictum
unde ui competere, ibid. nu. 39.
1 Interdictū uti possideris cōpetit usufructuario. cui etiam rei emphyteo-
ticæ usufructus relictus fuit, & qui naturalem rei illius posses-
sionem post mortem emphyteotæ fuit adeptus, si ratione suæ posses-
sionis naturalis ipsum molestari contingat, contra quemlibet turban-
tem, & molestantem, etiam si esset dominus, qui rem ciuilitur possi-
deret, in conf. cii. nu. 40.
Contra ibid. nu. 33. ubi declaratur.
Quid si post mortem emphyteotæ soluit domino pensiones per
emphyteotam debitas, & dominus illas simpliciter receperit, ibid. nu.
41. & 55. pag. 427. & 429.
1 Interdictum uti possideris contra molestantem competit illi, qui in-
gressus possessionem uacantem abique dolo illam sine uitio acqui-
rit, ibid. nu. 42.
1 In interdicto uti possideris dominus, uel ab eo causam habens contra
usufructuarium, & heredem emphyteotæ, obtinet, ut possessionem
naturalem restituant, & à molestatione desistant, quando usufructua-
rius, uel hæres emphyteotæ, emphyteoti per mortem ultimi emphy-
teotæ finitæ, rei emphyteotice possessionem uacantem apprehende-
re non potest, aliā tanquam clam à domino possidet, & illum in sua
ciuili possessione turbat, in conf. cii. nu. 43.
1 Interdictum uti possideris competit absentī contra ingressum posses-
sionem naturalem ipsius absentis, qui clam dicitur possidere, & eum ab-
sentem in sua ciuili possessione turbare, ibid. nu. 44.
2 Interdictum adipiscendæ quorum bonorum incenatur ab agente, ut
imitatur in possessionem bonorum hereditatis, in conf. i. n. 34.
2 Interdictum quorum bonorum, & quorum legatorum quibus, & con-
tra quos datur, in conf. xxx. nu. 10.
2 In interdicto quorum bonorum quid principaliter petatur, & conclu-
datur, in conf. liii. nu. 3.
Et quid requiratur, ut quis in iudicio illius obtineat, ibid. nu. 9. cad.
2 Interdictum uti possideris competit etiam contra turbantes in ciuili
possessione, & nolentes finitū usufructu, res in quibus usufructum
habebant, restituere, in conf. cxxx. nu. 67.
2 Interdicto uti possideris contra dominum obtinere non potest usufru-
ctarius, qui absente, & possidente proprietario ingreditur, &
quomodo hoc procedat, in conf. cxlii. nu. 6.
1 Interdicto uti possideris emphyteotæ, & fructuarii agere possunt, si in
eorum possessione naturali à domino ciuilem habente turbentur, &
obtinere, in conf. cxvii. nu. 3.
Reliqua de hoc uide in uerb. possessorium, & in uerb. emphyteotæ, & fru-
ctuarii.
1 In interdicto uti possideris exceptio domini, seu proprietatis non ad-
mittitur, in conf. cxvii. nu. 4.
3 Interdictum utile uti possideris etiam competit pro iuribus, & illo-
rum quasi possessione, in conf. cxix. nu. 10.
3 Interdictum utile quorum bonorum competit pro adipiscenda quasi
possessione iurium incorporalium, pro adipiscenda uero posses-
sione rerum corporalium datur directum, in conf. xliii. nu. 17.
3 In interdicto uti possideris præsupponitur agentem possidere, uel qua-
si, ibid. num. 23.
2 Interdictum in aliquibus locis existens, donec ibi excommunicari per-
manerint, cessat, & relaxatur statim excommunicatis loca illa exco-
municatis, in conf. cli. nu. 31.
3 Interdictum quorum bonorum non continet actiones hereditarias cō-
petentes defuncti ex obligationibus orientibus ex contractu, uel
quasi, aut ex maleficio, uel quasi, in conf. xliii. nu. 10.
3 Interdictum quorum bonorum, & iudicium petitionis hereditatis est
iudicium generale, & uniuersale, in conf. xlvii. nu. 5.
3 Interdictum uti possideris competit domino, & proprietario contra
usufructuarium, uel eius heredes, qui finitū usufructu uelint in na-
turali possessione, & detentatione rei persequeretur, & proprietarium,
non admittit, in conf. liii. nu. 3.
Limitatur, ibid. nu. 26.
3 Interdicto uti possideris reus de iure tertii, quod esset exclusiuium iu-
ris agentis, opponere potest, ibid. nu. 25.
3 Interdictum uti possideris propter turbationes, & molestaciones com-
petens datur, solum possidenti, ibid. nu. 27.
3 Interdictum unde ui est odiosum, & restringibile, & ad hæres tran-
sit, in conf. lvi. nu. 3.
3 In interdicto unde ui quid ad uictoriam obtinendam sit probandum,
ibid. num. 32.
Et

ac etiam contra dominum respectu domini utilis, & naturalis, pos-
sessionis, ibid. nu. 72.
1 In interdicto quorū bonorum, & in petitione hereditatis ueniunt etia
seuda, sicut alia bona hereditaria, ibid. nu. 65.
Et quando hoc uerum sit, ibid. nu. 67. 69. & 76.
1 Interdicto unde ui agere, & possessionis restitutionem obtinere potest
habens titulum coloratum ab habente alias ius conferendi eccle-
siam, si uolenter sit ecclesus, in conf. lxxvii. nu. 4.
1 Interdictum uti possideris est iudicium duplex, & datur etiam posses-
sori contra inquietantem, ac turbantem ipsum in sua possessione,
in conf. cii. nu. 36.
1 Interdictum uti possideris competit domino, uel habenti causam ab
eo contra emphyteotam, aut heredem eius, uel alium tanquam em-
phyteotam uolentem finitā, emphyteoti, in naturali possessione rei
emphyteotice insistere, ibid. nu. 37.
Et in hoc casu huiusmodi interdictum habet etiam effectum restituto-
rium, ibid. nu. 38.
At si dominus etiam sua ciuili possessione spoliatus esset, interdictum
unde ui competere, ibid. nu. 39.
1 Interdictū uti possideris cōpetit usufructuario. cui etiam rei emphyteo-
ticæ usufructus relictus fuit, & qui naturalem rei illius posses-
sionem post mortem emphyteotæ fuit adeptus, si ratione suæ posses-
sionis naturalis ipsum molestari contingat, contra quemlibet turban-
tem, & molestantem, etiam si esset dominus, qui rem ciuilitur possi-
deret, in conf. cii. nu. 40.
Contra ibid. nu. 33. ubi declaratur.
Quid si post mortem emphyteotæ soluit domino pensiones per
emphyteotam debitas, & dominus illas simpliciter receperit, ibid. nu.
41. & 55. pag. 427. & 429.
1 Interdictum uti possideris contra molestantem competit illi, qui in-
gressus possessionem uacantem abique dolo illam sine uitio acqui-
rit, ibid. nu. 42.
1 In interdicto uti possideris dominus, uel ab eo causam habens contra
usufructuarium, & heredem emphyteotæ, obtinet, ut possessionem
naturalem restituant, & à molestatione desistant, quando usufructua-
rius, uel hæres emphyteotæ, emphyteoti per mortem ultimi emphy-
teotæ finitæ, rei emphyteotice possessionem uacantem apprehende-
re non potest, aliā tanquam clam à domino possidet, & illum in sua
ciuili possessione turbat, in conf. cii. nu. 43.
1 Interdictum uti possideris competit absentī contra ingressum posses-
sionem naturalem ipsius absentis, qui clam dicitur possidere, & eum ab-
sentem in sua ciuili possessione turbare, ibid. nu. 44.
2 Interdictum adipiscendæ quorum bonorum incenatur ab agente, ut
imitatur in possessionem bonorum hereditatis, in conf. i. n. 34.
2 Interdictum quorum bonorum, & quorum legatorum quibus, & con-
tra quos datur, in conf. xxx. nu. 10.
2 In interdicto quorum bonorum quid principaliter petatur, & conclu-
datur, in conf. liii. nu. 3.
Et quid requiratur, ut quis in iudicio illius obtineat, ibid. nu. 9. cad.
2 Interdictum uti possideris competit etiam contra turbantes in ciuili
possessione, & nolentes finitū usufructu, res in quibus usufructum
habebant, restituere, in conf. cxxx. nu. 67.
2 Interdicto uti possideris contra dominum obtinere non potest usufru-
ctarius, qui absente, & possidente proprietario ingreditur, &
quomodo hoc procedat, in conf. cxlii. nu. 6.
1 Interdicto uti possideris emphyteotæ, & fructuarii agere possunt, si in
eorum possessione naturali à domino ciuilem habente turbentur, &
obtinere, in conf. cxvii. nu. 3.
Reliqua de hoc uide in uerb. possessorium, & in uerb. emphyteotæ, & fru-
ctuarii.
1 In interdicto uti possideris exceptio domini, seu proprietatis non ad-
mittitur, in conf. cxvii. nu. 4.
3 Interdictum utile uti possideris etiam competit pro iuribus, & illo-
rum quasi possessione, in conf. cxix. nu. 10.
3 Interdictum utile quorum bonorum competit pro adipiscenda quasi
possessione iurium incorporalium, pro adipiscenda uero posses-
sione rerum corporalium datur directum, in conf. xliii. nu. 17.
3 In interdicto uti possideris præsupponitur agentem possidere, uel qua-
si, ibid. num. 23.
2 Interdictum in aliquibus locis existens, donec ibi excommunicari per-
manerint, cessat, & relaxatur statim excommunicatis loca illa exco-
municatis, in conf. cli. nu. 31.
3 Interdictum quorum bonorum non continet actiones hereditarias cō-
petentes defuncti ex obligationibus orientibus ex contractu, uel
quasi, aut ex maleficio, uel quasi, in conf. xliii. nu. 10.
3 Interdictum quorum bonorum, & iudicium petitionis hereditatis est
iudicium generale, & uniuersale, in conf. xlvii. nu. 5.
3 Interdictum uti possideris competit domino, & proprietario contra
usufructuarium, uel eius heredes, qui finitū usufructu uelint in na-
turali possessione, & detentatione rei persequeretur, & proprietarium,
non admittit, in conf. liii. nu. 3.
Limitatur, ibid. nu. 26.
3 Interdicto uti possideris reus de iure tertii, quod esset exclusiuium iu-
ris agentis, opponere potest, ibid. nu. 25.
3 Interdictum uti possideris propter turbationes, & molestaciones com-
petens datur, solum possidenti, ibid. nu. 27.
3 Interdictum unde ui est odiosum, & restringibile, & ad hæres tran-
sit, in conf. lvi. nu. 3.
3 In interdicto unde ui quid ad uictoriam obtinendam sit probandum,
ibid. num. 32.
Et

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- Et illud contra quem datur, ibid. nu. 33.
- Interdictum unde ui competit etiam ad restitutionem rerum exportatarum, etiam si alienae essent, in consil. vii. nu. 1. 189
- Et ad obtinendum in eo, quid probari debeat, ibid. nu. 3.
- Interdictum unde ui, quod est possessorium restituendum, inenatur contra spoliantem, si de spolio conitet, in consil. vii. nu. 19. 191
- Et si spoliatus per illud ante omnia restituatur, ibid. nu. 20.
- Nec aliud spoliū ad impediendam huiusmodi restitutionem potest opponi, ibid. nu. 21.
- Interdictum quorum bonorum cui, & ad quid datur, in consil. 59. n. 8. 204
- Interdictum unde ui spoliatus agens in profanis à restitutione non expellitur propter exceptionem defectus notorii proprietatis, sed in spiritualibus, & beneficiis, in consil. vii. nu. 21. 191
- Interdictum unde ui non datur contra singularem successorem, nisi ad interesse, auctore suo spoliatore, non existente soluendo, in consil. lxii. num. 1. 216
- Interdictum unde ui datur solum ei, qui tunc, cum eiicitur, possidebat, ibid. nu. 4. 217
- Interdictum aliquod possessorium an datur colonis, in consil. 62. n. 21. 219
- Reliqua uide in uer. possessorium.
- Interdictum retinende super molestationibus, & inquietationibus in possessione intentatur, & quomodo in eo narretur, & concludatur, in consil. lxxv. nu. 9. 244
- Interdictum unde ui semper dicitur merum possessorium, & heredi etiam competit, nec ex eo dicitur mixtum, quod is se heredem esse probare debeat, in consil. xxi. nu. 4. 327
- Interdictum uti possidetis quandoque tituli, & proprietatis probationem expost, neque ex hoc mixtum dici potest, sed semper merum possessorium, ibid. nu. 5. ead.
- Interdictum quorum bonorum, & quorum legatorum non efficitur, mixtum, sed remanet merum possessorium, etiam si illo agens se heredem esse probare debeat, in consil. xxi. nu. 6. 327
- Et quare ibid. nu. 8. 328
- Interdictum quorum bonorum in quo differat à petitione hereditatis, ibid. num. 9.
- Interdictum utile recuperandae datur pro recuperando quasi possessionem incorporatam, in consil. cxxxix. nu. 34. 393
- Et datur ex facto familiae, & officialium aduersus dominum, ad quem utilitas peruenit, ut per illud restituere teneatur, ibid. nu. 35.
- Interdictum uti possidetis datur etiam ad interesse turbationis praeterea, in consil. xlv. nu. 62. 427
- Interdictum utile uti possidetis datur etiam contra turbantem, & prohibentem uti seruatur, uel iurisdictione, uel iure cohærente rei suae immobili, ibid. nu. 63. 427
- Interdictum quod ui, aut clam ad tollendum opus iam diu, & per tempus immemorabile factum non competit, in consil. 13. nu. 19. 368
- Interdictum uti possidetis aliud utile, aliud directum, & pro quare utramque datur, & quomodo in utroque procedatur, in consil. lv. n. 2. 179
- Interdictum utile uti possidetis datur pro defendenda quasi possessione iuris, & rerum incorporalium, directum uero pro defendenda possessione rerum corporalium, & in utroque eodem modo proceditur, ibidem.
- In interdicto uti possidetis sententia qualiter sit ferenda, ibid. n. 1. 179
- Interdictum uti possidetis cui, & cetera quae datur, in consil. lv. nu. 3. 179
- In interdicto uti possidetis, uel iudicio directo quis obtinere debeat, ibidem nu. 4. & 13. pag. 179. cum sequen.
- Et quid in eo ad obtinendum sit probandum, ibid. nu. 5.
- Per interdictum uti possidetis ille est tuendus in sua possessione, uel quasi, qui possidet non utique clam, neque precario ab aduersario, in consil. lv. nu. 9. 179
- Interdictum utile uti possidetis an, & quando competat domino contra turbantem, & impediendum illum, quem ipse dominus possidet, ut loco sui quasi possessionem iurisdictionis, & iuris, quod habebat, exerceat, & quando non, ibid. nu. 18. 180
- Interdictum utile uti possidetis quando competit domino, & proprietario contra turbantem, & impediendum usufructuarium uti iure suo, & quando non, ibid. nu. 19. 180
- Interdictum uti possidetis an, & quando competat domino in casu, quo colonus, seu conductor, uel alius nomine domini possidens expellitur, seu turbatur, in consil. lv. nu. 21. 181
- Interdictum soluendo non liberatur promissor, sed tenetur praecise facere, ubicunque promissioni rei tradenda, seu facti adiectum est iuramentum, in consil. clviii. nu. 25. 597
- Interesse, & damnum partis non excusatur à consuetudine, in consilio clxvii. num. 10. 624
- Interesse conseruationis bonorum in familia, & agnatione sua est in iure considerabile, in consil. 188. nu. 11. 706
- Ad interesse, & damna quis condemnari non potest, nisi illis probatis, in consil. clxxviii. nu. 27. 680
- Interesse soluendo liberatur ille, qui tenetur uendere, in consil. xv. num. 68. 45
- Interesse in contractibus bonae fidei non debetur, nisi à die morae, & quomodo mora committatur, in consil. cxciii. nu. 2. & 11. ubi hoc declaratur, & limitatur. 716
- Interesse intrinsecum tantum, & non extrinsecum, nec lucri cessantis propter moram debetur, nisi dolus, uel culpa interuenierit, & quod, & quale sit illud interesse, ibid. nu. 5. & 29. pag. 726. & 729.
- Ad interesse ut quis teneatur, non constituitur in mora per interpellationem etiam legitimè factam, in qua nec dies fuit adiecta, nec locus solutionis appositus, in consil. cxciii. nu. 6. 726

- Et quomodo hoc procedat, ibid. nu. 30.
- Ad interesse, & forem obligatus dicitur respectu interesse ad quod certum obligatus, & quo ad illud, nisi eo liquidato, in mora non potest, ibid. nu. 7. & 31. ubi hoc declaratur, pag. 727. & 729.
- Interesse non excedens duplum uerè foreis quando tantum foreis, & possit, ibid. nu. 8.
- Interesse loco usurae inter solitos mercari, & negotiari propter moram etiam usque ad interesse lucri cessantis hodie de iure canonico expost, in consil. cxciii. nu. 12. 16. & 21.
- Interesse lucri cessantis duplum uerè foreis excedere potest, & quomodo, & unde hoc interesse proveniat, ibid. nu. 21.
- Interesse lucri cessantis est omni iure exigibile, ibid.
- Interesse damni emergentis tantum quando, & quando etiam interest se lucri cessantis in contractibus bonae fidei ob moram ante ad beat, ibid. nu. 22.
- Interesse nomen continet etiam damna, ibid. nu. 25.
- Interesse conuenzionale in casu quo quid non fieret, & conueniente obliuatur, dicitur extrinsecum, & duplum excedere potest inter solitos mercari, & negotiari, in consil. cxciii. nu. 31.
- Interesse iure obligationis ueniens quoad rerum naturam etiam tum, licet quoad nos incertum sit, & ante illius liquidationem potest, & mora dicitur commissa, ibid. nu. 32.
- Interesse in contractibus bonae fidei, & quod ex officio indicetur, non est quoad principalem in obligatione, & an solutio ad illud teneri debeat, ibid. numer. 39. & 53. ubi hoc declaratur, pag. 730. & 732.
- Vide etiam in uerb. fideiussor.
- Interesse loco succedit usura post moram debita, in consil. 193. nu. 70. 771
- Interesse à solito mercari, seu aliis negotiari utroque iure facilius gi potest, quam usura, ibid. nu. 51.
- Vide etiam in uerb. debitum, & in uer. usura.
- Interesse remissum censetur, nec amplius peti potest non obstante retentione, & retentione contraria, si creditor forem recipiat, & debitorem ab illa sorte soluta liberet, cum profectione, & retentione iuris super interesse, in consil. 200. nu. 4. 19. & 21. ubi hoc declaratur, pag. 754. cum seq.
- Interesse, & pena conuenzionale quo ad illorum remissionem per fortis receptionem quando differat, & quando conueniente ad aliud recte arguitur, ibid. nu. 19.
- Interesse obligatio succedit in obligationibus facti, in consil. 194. pag. 38. & in consil. clv. nu. 18. uol. 1.
- Interesse soluendo liberatur obligatus ad factum, in consil. clv. nu. 19.
- Et maxime uenditor non habens facultatem rei tradendi, in consil. clv. num. 19.
- Interesse soluendo quando liberetur obligatus ad tradendum ex contractu emptiois, in consil. xv. nu. 70.
- Interesse soluendo liberatur obligatus ad tradendum meriti, & principaliter, ibid. nu. 62. 69. & 70. pag. 44. & 45.
- Interesse soluendo liberatur obligatus ad factum ex dispositione statutoris, quae sunt subrogata in locum obligationis ex contractu patrum descendens, sicut è contra, quando quis tenetur ad facere ex obligatione hominis subrogata in locum obligationis legis, in consil. xv. nu. 64.
- Interesse soluendo non liberatur ille, qui tenetur ad opus applicationis, uel promissionis, ibid. nu. 66.
- Interesse affectionis rerum, quae fuerint suorum maiorum, in locum habeat, & ad quid consideretur, & an propter illamque suscipi possit, ut restitutionem in integrum aduersus patrem, ne in conuenientem ratione ignorantie petere, & obtinere, in consil. cxxi. nu. 18.
- Interesse causa dotium quando à die morae peti, & debet peti, quando aduersus illud restitutionis, etiam non obstante retentione, peratur, in consil. 127. nu. 8.
- Ad interesse, & usuras tenetur, & in mora abique interpellatione biennium constituitur, qui dotem subituenti onera maritum praestare debet, in consil. li. nu. 10.
- Interesse singulare illius, cui res debebat retrouendi, si non uendatur, quantum sit, in consil. clxii. nu. 13.
- Interesse soluendo liberatur ex pacto ad uendendum aliquid, si non uendatur, neque tradat, maxime si facultatem tradendi non habeat, in consil. 164. nu. 11.
- Idem in uendente perfecta uenditione rem praecise non traditur, ibid. num. 12.
- Idem si alteri uendat, ibid. nu. 13.
- Interesse obligatio magis succedit in obligationibus meriti facti in obligationibus habentibus mixturam dandi, & facienda, in consil. 164. nu. 12.
- Interesse exigi non potest, sed solum pena quando est adiecta, in iis, in quibus interesse sui natura debetur, in consil. 193. nu. 70. Nisi ultra damna, & interesse pena quoque promissa esset, ibid. nu. 71. Et nisi mora legalis ex delicto ipso iure commissa foret, ibid. nu. 72.
- Ad interesse, & fructus debitor dotis ratione morae tenetur, in consil. 118. nu. 7.
- Etiam abique alia interpellatione, ibid. nu. 11.
- Interesse quando, & quomodo per iuramentum in litem probatur, declaratur, uide in uerb. iuramentum.
- Interesse actui quis possit, uide in uerb. actus.
- INTERLINEATIO instrumenti, uide in uerb. instrumentum.
- INTERLOCUTORIA, quae quoad partem in rem iudicatur, non potest ad instantiam partis reuocari, nec etiam ex officio.

Interpellatio requiritur in obligatione, seu promissione facta sub conditione, ibid. nu. 8.
 Interpellatio requiritur, quando quid ad utilitatem alicuius tantum est faciendum, nec obligatus facere tenetur offerre, ibi. n. 9. & l. 46.
 Interpellatio iudicialiter super adimplemento facti, ad quod tenebatur, & propterea in mora constitutus, si ante litem contestatam offerat se simpliciter uelle in iudicio illud adimplere, & creditor denegat se uelle acceptare, uel taceat, moram suam purgare, & creditor in mora constituere dicitur adeo, quod omnis calus, omneque periculum postea superueniens ad creditorem ultimo loco morosum spectet, in conf. cxvii. nu. 4.
 Interpretanda sunt uerba dispositionis in dubio potius demonstratiue, quam conditionaliter, in conf. xvii. nu. 17.
 Interpretanda non sunt uerba doctorum, & scribentium, sicut uerba iurisperitorum, in conf. lxxiii. nu. 5.
 Interpretanda est laxissime concessio sub nomine donationis, & per uerba donationem importans facta, in conf. lxx. nu. 24.
 Interpretanda quomodo sunt uerba pacti, & contrahentium, in conf. cxxix. num. 13.
 Interpretanda sunt uerisimiliter uerba pacti dubia, in confilio clxi. numero 25.
 Interpretans id, quod prius statutum fuerat, nihil addit, nec de nouo inducit, in conf. clviii. nu. 10.
 Interpretans dispositio semper secundum terminos dispositionis declarata intelligitur, in conf. cxi. nu. 9.
 Interpretatio stricta facienda est in penalibus, & odiosis in conf. xv. nu. 7.
 Interpretatio semper facienda est, ne iuri iam alteri acquisito prauiudicetur, & potius, ut uerba nihil operentur, quam ut indebiti quis damnum patiat, ibid. nu. 8.
 Interpretatio, per quam dispositio magis conseruatur, magisque effectum sortitur, est aliis preferenda, in conf. xvii. nu. 18.
 Interpretatio in dubio in fauorem religionis contra commodum priuatum est facienda, in conf. xxi. nu. 33.
 Interpretatio uerborum contractus, quae pluribus modis possunt intelligi, fit semper contra illum, qui in eis se fundat, in confilio xliiii. numero 21.
 Interpretatio in dubio fieri debet, ut actus ualeat, etiam uerba impropiando, & ut uerba personis, ad quas referuntur, conueniant, in conf. lxx. nu. 45.
 Interpretatio cuiuslibet dispositionis hominis sumitur a statuto loci, in conf. xciii. nu. 6.
 Quod declaratur, ibid. nu. 40. & 45.
 Interpretatio in dubio semper facienda est, ut delictum euitetur, in conf. lxx. nu. 10.
 Interpretatio lata fit, ut poena euitetur, in conf. xxvii. nu. 16.
 Interpretatio ea in dubio fit, quae menti, & uoluntati testatoris fauet, in conf. xxi. nu. 26.
 Interpretatio semper in dubio est facienda, ut legatum ualeat, in conf. lxx. num. 6.
 Interpretatio, ut actus ualeat etiam reiiciendo impossibilitates, quae impediunt, non fit, quando actus esset factus sub conditione impossibili ratione perplexitatis, in conf. lxxiii. nu. 41.
 Ab interpretationibus doctorum non est recedendum, nec ultra quam ipsi dixerint, conieciendum, in conf. lxxviii. nu. 22.
 Interpretatio semper ad fauorem filiorum sumenda est in fideicommissis, in conf. lxx. nu. 9.
 Interpretatio secundum proprietatem uerborum, est facienda quando in dispositione testatoris sunt apposta illa uerba, in casu, & calibus praedictis, ibid. nu. 8.
 Interpretatio semper fit, ne testatoris dispositio reddatur frustratoria, in conf. 86. nu. 21.
 Interpretatio, & causa proximior, atque potentior semper attendenda, in conf. 107. nu. 21.
 Interpretatio uerborum simpliciter positorum in dubio fit secundum substantiam materiam, etiam illa impropiando, in conf. cx. nu. 17.
 Interpretatio ex coniecturis habet locum magis in dispositione tacita a lege ex praesumpta mente subintellecta, quam dispositio expressa in conf. cxii. nu. 11.
 Interpretatio illa est in dubio sequenda, per quam propria uocabuli significatio saluatur, in conf. 118. nu. 16.
 Interpretatio larga cessat odiosis, & correctoriis, in conf. 120. n. 73.
 Interpretatio ex ratione similitudine, aut ex mente disponentis uerba impropiando non fit, ubi tunc standum est chartae, ibi. nu. 9.
 Interpretatio lata fit in ultimis uoluntatibus, in conf. 121. nu. 16.
 Idem in contractu donationis, immo latior, quam in ultimis uoluntatibus, ibid. nu. 18.
 Interpretatio, quod inter inuicem substitutos fideicommissum reciprocum remissum censetur, in dubio est amplectenda; & sequenda; & quare, in conf. 130. nu. 21.
 Interpretatio semper in dubio fieri debet, ut minus, quam possit, comprehendatur iura de futuro, ibid. nu. 40.
 Interpretatio illa tollatur, per quam res ad ius antiquum reducitur, in conf. 148. nu. 10.
 Interpretatio semper fieri debet, ne resultet absurdum, & iuris correctio, & potius, ut dispositio facta sit, & ualeat secundum regulas iuris communis, quam secundum ius speciale, in conf. clxiii. nu. 9.
 Interpretatio semper facienda est, ne damnum alteri indebitum inferatur, in conf. 177. nu. 55.
 Interpretatio conuentorum in dubio recipitur a iure communi de eadem

Interpelatio requiritur in obligatione, seu promissione facta sub conditione, ibid. nu. 8.
 Interpelatio requiritur, quando quid ad utilitatem alicuius tantum est faciendum, nec obligatus facere tenetur offerre, ibi. n. 9. & l. 46.
 Interpelatio iudicialiter super adimplemento facti, ad quod tenebatur, & propterea in mora constitutus, si ante litem contestatam offerat se simpliciter uelle in iudicio illud adimplere, & creditor denegat se uelle acceptare, uel taceat, moram suam purgare, & creditor in mora constituere dicitur adeo, quod omnis calus, omneque periculum postea superueniens ad creditorem ultimo loco morosum spectet, in conf. cxvii. nu. 4.
 Interpretanda sunt uerba dispositionis in dubio potius demonstratiue, quam conditionaliter, in conf. xvii. nu. 17.
 Interpretanda non sunt uerba doctorum, & scribentium, sicut uerba iurisperitorum, in conf. lxxiii. nu. 5.
 Interpretanda est laxissime concessio sub nomine donationis, & per uerba donationem importans facta, in conf. lxx. nu. 24.
 Interpretanda quomodo sunt uerba pacti, & contrahentium, in conf. cxxix. num. 13.
 Interpretanda sunt uerisimiliter uerba pacti dubia, in confilio clxi. numero 25.
 Interpretans id, quod prius statutum fuerat, nihil addit, nec de nouo inducit, in conf. clviii. nu. 10.
 Interpretans dispositio semper secundum terminos dispositionis declarata intelligitur, in conf. cxi. nu. 9.
 Interpretatio stricta facienda est in penalibus, & odiosis in conf. xv. nu. 7.
 Interpretatio semper facienda est, ne iuri iam alteri acquisito prauiudicetur, & potius, ut uerba nihil operentur, quam ut indebiti quis damnum patiat, ibid. nu. 8.
 Interpretatio, per quam dispositio magis conseruatur, magisque effectum sortitur, est aliis preferenda, in conf. xvii. nu. 18.
 Interpretatio in dubio in fauorem religionis contra commodum priuatum est facienda, in conf. xxi. nu. 33.
 Interpretatio uerborum contractus, quae pluribus modis possunt intelligi, fit semper contra illum, qui in eis se fundat, in confilio xliiii. numero 21.
 Interpretatio in dubio fieri debet, ut actus ualeat, etiam uerba impropiando, & ut uerba personis, ad quas referuntur, conueniant, in conf. lxx. nu. 45.
 Interpretatio cuiuslibet dispositionis hominis sumitur a statuto loci, in conf. xciii. nu. 6.
 Quod declaratur, ibid. nu. 40. & 45.
 Interpretatio in dubio semper facienda est, ut delictum euitetur, in conf. lxx. nu. 10.
 Interpretatio lata fit, ut poena euitetur, in conf. xxvii. nu. 16.
 Interpretatio ea in dubio fit, quae menti, & uoluntati testatoris fauet, in conf. xxi. nu. 26.
 Interpretatio semper in dubio est facienda, ut legatum ualeat, in conf. lxx. num. 6.
 Interpretatio, ut actus ualeat etiam reiiciendo impossibilitates, quae impediunt, non fit, quando actus esset factus sub conditione impossibili ratione perplexitatis, in conf. lxxiii. nu. 41.
 Ab interpretationibus doctorum non est recedendum, nec ultra quam ipsi dixerint, conieciendum, in conf. lxxviii. nu. 22.
 Interpretatio semper ad fauorem filiorum sumenda est in fideicommissis, in conf. lxx. nu. 9.
 Interpretatio secundum proprietatem uerborum, est facienda quando in dispositione testatoris sunt apposta illa uerba, in casu, & calibus praedictis, ibid. nu. 8.
 Interpretatio semper fit, ne testatoris dispositio reddatur frustratoria, in conf. 86. nu. 21.
 Interpretatio, & causa proximior, atque potentior semper attendenda, in conf. 107. nu. 21.
 Interpretatio uerborum simpliciter positorum in dubio fit secundum substantiam materiam, etiam illa impropiando, in conf. cx. nu. 17.
 Interpretatio ex coniecturis habet locum magis in dispositione tacita a lege ex praesumpta mente subintellecta, quam dispositio expressa in conf. cxii. nu. 11.
 Interpretatio illa est in dubio sequenda, per quam propria uocabuli significatio saluatur, in conf. 118. nu. 16.
 Interpretatio larga cessat odiosis, & correctoriis, in conf. 120. n. 73.
 Interpretatio ex ratione similitudine, aut ex mente disponentis uerba impropiando non fit, ubi tunc standum est chartae, ibi. nu. 9.
 Interpretatio lata fit in ultimis uoluntatibus, in conf. 121. nu. 16.
 Idem in contractu donationis, immo latior, quam in ultimis uoluntatibus, ibid. nu. 18.
 Interpretatio, quod inter inuicem substitutos fideicommissum reciprocum remissum censetur, in dubio est amplectenda; & sequenda; & quare, in conf. 130. nu. 21.
 Interpretatio semper in dubio fieri debet, ut minus, quam possit, comprehendatur iura de futuro, ibid. nu. 40.
 Interpretatio illa tollatur, per quam res ad ius antiquum reducitur, in conf. 148. nu. 10.
 Interpretatio semper fieri debet, ne resultet absurdum, & iuris correctio, & potius, ut dispositio facta sit, & ualeat secundum regulas iuris communis, quam secundum ius speciale, in conf. clxiii. nu. 9.
 Interpretatio semper facienda est, ne damnum alteri indebitum inferatur, in conf. 177. nu. 55.
 Interpretatio conuentorum in dubio recipitur a iure communi de eadem

- dem materia loquente, in conf. 115. nu. 1. 471
- 1 Interpretatio, quæ aliis fieri non debet, quandoque fit, ne quis indebitè damnari pariat, in conf. cxvii. nu. 8. 523
- 1 Interpretatio statuti in dubio semper est facienda, ut per illud minus, quam possit, ius commune lædatur, in conf. clviii. nu. 14. 572
- 1 Interpretatio semper facienda est, ut actus magis valeat, quàm n. pereat, & ne quis deliquisse dicatur, in conf. clvii. nu. 3. 592
- 1 Interpretatio ab eo, quod fieri solitum est, ut est uerisimile, sumitur, in conf. clxii. nu. 11. & 14. 606
- 1 Interpretatio, ut actus sustineatur, & ualeat, magis facienda est in cõtra-ctu transactionis, quàm in aliis contractibus, in conf. 176. n. 15. 659
- 1 Interpretatio scripturæ dubiæ sumitur à consuetudine testatoris, uel contrahentium, uel patrisfamilias, in conf. clvii. nu. 6. 569
- 1 Interpretatio in pœnalibus est in benigniorem partem facienda, in conf. clxxvii. nu. 8. 508
- 1 Interpretatio strictior, magisque propria est facienda, ubi agitur de pœna sanguinis, ibid. nu. 17. 510
- 1 Interpretatio uerborum contrahentium, & paciscentium recipitur à dis-positis per statutum, in conf. 37. nu. 4. 120
- Reliqua de interpretatione, & intellecta uerborum, uideas in dictio-ne uerbis.
- 1 Interpretatio cuiuslibet actus, & dispositionis siue legalis, siue inter-uitos, siue ultimæ uoluntatis semper à consuetudine recipitur, in conf. lxi. nu. 10. 285
- 1 Interpretatio extensiva ex dispositione aliorum iurium potest recipi à lege taxatiuè, & exclusiue loquente, in conf. cxiii. nu. 8. 292
- 1 Interpretatio semper facienda, ne quis moram, & delictum incurrat, in conf. lxxviii. nu. 6. 266
- 1 Interpretatio in dubio est contra usurarios facienda, ibid. nu. 10. ead. 402
- 1 Interpretatio semper facienda contra delictum, & fraudem, præsertim contra publicanos ad fraudem agentes, in conf. clxiii. num. 11. 470
- 1 Interpretatio excludens delictum semper in dubio sumenda est, in con-sil. 188. nu. 5. 536
- 1 Interpretatio contra eum, qui se in instrumento fundat, & qui legè aper-tius dicere potuit, semper in dubio est faciend. in conf. cxi. n. 3. 588
- 1 Interpretatio omnis contra auctorem maleficii est facienda, in consil. 173. nu. 30. 494
- 1 Interpretatio statutorum in dubio semper facienda, secundum quam iu-ri communi minus præiudicetur, in conf. 174. nu. 16. 498
- 1 Interpretatio dispositionis testatoris, uideas in uerb. dispositio, & in uerb. testator.
- 1 INTERROGARE partes, & examinare iudex ex officio potest, quo-ties uoluerit, post conclusum in causa usque ad sententiam, in con-sil. 100. nu. 12. 303
- 1 Interrogari de aliis reus non potest, nisi quibusdam casibus, & quid tunc requiratur, in conf. 175. nu. 62. 63. & 64. 506
- 1 INTERVALLUM: Ex intervallo actus absque dubio dicitur fieri, qui sit post quinque, uel sex dies, in conf. 35. nu. 3. 108
- 1 INTERVENTUS aliquorum circa negotia, & expensas faciendas se-pe exigitur, ut consulat solum, non autem, ut concurrant, in con-sil. iii. num. 36. 13
- Intervenient confanguineorum, & iudicis, uideas in uerb. confanguineus, & in uerb. iudex.
- 1 INTESTATUS uelle decedere uidetur testator simpliciter testamen-tum reuocans, nec uolens illud ualere, in consil. iii. nu. 3. 30
- 1 Intestatus propriè, & uerè non dicitur decedere, qui in pupillari æta-te decedit, in conf. xviii. nu. 4. & 11. 71
- 1 Si intestatus decedisset hæc conditio adiecta substitutionis fideicommissi-fariz adimpleretur in persona filii impuberis, qui in pupillari ætate decederat, ibid. nu. 3. 71
- Contra ibid. nu. 11.
- 1 Intestatus, & ab intestato an differant, uel idem sint, & uerificentur in impubere decedente, in conf. xviii. nu. 9 & 11. usque ad nu. 14. 71
- 1 Intestatus, & sine testamento differunt, ibid. nu. 13. 72
- 1 Intestati appellatione secundum communem usum loquendi thuseia comprehenditur etiam is, qui testamentum facere non potest, & in materia statutorum, & exorbitanti tunc comprehenderetur decedens in pupillari ætate, in conf. xviii. nu. 15. 72
- 1 Intestatum, & ab intestato pupillum decedere si dicatur, quomodo in-telligatur, ibid. nu. 18. 73
- Ab intestato, uide in uerb. ab intestato.
- 1 INSTABILIS uerè, & propriè decedit is, qui in pupillari ætate decedit, in conf. xviii. nu. 14. 72
- 1 INSTRUMENTARI singulorum attribus non est necesse id, quod est publicè, promulgatum, in conf. clxii. nu. 1. 637
- 1 Intimare personaliter, uel ad domum, & intimare proferendo publi-cè, seu palam aliquid proponendo, sunt diuersa, ibid. nu. 18. 638
- Et quando ambo idem operetur, ibid. nu. 25. 639
- 1 INTIMATIO in quibus casibus non sit necessaria, sed simplex scientia, & notitia sufficiat, in conf. clxx. nu. 23. 639
- 1 Intimationis, seu notificationis factæ ad aliquid prohibendum non est credendum, nisi facta sit ab habente ius notificandi, & ab eo, cuius principaliter interesset, in consil. lxxii. nu. 5. 219
- 1 Intimatio à minoribus cum auctoritate curatoris fieri debet, aliàs non nocet minoribus, qui in integrum restitui possunt, maxime si sint mulieres, ibid. nu. 20. 221
- 1 Intimatio facta præsumitur ex tempore immemoriali, in consil. lxxv. num. 100. 243

- 1 Intimatio, & notificatio ultra simplicem scientiam quando requiritur, in conf. cii. nu. 52. 443
- 1 INTROITUM appellatione redditus, obuentiones, & proventus con-tinentur, in conf. li. nu. 5. 443
- 1 INTRVSVS quis dicatur, in conf. xii. nu. 3. & 14. 443
- 1 Intrusus dicitur ingrediens beneficium aliis reſeruatum, ibid. nu. 14. 443
- Vide etiam in uerb. possessor intrusus.
- 1 INVASOR, & prado censetur, qui proprio nomine possessionem rei al-terius vacantem, & ad se non pertinentem occupauit, & usurpauit, ut prado illam restituere teneatur, in conf. 128. nu. 16. 443
- 1 Et contra illum de rebus mobilibus, & interesse illius, cuius res occupa-uit, iuratur in litem, taxatione prius per iudicem facta, ibid. nu. 16. 443
- 1 INVALIDITAS dispositionis ut cuietur, uerba illius sunt etiam im-propria, in conf. 23. nu. 37. 443
- 1 INVENTARIUM conficere, ac rationem, & reliqua reddere illi tenetur, qui res aliorum administrant, in conf. 35. nu. 3. 443
- 1 Inventarium si non conceſſerit hæres minor, aduersus non conficere-nem restituitur, in conf. 37. nu. 7. 443
- 1 Inventarium facere hæres grauatus cogitur à fideicommissario, qui est restituito faciend. in conf. 86. nu. 9. 443
- 1 Inventarium is de iure facit, qui rationem reddere teneatur, ibid. nu. 9. 443
- 1 Inventarium fuisse confectum probare debet hæres, qui dicitur ad se hæreditatem cum beneficio legis, & inuentarij, in conf. 134. n. 15. 443
- 1 Inventarium confectis an hæres pupillus dicatur ad hoc, ut iuratur cum beneficio legis, & inuentarij, si eius tutores tempore dationis seu confirmationis suæ rursus inventarium confecerint, & pœnam in adeundo hæreditatem cum dicto beneficio notarius, qui de pœna inuentario fuit rogatus, se ad illud referat, & an ex hoc facta dicatur probata confectio inuentarij, in consil. 129. num. 2. usque ad num. 13. 443
- 1 INVESTIRE, & de inuestire sunt uerba ad dominos feudum conceden-tes, & non ad alios propriè pertinentia, in conf. 67. nu. 3. 443
- 1 Et fuit signa, quibus feudum ab aliis contractibus, & concessionibus dignoscitur, ibid. nu. 4. 443
- 1 Inuestire dominus alium potest, emphyteota primo adhuc uincit, & durante prima concessione, & illa inuestitura effectum sonantem datur prima concessione, in conf. cxi. nu. 2. & 35. ubi an, & quibus in-uerum sit, declaratur, pag. 438. & 442. 443
- 1 Et potest dominus etiam ecclesiasticus alteri rem sub condicione pœ-næ in diem incertam concedere, ibid. nu. 3. & 35. ubi an, & quibus in-uerum sit, declaratur.
- 1 Et transcendendo in illum possessionem, si primus emphyteota sit suc-cessore in emphyteosi decedat, concessio ualeat, effectumque habet, in conf. cxi. nu. 4. 443
- 1 Et si a successore fuit confirmata, illa ex confirmatione roboretur, & ual-ditatem accipit, ibid. nu. 6. 443
- 1 Quid, si durante adhuc prima concessione, & condicione non dimis-ſa, prelati, & qui inuestiuit, desint esse prelati, uel inuestiti mortui fuerint, ibid. nu. 19. 443
- 1 Et quid si confirmatio facta fuit alteri personæ, quàm illi, cui concessa prima facta fuisset, ibid. nu. 20. 443
- 1 INUESTITURA secunda facta à domino feudi, uiuente uasallus, quod effectum capiat, in conf. 61. nu. 3. 443
- 1 Inuestituram petere teneatur donatarius rei emphyteoticæ, in consil. 60. num. 22. 443
- 1 Inuestituræ primæ tenor ante omnia inspicendus, in conf. 31. nu. 1. 443
- 1 Inuestitura prima reliquas interpretatur, ibid. nu. 2. 443
- 1 Inuestitura prioris natura per posteriores in aliorum primam & domino alterari, mutarique non debet, ibid. nu. 3. 443
- 1 Inuestitura feudi non est concedenda illi, qui uult eam acceptam pro-ſtatione, quod non intendit fidelitatem domino primæ & conf. 61. nu. 42. 443
- 1 Inuestitura in feudo est signum feudi necessarium, ibid. nu. 43. 443
- 1 Inuestitura quando mediante possessione facta dicatur, ibid. nu. 44. 443
- 1 Et quando ex licentia de ingrediendo possessionem, ibid. nu. 45. 443
- 1 Inuestitura non requiritur in donationibus caltri, uel marchionibus ab imperatore factis, in conf. 65. nu. 86. 443
- 1 Inuestitura secunda habens aliquod dubium declaratur, & interpretatur secundum primam inuestituram, & ab ea regularur, in consil. lxxi. nu. 5 & 44. pag. 290. & 296. 443
- 1 Inuestituræ uerba potius sunt consideranda, quam propria ipsius rei natura, ibid. nu. 8. 443
- 1 Inuestitura secunda, & renouatio quando secundum primam mutan-gi, & ab ea declarari debeat, & quando secus sit, & censetur, declaratur inuestitura, & non renouatio, in conf. lxxi. nu. 44. 443
- 1 De inualiditate inuestituræ factæ à Papa, & an potuerit inuestire, ne, solus Papa cognoscere potest, in conf. 72. nu. 22. 443
- 1 Inuestitura prior ceteris posterioribus præualet, ibid. nu. 23. 443
- 1 Inuestitura facta à Papa de re altius ecclesiæ inferioris, & ex potestate tum illius forte spectabat, ualeat, si ipso prelato sciente, & ex potestate contradicente, immò sic inuestitum recipiente ad iuramentum ob-tatis, & ad solutionem census facta fuit, in conf. 72. nu. 23. 443
- 1 Maxime si Papa, uel princeps rem subditi, uel ecclesiæ inferioris daret in feudum concessit, ibid. nu. 24. 443
- 1 Inuestitura feudi in dubio intelligitur facta secundum conditionem pacta priorum, & antiquarum inuestiturarum, in conf. 77. nu. 23. 443
- 1 Reliqua uide in uerb. feudum.
- 1 Inuestitura censetur, & habetur pro facta eo modo, quo fieri consue-erat, quando uasallus illam à domino petit, & dominus in illam tam facienda fuit, in consil. 77. nu. 34. 443

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

quando respicitur, in conf. 81. nu. 1. & 2. pag. 345. & 348.

1. Ipsi iure subreptio in totum uiciat literas gratias, & ad beneficia, in conf. 12. nu. 1. & 2.

2. Ipsi iure, & facto absque apprehensione, uel alio facto per ingressum religionis acquiritur monasterio nedum domum bonorum ingressus, sed etiam omnis illorum possessio penes ingredientem existens, in conf. 19. nu. 2.

3. Ipsi iure dicitur propter superuenientiam filiorum reuocata donatio, seu renunciatio facta a filia patri, quamuis iuratum esset non contrahere etiam propter superuenientiam filiorum, in consilio alix, numero 13.

4. Ipsi iure sine traditione Imperator de plenitudine potestatis potest dominium rerum, seu castorum in alium transferre, in consilio lxxv. numero 116.

5. Ipsi iure nulla est renouatio subrepticia, ibi. nu. 129.

6. Ipsi iure nullus est actus nulliter factus, & non impedit reiterationem eius, uel sui oppositi, in conf. 123. nu. 35.

7. Ipsi iure important uerba prateriti temporis adeo, quod sententia non requiratur, in conf. cxi. nu. 2.

8. Ipsi iure si sit imposita penna a lege, an intelligatur, sequuta iudicis declaratione, ibi. nu. 7. & 9.

9. Iracundia facta responso non nocet, in conf. lxxii. nu. 19.

10. Iracundia facta non habet in se dolum, in conf. 189. nu. 2.

11. Iracundia excusat a dolo, & penna, ibi. nu. 5.

12. Iracundia prateritum quis a mendacio, & peritio excusatur, ibi. nu. 4.

13. Iracundia calore facta quando reuocata non nocet facienti, & quando nocet, ibi. nu. 6.

14. Iracundia calore quid factum fuisset quomodo probari possit, ibidem numero 7.

De confessione facta ex iracundia, uide in uerb. confessio.

Irregularis dispositio, uide in uerb. dispositio.

1. Irreuocabile propter iuramentum efficitur id, quod aliis sui natura est reuocabile, in conf. 4. nu. 16.

2. Quid si non sui natura, sed ex conuentione, uel conditione adiecta esset reuocabile, ibi. nu. 50.

3. Irreuerentia res data censetur, quando est data iure proprio & in perpetuum, in conf. lxxiii. nu. 10.

4. Idem, quando est data cum clausula ad habendum, possidendam, uendendum, &c. in conf. lxxiii. nu. 11.

5. Is, & id, pronomen hoc stat demonstratiue, in conf. lxxvii. nu. 48.

6. Ita quod, hanc uerba stat declarant ad precedentia, in consil. 77. num. 6.

7. Quod limitatur, ibi. nu. 16.

8. Ita quod, hanc uerba determinant, & declarant precedentia, in consil. 102. nu. 17.

9. Ita tamen, hanc uerba restringunt precedentem dispositionem, in conf. 72. num. 6.

10. Et stat restrictiue, & determinatiue, in conf. cxlviii. nu. 27.

11. Possunt etiam intelligi conditionaliter, ibi. nu. 30.

12. Precedentia restringunt, atque determinant, in conf. 178. nu. 12.

13. Et quando importent modum, atque conditionem, in consil. ii. nu. 2.

14. Ita, hanc dictio denotat ordinem potius, quam copulam, in consil. 60. num. 54.

15. Stat continuatiue, ac etiam repetitiue, in conf. cxl. nu. 19.

16. Et repetitiue posita omnes qualitates in precedentibus appositae repetitiue, ibidem.

17. Irreuerentia, & loci non tunc impediunt in uocato ad ius, & in citato dicitur probabile, sed non necessarium, in conf. lxxvii. nu. 18.

18. Itinerum, & uiarum difficultas, ut citatum a contumacia excuset, quae pericula, & discrimina esse debeant, ibi. nu. 28.

19. Plenius uide reliqua in uerb. citare.

20. Iudaeus emptor secundum legem, & consuetudinem iudeorum locatori stare tenetur, in conf. ii. nu. 10. & 12. pag. 7. cum seq.

21. Inter iudeos eorum consuetudo est seruanda in suis contractibus, alisque negotiis, dammodo lex civilis illam expresse non improbet, in conf. ii. nu. 1. & 9.

22. In iudeorum successibus lex mosaica, & ueteris testamenti, non autem lex civilis imperialis est inter eos seruanda, ibi. nu. 3.

23. Iudaei coram arbitris haebreis litigantes quo iure utuntur, ibi. nu. 4. ca.

24. Inter iudeos in eorum actibus, & negotiis, in quibus Christianus non interuenit, lex mosaica est seruanda, nisi lex civilis expresse prohiberet ipsos illa in certis negotiis uti, in conf. 2. nu. 5.

25. Iudeorum lex specialis est lex mosaica, ibi. nu. 6.

26. Iudaei non humanis, sed diuinis constitutionibus subiacent, ibi. nu. 8.

27. Inter iudeos concurrente lege mosaica, & lege imperiali, mosaica est prius seruanda, ibi. nu. 6.

28. Inter iudeos episcopus potest esse iudex, & eorum lites, & quaestiones secundum legem mosaicam decidere potest, in conf. lxxviii. nu. 4.

29. Inter iudeos successione & ab intestato, & ex testamento secundum quae iura deferantur, & quae iura in ipsis sunt seruanda, ibi. num. 5. & nu. 13. uel ad nu. 54. & 65. pag. 91. cum seq.

30. Iudeus secundum quam legem testari debeat, in consil. lxxviii. nu. 6. 13. & 14. pag. 91. & 92.

31. In iudeorum actibus factis inter ipsos, & non cum Christianis quae lex sit seruanda, ibi. nu. 7.

32. Inter iudeos lex ipsorum specialis est lex mosaica, & prius seruanda, nisi per legem civilem expresse prohibita reperitur, ibi. quare 8. 29. & 67. ubi id declaratur, pag. 91. cum seq.

quando respicitur, in conf. 81. nu. 1. & 2. pag. 345. & 348.

1. Ipsi iure subreptio in totum uiciat literas gratias, & ad beneficia, in conf. 12. nu. 1. & 2.

2. Ipsi iure, & facto absque apprehensione, uel alio facto per ingressum religionis acquiritur monasterio nedum domum bonorum ingressus, sed etiam omnis illorum possessio penes ingredientem existens, in conf. 19. nu. 2.

3. Ipsi iure dicitur propter superuenientiam filiorum reuocata donatio, seu renunciatio facta a filia patri, quamuis iuratum esset non contrahere etiam propter superuenientiam filiorum, in consilio alix, numero 13.

4. Ipsi iure sine traditione Imperator de plenitudine potestatis potest dominium rerum, seu castorum in alium transferre, in consilio lxxv. numero 116.

5. Ipsi iure nulla est renouatio subrepticia, ibi. nu. 129.

6. Ipsi iure nullus est actus nulliter factus, & non impedit reiterationem eius, uel sui oppositi, in conf. 123. nu. 35.

7. Ipsi iure important uerba prateriti temporis adeo, quod sententia non requiratur, in conf. cxi. nu. 2.

8. Ipsi iure si sit imposita penna a lege, an intelligatur, sequuta iudicis declaratione, ibi. nu. 7. & 9.

9. Iracundia facta responso non nocet, in conf. lxxii. nu. 19.

10. Iracundia facta non habet in se dolum, in conf. 189. nu. 2.

11. Iracundia excusat a dolo, & penna, ibi. nu. 5.

12. Iracundia prateritum quis a mendacio, & peritio excusatur, ibi. nu. 4.

13. Iracundia calore facta quando reuocata non nocet facienti, & quando nocet, ibi. nu. 6.

14. Iracundia calore quid factum fuisset quomodo probari possit, ibidem numero 7.

De confessione facta ex iracundia, uide in uerb. confessio.

Irregularis dispositio, uide in uerb. dispositio.

1. Irreuocabile propter iuramentum efficitur id, quod aliis sui natura est reuocabile, in conf. 4. nu. 16.

2. Quid si non sui natura, sed ex conuentione, uel conditione adiecta esset reuocabile, ibi. nu. 50.

3. Irreuerentia res data censetur, quando est data iure proprio & in perpetuum, in conf. lxxiii. nu. 10.

4. Idem, quando est data cum clausula ad habendum, possidendam, uendendum, &c. in conf. lxxiii. nu. 11.

5. Is, & id, pronomen hoc stat demonstratiue, in conf. lxxvii. nu. 48.

6. Ita quod, hanc uerba stat declarant ad precedentia, in consil. 77. num. 6.

7. Quod limitatur, ibi. nu. 16.

8. Ita quod, hanc uerba determinant, & declarant precedentia, in consil. 102. nu. 17.

9. Ita tamen, hanc uerba restringunt precedentem dispositionem, in conf. 72. num. 6.

10. Et stat restrictiue, & determinatiue, in conf. cxlviii. nu. 27.

11. Possunt etiam intelligi conditionaliter, ibi. nu. 30.

12. Precedentia restringunt, atque determinant, in conf. 178. nu. 12.

13. Et quando importent modum, atque conditionem, in consil. ii. nu. 2.

14. Ita, hanc dictio denotat ordinem potius, quam copulam, in consil. 60. num. 54.

15. Stat continuatiue, ac etiam repetitiue, in conf. cxl. nu. 19.

16. Et repetitiue posita omnes qualitates in precedentibus appositae repetitiue, ibidem.

17. Irreuerentia, & loci non tunc impediunt in uocato ad ius, & in citato dicitur probabile, sed non necessarium, in conf. lxxvii. nu. 18.

18. Itinerum, & uiarum difficultas, ut citatum a contumacia excuset, quae pericula, & discrimina esse debeant, ibi. nu. 28.

19. Plenius uide reliqua in uerb. citare.

20. Iudaeus emptor secundum legem, & consuetudinem iudeorum locatori stare tenetur, in conf. ii. nu. 10. & 12. pag. 7. cum seq.

21. Inter iudeos eorum consuetudo est seruanda in suis contractibus, alisque negotiis, dammodo lex civilis illam expresse non improbet, in conf. ii. nu. 1. & 9.

22. In iudeorum successibus lex mosaica, & ueteris testamenti, non autem lex civilis imperialis est inter eos seruanda, ibi. nu. 3.

23. Iudaei coram arbitris haebreis litigantes quo iure utuntur, ibi. nu. 4. ca.

24. Inter iudeos in eorum actibus, & negotiis, in quibus Christianus non interuenit, lex mosaica est seruanda, nisi lex civilis expresse prohiberet ipsos illa in certis negotiis uti, in conf. 2. nu. 5.

25. Iudeorum lex specialis est lex mosaica, ibi. nu. 6.

26. Iudaei non humanis, sed diuinis constitutionibus subiacent, ibi. nu. 8.

27. Inter iudeos concurrente lege mosaica, & lege imperiali, mosaica est prius seruanda, ibi. nu. 6.

28. Inter iudeos episcopus potest esse iudex, & eorum lites, & quaestiones secundum legem mosaicam decidere potest, in conf. lxxviii. nu. 4.

29. Inter iudeos successione & ab intestato, & ex testamento secundum quae iura deferantur, & quae iura in ipsis sunt seruanda, ibi. num. 5. & nu. 13. uel ad nu. 54. & 65. pag. 91. cum seq.

30. Iudeus secundum quam legem testari debeat, in consil. lxxviii. nu. 6. 13. & 14. pag. 91. & 92.

31. In iudeorum actibus factis inter ipsos, & non cum Christianis quae lex sit seruanda, ibi. nu. 7.

32. Inter iudeos lex ipsorum specialis est lex mosaica, & prius seruanda, nisi per legem civilem expresse prohibita reperitur, ibi. quare 8. 29. & 67. ubi id declaratur, pag. 91. cum seq.

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- Idem est de eorum consuetudine, ibid. nu. 19.
- 3 Iudaei eorumque usus, seu ritus, & caeremonia ab ecclesia tollerantur, in cons. xxviii. nu. 10. & 72. pag. 92. & 98.
- 3 Iudaei coram arbitris Hebraeis ab ipsis in eorum causis electis quo iure utantur, ibid. num. 11. & 75. ubi hoc declaratur, pag. 92. & 98.
- 3 Iudaei etiam comprehenduntur in dispositione legis generaliter loquente, ibi. num. 18.
- 3 Iudaei simul cum Christianis legibus, & statutis loci, in quo habitant, subiciuntur, ibidem.
- 3 Iudaei in humanis actibus nobiscum participant, sed non in diuinis, nec in aliquo acta superioritatis, ibid. nu. 19.
- 3 Ad Iudaeos etiam ita extenditur immunitas concessa incolis certi loci, sicut grauem, ibidem.
- 3 Iudaei quoad mores, & populi gubernationem reguntur humanis constitutionibus, sed quoad sacramenta legibus, & constitutionibus diuinis uti tenentur, in cons. xviii. nu. 24.
- 3 Inter Iudaeos de questione ciuili seniores populi Iudaeorum possunt indicare, ibid. nu. 28.
- 3 Iudaei iurisdictione carent, & non habent potestatem legis condendae, nec faciendi consuetudinem, nisi ea sit ab habente hanc potestatem approbata, ibid. nu. 33. & 51. pag. 94. & 95.
- 3 Iudaei, alijque infideles possunt facere relicta ad pias causas, quae priuilegiis piorum reliquorum gaudent, & per episcopum sunt exequenda, in cons. xviii. nu. 36.
- 3 Iudaei testamentum, in quo imperator fuerit heres institutus non ualer, nec ex eo hereditas adiri potest, nisi ea sit ab habente hanc potestatem & solemnitate requisita interuenient, ibi. nu. 38.
- 3 Iudaei non debent uti maiori praerogatiua, quam Christiani, ibidem num. 39.
- Nec sunt, nec esse debent melioris conditionis, quam Christiani, ibidem, numer. 40.
- 3 Iudaei aequitate iuris non gaudent, sed rigore, Christiani uero utroque, ibid. nu. 41.
- 3 Iudaeis quare permittitur ad usuras dare, & non Christianis, ibidem numer. 42.
- 3 Iudaeis nullo modo permittitur posse testari secundum ius diuinum, seu attenta solemnitate iuramentum, & ueteris testamenti, & secundum aequitatem iuris canonici, & quare, ibi. nu. 43.
- 3 Iudaei sunt odibiles, & infames, } in cons. 28. nu. 44. }
Et fidei Christianae semper insidiantur, } pag. 94. }
Et uix in consortio Christianorum tollerantur, }
3 Iudaeorum collegium est a iure reprobatur, ibi. nu. 45.
- 3 Iudaei per mortem Christi effecti sunt serui, & subditi, & priuati omni priuilegio, ibidem.
- 3 Iudaei habitantes in locis, in quibus lex imperialis de solemnitate testamentorum est manifesta, & sentatur, dicta lege ligantur, ibidem numer. 46.
- 3 Iudaeorum consuetudines in quibus expresse approbate reperiantur, ibid. num. 52.
- 3 Inter Iudaeos compromissum factum cum clausula, quod arbitri possint de iure, & de facto procedere, de quo iure in procedendo intelligatur, ibid. num. 61.
- 3 Iudaei quoad iudicialia, & in procedendo seruare debent ius commune, & modum procedendi a iure ciuili traditum, non autem legem mosaicam, ibid.
- 3 Iudaei quo iure, & a quo iudice sint de crimine accusandi, in cons. xxviii. nu. 70.
- 3 Iudaei non possunt esse iudices, nec iurisdictionem habere, sed bene inter ipsos Iudaeos possunt esse arbitri, ibid. nu. 77.
- 3 Iudaei quoad spiritualia seruant leges, & iura eorum, quo uero ad temporalia iure communi Romano uti tenentur, ibi. nu. 78.
- 3 Iudaei in conuenientibus animam, & peccatum canonici non subiciuntur, in cons. cxxiii. nu. 18.
- 3 Iudaeus contra Christianum nullo modo praescribit, & quare, ibi. n. 19.
- 3 Iudaeus contra Christianum testis esse non potest, ibi. nu. 20.
- 3 In Iudaeis contra Christianos non iuris aequitas, sed rigor seruari debet, in cons. cxxviii. nu. 21.
- 3 Iudaeis etiam usura de iure communi, & canonico est prohibita, in cons. cix. num. 1.
- 3 Iudaei usurarii pena que sit, ibid. num. 6.
- 3 Iudaei auctoritate Apostolica licite, & absque metu poenae usuras ad rationem 25. & ultra pro quolibet centenario exercent, & exigant, in cons. 209. numer. 3.
- Idem de usuris usurarum, ibid. num. 4.
- 3 Reliqua Iudaeas in uerb. Hebraeis.
- 3 Iudaei quando mandata alicui sub poena, ne alium in sua possessione, uel quasi turberet, & molester, dicitur summarium possessorem, & extraordinarium, & quodammodo iudicij ordinarij, & plenarij praeparatorium, in cons. xi. num. 1.
- Reliqua uide in uerb. possessorium.
- 3 Iudex in literis datus, qui interloquendo totaliter functus fuit officio suo, non potest suam interloquutoriam, a qua fuit appellatum, nec reponendo appellatorem cognoscere, in cons. xiii. nu. 3.
- 3 Idem in iudice, qui tulit sententiam diffinitiuam, uel habet uim diffinitiuam, a qua fuit appellatum, in cons. xiii. nu. 4.
- 3 Iudex ingerens se, & affectans non potest de causa subreptionis literarum cognoscere, ibid. num. 7.
- 3 Iudex quando de subreptione literarum, & si de sua iurisdictione, non cognoscat, ibid. nu. 8.
- 3 Iudex nullus ordinarius, uel delegatus debet alium instituere in bene-

- ficio ab alio possessore, nisi prius amoto possidente amoto per factum, in cons. 14. num. 10.
- Et quando de facto possit amoveri, ibid. num. 11. & 14.
- 3 Iudex unus de iurisdictione alterius non se intrumittit, quando officia sunt distincta, in cons. xxi. num. 5.
- 3 Iudex cognoscens de causa matrimoniali quas in se qualitates habere debeat, in cons. 33. num. 9.
- 3 Iudicis, & consanguineorum praesentia, ac interuentus in reuocatione patri a filia facta, & in constitutione dotis a patre filiae data, & promissa omnem praesumptionem lachrymorum, & metus praesentis reuerentialis, & paterni cellare facit, in cons. 49. numer. 27. & pag. 170. & in cons. 50. nu. 34.
- 3 Iudicem, consanguineos, & similes debere in contractibus nullum, & minorum interuenire quare statuta uelint, ibi. nu. 35.
- 3 Iudici aliter de delegatum non creditur, praesertim quando contra absentem contumacem processum esset, in cons. 65. nu. 14.
- 3 Etiam si cardinalis se delegatum esse assereret, ibi. nu. 14.
- 3 Iudicis delegati mandatum non differt a mandato procuratoris quod illorum praesumptionem ex diuturnitate temporis, ibi. n. 14.
- 3 Iudici asserenti locum non esse tutum, & ad locum tutum non esse accessum, non creditur, sed ex actis constare debet, in cons. 154. numer. 154.
- 3 A iudice assumpti pro sui informatione sunt ad instar testium, ibi. num. 21.
- 3 Neque arbitrator, ibid. num. 23.
- 3 Pro iudicis decreto, & sententia in dubio est praesumendum, in cons. 89. num. 26.
- 3 Iudex super non deductis, & non petitis in libello iudicare non potest, etiam si per uiam exceptionis, & replicationis deducta in iudicio essent, ibid. num. 27.
- 3 Iudex quando informatur, potius attendit peritiam, & qualitas rebus quam nobilitas, & dignitas, ibid. nu. 39.
- 3 Iudicium maiori parti statum, quando omnes fuerint uocati, & non licet aliqui ipsorum contradicant, in cons. 89. nu. 18.
- 3 Iudex non iudicat secundum extraneam probabilitatem, nisi prius consulat Papam, in cons. xcii. nu. 28.
- Nec etiam contra illam ibid. num. 34.
- 3 Et in dubio melius est regalis iuris inquirere, ibid. nu. 29.
- 3 Secus si extraneas nota, & in iudicij allegari consuetudine, ibi. num. 30. & 31.
- 3 Iudex superior pro utilitate publica, uel pia potest officium suum imploratum impartiri, in cons. xxiii. nu. 41.
- 3 Iudex per processum ad ultiora tacite censetur pronuntiare de ultiora procedendum non obstante oppositione, nisi fuerit appellatum, & processus ualer, & super eo est iudicandum, in cons. 60. nu. 10. & 17. pag. 235. cum sequen.
- 3 Iudex, qui propter aliquorum opinionem a communi recedit, elatus, in cons. lxxvii. nu. 8.
- 3 Iudex pendente conditione statuit heredi scripto ad fauorem eorum hereditarium dilationem ad aduendum, uel reponendum redditum, & additio hoc in casu quod operetur, in cons. 107. num. 37.
- 3 Iudicis uerba etiam secundum communem usum loquendi sunt interpretanda, in cons. clxv. num. 13.
- 3 Iudicis exequutio, & decretum pro maiori summa, quam sit solutio uitatur in totum, in cons. 181. nu. 7.
- 3 Iudex ecclesiasticus, qui cognoscit super absolutione a iuramento, si de iudicij praeparantis, quando etiam iudicij praeparantis sit, & quando non, in cons. 179. nu. 9.
- 3 Iudicis causam infra certum tempus limitatum expedire non debet, sed quandoque possunt, quod illis arbitrium in praeparandum fuit, in cons. i. nu. 23.
- 3 Iudex potest ex officio partium euersiones repellere, & iuramento mediante causa possit legitime expediri, eligere, & ubi uisus culpa, & defectu partis contingere possit, iudicem in uiam non re, in cons. 5. num. 7.
- 3 Iudex etiam contra iuris regulas ad expeditionem cause procedere potest, quando mora est periculum allatura, ibi. nu. 8.
- Et in summariis dilationes iuris abbreviare, & litigantium euersiones excludere potest, ibid. nu. 9.
- 3 Iudici iniuria inferri dicitur, quando quis coram eo sine mandato praesentatur, in cons. 21. nu. 10.
- 3 Iudex, & dominus ciuitatis necessario iurisdictionem habere tenentur de districtu, & de territorio, sed non in omnes, qui sunt in ecess, seu episcopatu, in cons. 2. nu. 9.
- 3 Coram iudice non suo, & incompetenti facta fuerint, obstat, ibi. nu. 2.
- 3 Coram iudice comparere, seu se praesentare qui infra certum tempus promissit, comparendo etiam per procuratorem promissum facit, ibid. num. 12.
- Et si simpliciter coram illo iudice compareat, & se offerat, ex quo facta comparuisse intelligatur, ibid. num. 13.
- 3 A iudice spoliatus aliquo suo iure non seruato ordine de iure, & uiolenter spoliatum, seu expulsum patitur, ibi. nu. 17.
- Er restituendus est ante, quam de alia causa cognoscatur, ibi. nu. 17.
- Etiam si post huiusmodi uiolentiam tacite, uel expresse contentus ibidem num. 19.
- 3 In iudicem non suum quando quis per merum, & uim compellitur, consentit, metus ipso iure uincit, ibid. nu. 25.

oij.

10

litu-

Index Consiliorum

- itudinem aliquam cum principali aliis coram eo intertata haberet, in conf. 210. nu. 13. 603
- 3 Iudex secularis, quando causa incidens ecclesiastica coram, ecclesiasti co mota fuit ab ecclesiastico terminata, & finita per sententiam, quæ in rem iudicatum transit, potest super causa principali cognoscere atque procedere, non obstante inhibitione sibi ecclesiasticum facta, in conf. cxx. nu. 20. 604
- Vide plenius reliqua in verb. causa.
- Et de iudice seculari, vide in verb. secularis.
- 3 Iudex idem esse debet preparantis, & praeparati, in conf. cxx. nu. 4. 607
- 3 Iudex domicilii etiam per uiam inquisitionis potest de crimine etiam graui, & enormi contra suum subditum extra territorium delinquentem procedere, illumque punire, in conf. clxii. nu. 1. 465
- 3 Iudex cuiuslibet ciuitatis potest procedere de delicto commissio in con finibus duarum ciuitatum, uel de quo dubitatur, in cuius confinibus fuerit commissum, in conf. clxii. nu. 2. ead.
- 3 Iudex domicilii si realiter citet in alieno territorio, & sententiam ferat, sententia ualeat, & ab eo executioni mandari potest, ibidem numero 13. 467
- 3 Iudicis officium est rixas tollere, in conf. cxvi. nu. 1. 336
- 3 Iudex quandoque partes ad pacem, & concordiam cogit, ibi. nu. 2.
- 3 Iudex quando, & qua de causa possessionem rei ad se aduocet & fructus sequens faciatur, mandetque partibus, ne ad locum accedat, ibidem numero 1. 231
- 3 Iudex a quo appellatione pendente potest in fauorem appellantis innovare, & quando, sed non in eius præiudicium, ibi. nu. 4.
- 3 Iudex dilatione pendente, potest se intromittere ad fauorem eius, cui data est dilatio, ibi. nu. 5.
- 3 Iudex licentiam ingrediendi rem parte non citata dare non potest illi qui ex pacto potest ingredi propria auctoritate, in conf. lxxvi. n. 5. 231
- 3 Si tamen dederit, & is tenent ingressus fuit, est postea per iudicem parte non citata in possessione confirmandus, ibi. nu. 6.
- 3 Index sententiam executioni mandare non potest, nisi parte citata ad opponendum, in conf. lxxvi. nu. 5. 231
- 3 Iudicis auctoritate rem ingressus non dicitur, sed propria ille, qui ex pacto ualens rem propriam auctoritate ingredi licentiam à iudice petit, & obtinet, ac ingreditur, & postea debet per iudicem, parte citata, in illa possessione confirmari, ibi. nu. 7.
- 3 Iudex in casu iniectionis manuum, & de ingrediendo propria auctoritate potest etiam parte non citata procedere, uel saltem etiam in casu possessorii recuperandæ tenentem apprehensam, siue per eum parte non citata datam confirmare, ibi. nu. 9. & 12. 231
- 3 Iudex pro executione pacti iniectionis manuum potest procedere extrajudicialiter, & parte non citata, secus pro executione pacti de ingrediendo simpliciter, in conf. lxxvi. nu. 12. 231
- 3 Iudicis iusto, & sine iusta causa, iurisque ordine non seruato a sua possessione eiecto quando detur possessorium recuperandæ, & quando non, ibi. nu. 11. & 13.
- Reliqua uide in verb. possessorium.
- 3 Iudex coram quo sententia executio petitur, de quibus exceptionibus cognoscat, & de quibus non in conf. clxiii. nu. 2. 313
- 3 Iudici ordinatio si causa per superiorem committatur, quando is dicatur factus delegatus, & causa illi sit commissa tanquam delegato, & quando potius ordinari iurisdictione dicatur excitata, & tanquam ordinarius cognoscat, & procedat, in conf. clx. nu. 2. 7. 9. & 11. pag. 310. cum seq.
- 3 Iudici ordinatio aequiparatur ille, cui committitur ueritas causarum, ibi. nu. 3.
- 3 Iudex ordinarius, cui etiam causa fuit delegata, potest & ut ordinarius & ut delegatus procedere, in conf. clx. nu. 4. 310
- Et quando solum ut delegatus, ibi. nu. 5.
- Et in dubio quomodo processisse censetur, ibi. nu. 6. 321
- 3 Iudicis ordinarii iurisdictione cessat per præuentionem alterius ordinarii, ibi. nu. 8.
- 3 Iudex appellationis interpositæ super causa petitorii si est inferior Papa, & principe, non est idoneus iudex super possessorio, quod postea in causa appellationis cum petitorio cumularetur, in conf. lxxiii. numero 13. 241
- 3 Iudicis uerba illa, admitto si, & in quantum de iure, quid operentur, ibi. nu. 14.
- 3 Iudex confirmando aliquem, si dicat, ad uoluntatem, & beneplacitum meum, aut statim absque alia declaratione iudicis censetur confirmatus, & potest, an uero sub conditione, & iudice declarante, in conf. clxiii. nu. 5. 10. & 24. 583
- 3 Iudex stipulando non acquirit sisco, aut alii priuato, nisi pro illis stipuletur, in conf. cxxvi. nu. 3. 591
- Reliqua uide in verb. stipulatio.
- 3 Contra iudicem inobedientia commissa quando puniri possit, in conf. lxxvi. nu. 6. & 10. 482
- Et quo remedio ad penam ratione huius inobedientie agatur, ibidem numero 12. 483
- 3 Iudex extrajudicialiter, & extra locum iuris dicendi, ut in itinere aliquid faciens, uel mandans, non ut iudex, & iurisdictionem exercens, sed ut priuatus facit, in conf. lxxvi. nu. 2. 482
- 3 Iudex in non requiritibus causæ cognitionem, quamuis iurisdictionem domi, in itinere, & extra locum iuris consuetum possit exercere, & illa in iure facta dici possunt, tamen hoc est uerum largè, & impropiè, non autem propriè, nec ad effectum, ut inobediens puniatur, in conf. 69. nu. 3. ead.
- 3 Iudex non potest punire maleficium commissum ipso pro tribunali se-

Augustini Beroij.

- deute, ibi. nu. 5.
- 3 Iudex iudicat super eo, quod cognoscit, ut iudex, non ut homo, & priuatus, ibi.
- 3 Index an per specialem inquisitionem possit procedere de criminibus se commissis, ibi. nu. 16.
- 3 Iudex informatus ex suo officio potest pro absente in causa criminis supplere, ut ipsam ab instantia iudicii absoluat, in consilio numero 19.
- 3 Iudex ex suo officio tenetur querere probationes de innocentia iudicis de crimine, ibi. nu. 20.
- 3 Iudex tenetur sub pena ex suo officio procedere, & inquirere de crimine non monopolii, in conf. 171. nu. 1.
- 3 Iudex non bene inquirendo procedens non potest condemnare, debet absolueri ab obseruatione iudicii, & denuo inquirere, & iterum procedere, & condemnare, in conf. 172. nu. 3.
- 3 Iudex ex suo officio tenetur de innocentia, & iuribus rei inquirere, in conf. 174. nu. 3.
- Eriam quando contra absentem de crimine procedi & sententia ferretur, ibi. nu. 4.
- 3 Iudex ratione delicti non potest penam bonorum extra territorium stentum imponere, in conf. 178. nu. 12.
- 3 Iudex ecclesiasticus quando possit etiam in terris imperii iudicare iudici seculari, in conf. 177. nu. 9.
- 3 Iudice delegato procedente non seruata forma delegationis, procedens non ualeat, in conf. 183. nu. 19.
- De inhibitione facta per iudicem ecclesiasticum seculari, iudicis, & bo inhibitione.
- Iudicis auctoritate possidere uideas in uerb. possidere.
- Iudicis auctoritate possessionem habens uideas in uerb. possidere.
- Iudex secularis uide plenius in uerb. secularis.
- De stipulatione facta à iudice uide in uerb. stipulatio.
- Iudicis officium uideas in uerb. officium.
- 2 IUDICARIS secundum charitatem quid importet, in conf. 110. n. 2. & 3. p. 537. & 546.
- 1 IUDICANDVM non est super non petitis, etiam si per uiam compositionis, uel replicationis deducatur forent, in conf. 41. nu. 43. 147
- 2 Iudicandum est in dubio pro instantia in conf. lx. nu. 58. 240
- 2 In iudicando communis opinio est sequenda, in conf. 78. nu. 1. 240
- Et qui ab ea propter aliquorum opinionem recedit, est falsus iudex.
- 3 Iudicandum quomodo fit terro petito electio, in conf. 144. nu. 43.
- 1 IUDICATVM soluere promittere, uide in uerb. promittere.
- 1 IUDICIUM factum cum fallo procuratore, qui nullum habentem, quia ratione dicatur nullum, in conf. 65. nu. 149. 240
- 1 In iudicio etiam uti possidetis testes singulares, & de eorum potestate, uel nihil profuit, in conf. 19. nu. 30.
- 1 Iudicis praeparantis iudex quando etiam fit iudex iudicii praeparantis, quando non, in conf. clxxix. nu. 9.
- 3 In iudicio personaliter stare non possunt reges, & illud habere imperium, & gladii potestatem, in conf. xviii. nu. 1. 240. 105. 107. ubi limitatur p. 53. & 61.
- 3 Iudicium post publicationem processus, & authenticationem praedictorum dato ad probandum opposita aduocare pendere, & esse, ubi uerbi dicitur, in conf. 26. nu. 1.
- 3 In iudiciis uerba in dubio sunt interpretanda ad fauorem illius, cuius gratia prolata fuerunt, in conf. 37. nu. 10.
- 3 Iudicium, & processus non uitiatur ex omissione scripturarum ad actus iudicii, si acta aliter legitime probari possunt, in conf. clxxv. numero 4.
- 3 In iudicio finium regundorum uenditor quando possit esse reus, & do non, in conf. 77. nu. 2.
- 3 In iudicio finium regundorum uterque est actor, & reus, & innocentia probare debet, ibi. nu. 10.
- Vide reliqua in uerb. actio finium regundorum.
- 3 Iudicium possessorium dicitur, quando propter turbationes, & contestationes illatas agitur, & in eo agens debet possessionem probare, in conf. 77. nu. 12.
- 3 In iudiciis per litem contestationem quasi contrahitur, in conf. clxxv. numero 1.
- 3 In iudicio tacens uidetur consentire gestis, & oppositis per aduersum nisi contradicat, in dicto conf. 38. nu. 4.
- 3 In iudicio per litem contestationem, & sententiam quasi contrahitur post illas litigantes instantias, & sententia stare tenentur, in conf. 44. nu. 19.
- Reliqua uide in uerb. lites.
- 3 In iudiciis possessorii locum habet nominatio, in conf. 77. nu. 1. 240
- 3 Iudicium finiendum est, ubi per litem contestationem est egressus, & obstantibus literis, quibus causa alii fuisset delegata, in conf. clxxv. nume. 18.
- 3 Iudicium quando, quomodo, & ad quem effectum potest sine cognitione inchoari à præcepto, ne quis accedat ad possessionem alterius molestetur, & turbetur, & quomodo in hoc iudicio procedatur, in conf. 46. nu. 5.
- Et quis in hoc iudicio sit in possessione manutentendus, ibi. nu. 7. & 8.
- 3 In iudicio summario ordo causæ ad se ipsam, & causæ ad causam potest, in conf. cxx. nu. 7.
- 3 Iudicium quodlibet ad minus ex tribus personis constat, in conf. clxxii. nu. 5.
- 3 Iudicii ordo, qui aliàs in inquisitione attenditur, non requiritur condemnando eum, cuius delictum ex sua confessione constat.

non ut homo, de p...
cedere de crimina...
re in causa crimina...
tar, in consilio...
de innocentia...
& inquirere de...
condemnat, de...
no inquirere, in...
bus rei inquirere...
di & contenta...
extra tertium...
s imperii in...
delegationis...
seculari, videtur...
fidere...
in verbo possit...
ulatio...
in conf. 100. n. 17...
in si per uiam...
x. n. 18...
in conf. 78. n. 1...
edit, est factus...
in conf. 144. n. 1...
promittere...
nullum habet...
n. 149...
s, & de auditi...
ex iudicii...
et, & illius...
i. n. 1. n. 124...
ationem, p...
nder, & de...
d fauorem...
de scribere...
sunt, in...
possit esse...
r, & reus, &...
turbationes...
osessionem...
ahitur, in...
possit per...
in quali...
re tenentia...

stantem virum cadere posset, & per dolum re ipsa, nec potest contra-
uenire, nisi prius petita, & obtenta absolutione, in cons. li. nu. 1. 186
1 Iuramentum dolo, vel metu primum non esse seruandum, sed illo non
obstante iuramentum posse contrahere, quomodo intelligatur, ibid.
num. 6. pag. ead.
1 Iuramentum precise adimplere tenetur iurans, & promittens abique
dolo, seu metu, nec absolutionem obtinere, neque contrahere
etiam ratione minoris ætatis, & petendo restitutionem in integrum
potest, in cons. li. nu. 7. 186
Secus si dolo saltem re ipsa, vel metu, qui in constantem virum cadere,
iurasset, & promississet, in dicto cons. li. nu. 8. ead.
1 Iuramentum ita firmat actum, qui in fauorem iurantis reuocaretur, ut
iurans non possit contrahere, secus si in odium iurantis reuocare-
tur, in cons. li. nu. 3. 191
1 Iuramentum in instrumento donationis appositum an, & quando defe-
ctum infirmationis suppleat, ut donatio abique infirmatione ualeat,
& quando non, in cons. li. nu. 9. pag. 202. & in cons. 63. num. 30.
& 32. 226
1 Iuramentum an infirmationis defectum in donatione suppleat in con-
s. li. nu. 4. 207
Quid si dolo, seu deceptio in donatione interuenisset, ibi. nu. 5. ead.
1 Iuramentum est obligatorium, & defectum s. lemnitatis supplet, quan-
do nullus in eo dolo interuenit, in cons. li. nu. 8. 207
1 Iuramentum semper habet in se tacitam conditionem, nisi iusta, & legi-
tima causa contrahendi superuenierit, in cons. li. nu. 5. 208
1 Iuramentum donatoris non supplet defectum infirmationis, quando
quis in domo donatarii coniuncto suo donasset in cons. li. nu. 4. 209
Maximè, quando donatio esset facta à muliere iuene, & pulchra con-
iuncto iuueni, & pulchro simul in eadem domo cohabitanti, ibidem
num. 5.
1 Iuramentum in iis, in quibus dolo uersatur, effectus suos non opera-
tur, nec iuramentum obligat, etiam si abique interitu salutis æternæ ser-
uari posset, in cons. li. nu. 7. 209
1 De iuramenti causa cognoscere, & super illo tollendo uires suas laici
statuere non possunt, in cons. li. nu. 3. 226
1 Iuramentum fidelitatis non est lignum feudi necessarium, in cons. li. nu. 81. 240
1 Iuramentum fidelitatis à quolibet subdito præstatur suo superiori,
ibidem. 240
1 Iuramentum fidelitatis ex quibus secundum formam debitam receptum,
& præstatum censetur, in cons. 72. nu. 19. 301
1 Iuramenti fidelitatis diuersæ sunt formæ, in cons. 72. nu. 20. ead.
1 Iuramentum fidelitatis à subditis domino præstandum quid importet, in
cons. li. nu. 101. 313
1 Iuramentum fidelitatis dicitur esse personalissimum, ibidem nume-
ro 121. 329
1 Iuramentum habet in se hanc clausulam, ut intelligatur, rebus sic stan-
tibus in cons. 88. nu. 34. 370
1 Iuramentum quo ad effectum, & robur contractus ad heredes transit, sed
non quo ad reatum perituri, in cons. li. nu. 26. 380
1 Iuramentum illicitum, & peccati nutritium non est obligatorium, ne-
que seruandum, & iurans propria auctoritate abque licentia, & ab-
solutione superioris, & abque metu perituri potest contrahere, in
cons. li. nu. 1. 384
1 Iuramentum nullum ligat prælatum in præiudicium ecclesiæ, quin suo
iuramento non attento ad ecclesiæ utilitatem, & non sua propria au-
dioritate abque metu perituri, & absolutione possit contrahere, in
dicto cons. li. nu. 5. ead.
1 Per iuramentum quis ab onere publico retrahi non debet, ibi. nu. 6.
1 Iuramentum prælati, seu legitimi administratoris bonorum ecclesiæ
non dat robur contractui facto, ut ecclesiæ ad illius obsequium te-
neatur, & cogi possit, ibi. nu. 7.
1 Iuramentum syndici facit uniuersitatem haberi loco maioris, & rectè
contractum esse, sed illam quo ad reatum perituri non ligat, in con-
s. li. nu. 8. 384
1 Iuramentum nullum facit ecclesiæ haberi loco maioris, quin ipsa
possit restitutionem in integrum petere, in cons. li. nu. 9. 384
1 Iuramentum syndici alicuius uniuersitatis an quo ad reatum perituri uni-
uersitatem liget, & quos, & quando liget, ibi. nu. 11.
1 Iuramentum est uinculum animæ, ibi. nu. 12.
1 Iuramentum est quid personale, & ad aliam personam, quæ etiam iuris
fictione eadem cum iurante censetur, non transit, ibi. nu. 15. 385
1 Iuramento defuncti hæres potest abque metu perituri, & sine absolu-
tione contrahere, ibi. num. 17.
1 Iuramenti defuncti ratione hæres non potest coram iudice ecclesiastico
conueniri, nec illius forum sortitur, in cons. li. nu. 18. 385
1 Iuramentum transgredi licet ex causa superuenienti, illudque habet
semper tacitè annexam illam clausulam, ut seruari debeat, rebus sic
stantibus, in cons. li. nu. 22. 385
1 A iuramento absolutio quare petatur, ibi. nu. 26. 386
1 Iuramentum in instrumento emphiteutico appositum contra quem ca-
ducitatem ipso iure abque alia declaratione operetur, in cons. li.
xviii. num. 25. 413
1 Iuramentum quo ad penam perituri solum iuramentum afficit, neque ad
hæres, seu ad filios transit, in dicto cons. li. nu. 16. ead.
1 Iuramentum paupertatis in proficundo regulam S. Augustini, aut aliã
quomodo intelligatur, in cons. li. nu. 24. 85
1 Iuramentum puberis, uel impuberis proximi pubertati firmat aliena-
tionem, seu contractum alius inuálidum, & nullum uel ratione solennitatis
omissa, uel ex eo, quod fuerit contra legis prohibitionem factus, & quod iura-
men-

Index Confiliorum

mentum minoris in contractu operetur, in confi. xii. n. 21. 50. & 55: pag. 92. 95. & 96.

1. Iuramentum de non contrahendo in filiofamilias abique patris
confensu alienante bona, in quibus patri usufructus debetur, prestitum
alienationem conualidat, ibi. nu. 22. 92
- Et an sit utrum, & quid in filiofamilias minore, ibid. nu. 51. 95
2. Iuramentum ligat solum, quatenus est intentio iurantis, & non ultra,
in confi. 22. nu. 41. & 57. pag. 94. & 96. 94
3. Iuramentum non ligat errantem ad obseruantiam, ibi. nu. 42. 94
4. Iuramentum appositum in cōtractu nullo ob duplicem prohibitionē,
& duplex impedimentum quid operetur, in confi. 22. nu. 50. 95
5. Iuramentum minoris in uenditione ab eo facta, in qua fuerit ultra di-
midiam iusti pretii laesus, quid operetur, ibi. nu. 52. ead.
6. Iuramentum minoris de non contrahendo an, & quando operetur,
ut minor non possit aliqua ratione contrahere, & quando secus,
in confi. xxii. nu. 55. 96
7. Iuramentum generale minoris de non contrahendo ratione mini-
orisationis, nec aliqua alia ratione, uel causa non cōprehendit prohi-
bitionem retractoris cum prohibitione legis concurrentem, in con-
fi. xxi. nu. 56. 96
- Et quos casus comprehendat, ibi. num. 60.
8. Iuramento de fando laudo, illudque non contrahendo etiam per uer-
ba pregnantia non obstat, compromittens ex laudo enormiter lae-
sus contrahere potest, in confi. xxi. nu. 68. 97
9. Iuramentum non obstat minor potest diuisioni contrahere, quando
prohibito de diuidendo ei fuit à testatore facta, & quomodo, ibid.
nu. 58. 96
10. Iuramentum non obstat, quo praelatus super alienatione rei ecclesiae ui-
sui ruit non contrahere aliqua ratione, uel causa, quomodo praelatus
possit contrahere, & quomodo non, ibi. nu. 59. 97
11. Iuramentum ex proposito iurantis non extenditur ad casum, in quo e-
normis laesio contingeret, ibid. nu. 68. 97
12. Iuramentum non finit contrahendum factum contra dispositionem, &
sollemniter statuti precipientis, ne quid fiat, dirigendo præceptum
ad contrahere uolentes, seu facultatem contrahendi auferendo, in
confi. xvi. nu. 21. 117
13. Iuramentum finit negotium, iuraque competentia tollit, in confi. 32.
num. 38. 147
14. Iuramento iura non assilunt, quando re ipsa laesio enormissima inter-
uenit, aut fraud est ex parte recipientis, in confi. 39. nu. 17. 169
15. Iuramentum supplet defectum insinuationis, in confi. lvi. nu. 13. 223
16. Iuramentum adimplere tenetur confessus cum iuramento uera esse con-
tenta in instrumento, renuntiando exceptioni non numeratæ &c., &
in confi. lx. nu. 41. 238
17. Iuramenta sunt ad unguem obseruanda, nisi in dispendium salutis
aeternae uergant, & contra bonos mores, & ui, metuque sunt praestita,
in confi. lxi. nu. 8. 244
18. Iuramentum in stipulatione alteri facta quid operetur, ibi. n. 9. & 13. ead.
19. Iuramentum habet vim, & ualeat ualeat omni meliori modo, quo fieri po-
terat, habetque uim omnium actuum specialium, in confi. xxi. n. 5. & 403
20. Iuramentum facit transactionem irrevocabilem, in confi. r. 8. nu. 12. 689
21. Iuramentum non extendit iures suas ultra contenta in instrumento, lu-
per quo fuit iuratum, in confi. cxiii. nu. 17. 464
22. Iuramentum de non contrahendo, & aliterum refertur ad promissa,
& principaliter disposita, non autem ad posita in instrumento inci-
dentes, & enunciatiue, seu demonstratiue, in confi. clxxi. n. 7. 711
23. Iuramentum, & pactum, per quod fieret spurios potius à patre capere, est
notorium peccati, & contra bonos mores, & ideo non seruandum,
ibid. nu. 9. 712
24. Iuramentum habitatio quoad effectum agendi nullus est praedictus,
& abique partis citatione, & sine causa cognitione cōcedi solet, se-
cus est in abolutione à iuramento, ibid. nu. 14. 712
25. Iuramentum contra bonos mores, & peccati faltem per indirectum nu-
tritium non ualeat, neque ligat, ut neque ab absoluto, sine habitatio
ab eo requiratur, & petita ad cautelam, concessa minus sollemni-
ter non uitiat, in confi. 164. nu. 15. 712
26. Iuramentum ad hoc, ut obliget, quid requirat, in confi. clxxv. n. 58. & 76
ead.
27. Iuramentum per errorem inualidum redditur, ibid. nu. 59. ead.
28. Iuramentum ab absoluto, seu relaxatio ob laesionem enormem iuste con-
ceditur, in confi. clxxx. nu. 37. 793
29. Iuramentum generale de non contrahendo recipit omnes qualita-
tes, conditiones, & exceptiones in instrumento appositae, in confi.
cxviii. nu. 21. 450
30. Iuramentum tolli non potest per statutum laicorum, nec per illud po-
test super contractu iurato disponi, in confi. cxiii. nu. 11. 463
- Indirecte tamen potest, & quomodo, ibi. nu. 12.
31. Iuramentum fidelitatis est de natura feudi, in confi. cxv. nu. 8. 473
32. Iuramentum operatur, ut emphiteota promissis contrahentis ipso iure
dicatur cadere à iure suo, nec mora praestari possit, in confi. cxix.
nu. 11. 484
33. Iuramentum specificum, & in forma debet seruari, in confi. 124. nu. 5. & 16
ead.
34. Iuramentum debet intelligi secundum naturam contractus, super quo
fuit appositum, in confi. ccxvi. nu. 1. 500
35. Declaratur, & limitatur, ibid. nu. 14. 501
36. Iuramentum affinit omnes conditiones, restrictiones, & ampliationes
secundum naturam materiam, in qua interponitur, & debet intelligi
secundum qualitates materiae iuratae, in confi. cxvii. nu. 2. ead.
37. Declaratur, & limitatur, ibid. nu. 15. 500
38. Iuramentum de iure canonico potius declarat subiectam materiam,
quam e contra ibi.

Augustini Beroij.

- Instrumentum operatur, ut obligatus ad factum teneatur precise facere,
nec offendendo interesse liberetur, quamvis alias secus sit, in consil.
xxxviii. num. 2.
- Et quando hoc verum fit, ibid. num. 8. & 14.
- 1 Instrumentum non in plus, fed efficacius obligat, in consil. 37. num. 17.
- 1 Instrumentum non semper precise obligat, sed intelligitur in dubio
regulis, & dispositionibus iuris conveniatur, ibid. num. 9.
- 1 Instrumentum generaliter in instrumentum appositum restringitur, ad
imitatur, secundum quod contentum fuit etiam specialiter, ibi. in re-
pluri, ibid. num. 14.
- 1 Instrumentum semper intelligitur, ut sit servandum omni meliori iu-
do quo fieri potest, in consil. 137. num. 15.
- 1 Instrumentum, quod esse contra bonos mores canonicos & peccatu
triturum, contractum validae non potest, in consil. cxlvi. num. 1.
- 1 Instrumenti ratione, quod qui solvere promissit, debet alias in debitu
soluti, & solutum postea recipere, in consil. 143. num. 1.
- 1 Instrumentum habet in se tacitam conditionem, ut intelligatur, nisi
sic stantibus, in consil. 148. num. 5.
- Quod declarat, ibid. num. 9.
- 1 Instrumentum ut possit contraevenire, debet absolutionem ab inter-
petrare, quando instrumentum absque interitu salutis aereus ma-
ri poterat, in consil. 148. num. 3.
- 1 A iuramento absolutionem est amplius petere non potest, quia iura-
tra iuramentum fecisset, ibid. num. 4.
- 1 Instrumentum quo potest iurans contraevenire absque licentia impetra-
ta ex causa iusta, & legitima supervenienti, ibid. num. 5.
- Et quando hoc verum fit, ibid. num. 9.
- 1 Instrumentum semper est interpretandum secundum naturam actu, &
quo interpretatur, in consil. 148. num. 1.
- Etiam, & quomodo fit verum, ibid. num. 13.
- 1 Iuramentum interpretatur, ampliatur, & restringitur secundum ma-
commune, ibid. num. 7.
- 1 Iuramento quando ex causa supervenienti possit contraevenire, &
do non, ibid. num. 9.
- 1 Iuramento suo contraevenire quando possit ille, qui aliquem iuramentu
ducere promissit, si ea adulterium commisit, in consil. 148. num. 1.
- 1 Iuramento in contractu appposito contraevenientem omni modo
contractu efficit indignum, & priuatur, quomodo procedat laicus con-
tra tertium, & singularem successorem causam quoque & contra
te habentem locum habeat, in consil. 149. num. 4.
- 1 Iuramentum a sunt personalia, necque personam excedunt, & ad ingre-
successorem actum, & passum non transeunt, nisi etiam iuramentu
bus fuisset iuratum, ibid. num. 5.
- 1 Iuramentum respectu reatus perituri est personale, nec ad heredes
fit, in consil. cli. num. 9.
- 1 Instrumentum, quod non potest per scripturam probari ex dispositio-
statuti, contractum, & actum nullum validae non potest, in con-
154. num. 4.
- Et an hoc verum sit, ibid. num. 21. cum seq.
- 1 Iuramenti vis potest ad statutu, scilicet a lege reprobatu, & quoad
missionem, & absolutionem statutu habet vim apologeticam,
cliii. num. 5.
- De hoc videas, ibid. num. 21. cum seq.
- 1 Iuramentum ex iusta causa deservens non dicitur perituri, ibid. num. 6.
- 1 Iuramentum sicut per pactum, & per eum, in cuius favorem impo-
nitur, ita & per statutu remitti potest, in consil. cliv. num. 1.
- Et quomodo hoc verum sit, ibid. num. 21. cum seq.
- 1 Iuramenti absolutio concedi, atque impetrari potest, quando iuramentu
illud comprobatur, in consil. clii. num. 7.
- 1 Instrumentum semper servandum, dummodo sine iniuria statutu
nec servari possit, in consil. cliv. num. 9.
- 1 Absolutio absolutionem, seu relaxationem minorum cum iuramento
alienis de iure communi petere non potest, nisi ex alienatione
re esset enormiter laesus, ibid. num. 10.
- Nec ab illo habilitationem ad effectum agendi, & contravenientem
dem num. 11.
- Reliqua vide in verb. absolutio, & in verb. habilitatio.
- 1 Instrumentum minoris confirmat contractum aliis nullum de dispo-
sitione statutu, & minor instrumentum suum favore reusque
iuratur non contraevenire ratione minoris aetatis, vel imbecillitatis
tione, siue statutu loquatur in rem, siue in personam, contra
tolum in athen. sacramento puberum, C. si aduer. uxor. de iur. iur.
cl. cliv. num. 12.
- 1 Iuramenti vis non potest tolli per statutu laicorum, ibid. num. 4.
- Plenus vide reliqua in verb. statutu.
- 1 Instrumentum intelligitur secundum naturam pacti, & obligatio-
nalis, in consil. cli. num. 11.
- 1 A iuramento relaxationem petere non potest constitutus in crimine
dem num. 31.
- 1 Instrumentum si est adiectum promissioni rei tradendae, seu facti
promissor teneatur precise facere, nec soluendo interesse liberetur,
consil. clviii. num. 15.
- 1 Instrumentum quando in contractu ad est, operatur, ut dicti pacti
instrumentum contractui etiam ante, quam quis fuerit iuramentu
trahat, & coeunda non fuerint observata, & quis in mora
ciendi fuerit, in consil. clviii. num. 51.
- 1 Instrumentum super alienationis prohibitionem appositum quando
natione, & dominij translationem impediatur, in consil. cli. num. 1.
- Reliqua vide in verb. alienatio.

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- 3 Iuramentum contra publicam utilitatem seruari non debet, in consil. xviii. num. 111. 61
- 3 Iuramento solo quando, & quomodo quis libros, seu instrumenta, quorum editio petitur, non habere probare possit, etiam si contra cum legitime, vel presumptiue probatur, quod penes se prius habuisset, in consil. 19. nu. 5. 66
- 3 Iuramento usurarii, & hebrei non statim de amissione scripturarum, quam edere teneantur, ibid. nu. 8. 66
- 3 Iuramentum in litem petenti editionem librorum, & scripturarum, contra non exhibentem non deferatur ad effectum probandi illum penes se dictos libros, & scripturas habere, nisi uere, plenè, & legitime, non autem presumptiue probauerit, quando statutum huiusmodi probationem conditionaliter requirit, in consil. 19. nu. 13. 67
- 3 Per iuramentum suppletium non adimpletur conditio, si probauerit, ibid. num. 14. 67
- 3 Iuramento petentis standum esse est exorbitans, & odiosum, ibi. n. 17. 67
- 3 Iuramento solo an probetur amissio scripturarum, uel instrumenti ad effectum, ut iterum edi, seu exhiberi debeat, in consil. 19. nu. 19. 67
- 3 Iuramento quando, & quomodo amissio scripturarum, uel instrumenti probetur, ibid. nu. 20. 68
- 3 Iuramento solo quandoque tollitur presumptio, quod qui semel libros penes se habuit, adhuc habere presumatur, ibid. nu. 22. 68
- 3 Iuramento non firmatur pactum de futura successione, in consil. xxx. num. 13. 102
- 3 Iuramentum perpetuat obligationem, in consil. 15. nu. 5. 43
- 3 Iuramentum perpetuat actionem in tempus triginta annorum, in consil. 82. num. 4. 262
- 3 Iuramentum perpetuat actionem temporalem ex dispositione statuti, ibidem. 263
- 3 Iuramentum est species probationis, in consil. 82. nu. 11. 263
- 3 Per iuramentum probandi modus etiam cum aliquibus qualitatibus potest a statuto, & lege induci, in consil. 82. nu. 12. 263
- 3 Iuramentum defuncti ad quid liget heredes, & quomodo ad illos tractetur, & quomodo non, in consil. 89. nu. 8. 281
- 3 Iuramentum in defectum semiplenæ probationis est deferendum, quod originale non reperitur, sed extat copia, & exemplum, in consil. 92. num. 25. 289
- 3 Iuramentum ad supplendum semiplenam probationem unius testis quando possit deferri, & quando non, in consil. 95. num. 7. & 10. pag. 296. & 297. 296
- 3 Iuramentum, & promissio omnis de non contrahendo habet in se hanc tacitam conditionem, rebus sic stantibus, in consil. 53. n. 36. 175
- 3 Iuramentum in litem respectu bonorum raptorum in loco tempore spoliis ut deferatur, quid requiritur, in consil. lvi. num. 4. & 27. pag. 190. & 192. 190
- 3 Iuramentum an confirmet confessionem dotis receptæ factam à marito inter uiuos constante matrimonio etiam cum renuntiatione exceptionis non numerata pecuniæ, in consil. 108. nu. 16. & 17. 319
- 3 A iuramento abolutionem si in fine termini petat ille, qui cum iuramento promittit solvere utrasque, & afficitur, an possit impedire executionem iuramenti, & usurarum, in consil. 84. nu. 9. 266
- 3 Iuramentum in litem deferitur minori, uel eius heredi contra tutorem, uel pro tutorem, qui rationem reddere nolit, & quando, in consil. 126. nu. 3. 358
- 3 Iuramentum in litem contra administratorem quemlibet defecit publici, & aduocati etiam super administratione facta tempore pupillaris ætatis, in consil. 128. nu. 18. 20. 21. & 23. 363
- 3 Iuramentum in litem quare non deferatur pupillo in pupillari ætate, ibid. num. 24. 364
- 3 Iuramento, quod quis noluerit fraudare relictum, quando sit standum, in consil. 164. nu. 8. 470
- 3 Iuramentum ab iraco præstitum non obligat, in consil. 189. nu. 4. 536
- 3 Iuramento domini an, & quando stetur de rebus furto liberatis, & de damno passis, & quando non ad hoc, ut villa, seu commune ad emendationem teneatur, in consilio cxxiii. num. 6. & 18. pag. 612. & in consil. 114. nu. 7. 613
- 3 Iuramento quando probetur furtum, & res furatæ, in consilio cxxiii. num. 18. 613
- 3 Iuramenti materia est meri fori ecclesiastici, & non secularis, in consil. 211. num. 2. 607
- 3 Iuramentum transit ad heredes iurantem, & quomodo, in consil. cxxii. num. 8. 610
- 3 Iuramentum obligat præcisè ad factum, in consil. 78. nu. 23. 254
- 3 Iuramentum à iure ciuili tanquam contra utilitatem publicam improbatum, in consil. 185. nu. 6. 530
- 3 Super iuramento disponere ad ius ciuile non spectat, in consil. 185. num. 7. 530
- Nec ad laicos per sua statuta, ibid. nu. 9. 530
- 3 Iuramentum in defectum semiplenæ probationis in causa criminis etiam ciuilitè mota non deferatur, in consil. 199. num. 11. pag. 565. & in consil. 193. num. 6. 546
- 3 Iuramentum regulatur secundum naturam obligationis, super qua est appositum, in consil. cxxiii. nu. 22. 584
- 3 Iuramento alicuius standum est, cognouerit ne aliquem, necne, in consil. 179. num. 2. 515
- 3 Iuramento statum in dependentibus ab animo alicuius, ibid. 515
- Iuramenti abolutio, uide in uerb. abolutio.
- De promissione facta cum iuramento, uide in uerb. promittere, & promissio.

- De iuramento appposito in contractu minoris, uide in uerb. minor, & in uerb. contractus.
- Iuramentum prælati, uide in uerb. prælati.
- Iuramentum appositum in cõfessione siue testatoris, siue alicuius quid, & quantum operetur, uide in uerb. cõfessio.
- Iuramentum calumniarum an requiratur speciale mandatum, uide in uerb. mandatum.
- Iuramentum fidelitatis, & subiectionis, uide in uerb. fidelitas, & in uerb. subiectio.
- Iuramento non obstante quando possit contrahenti renuntiatione donationi, uide in uerb. renuntiatio, & in uerb. donatio.
- De quibus pupillus iurare possit, uide in uerb. pupillus.
- 1 IURARE ad delationem alicuius quando quis non teneatur, & quando iuramentum illud à parte delatorum licet recitari possit, in consil. 36. nu. 9. & 10. 51
- 1 IURANS non contrahente presumitur informatus, & scire, in consil. 49. num. 33. 49
- 1 Iurans obtemperare, & nullo modo contrahente si fuit enormiter laesus potest agere uel ad abolutionem, uel ad relaxationem iuramenti, in consil. 50. nu. 58. 58
- 1 Iurans in contractu continente illicitum ex parte recipientis non potest, sed Deo obligatur, ibid. num. 65. 65
- 1 Iuramentum posse contrahente, non obstante iuramento dolo, utrum præstito, quomodo intelligatur, in consil. li. nu. 6. 114
- 1 Iurans, & promittens absque dolo, seu metu teneatur præcise iuramentum adimplere, nec abolutionem obtinere, neque contrahente ratione minoris ætatis, & petendo restitutionem in integrum potest, in consil. li. nu. 7. 114
- Secus si dolo scilicet re ipsa, uel metu, qui in constantem uiam dederit, iurasset, & promississet, ibid. nu. 8. 114
- 1 Iurans si promissionem, & renuntiationem suæ alteri factæ contrahente abolutione prius non impetrata, tanquam peturus excluditur, ut abolutio postea petita, & obtenta quicquam ei prodesse, in consil. li. num. 5. 114
- 1 Iurans potest propria auctoritate absque licentia, & abolutione iuramentum, & absque metu petiuri contrahente iuramento alium, peccati, nutritiuo, in consil. 92. nu. 1. 289
- 1 Iuranti etiam licitum est absque metu petiuri, & non impetrata abolutione contrahente ubiqueque actus est prohibitus, licet in odium iurantem, & contrahentem, ibid. nu. 10. 289
- 1 Iurans ex causa iusta, & legitima postea superueniente potest de licentia superioris suo iuramento contrahente, in consil. 143. n. 4. Et quando hoc uerum sit, ibid. nu. 9. 243
- 1 Iurans solvere certam monetam si postea mandato superioris in aliam formam constata fuit, estimationem illius solvere teneatur, quod fuerit in aliam formam constata, potest iuramento suo contrahente, & solutionem negare, in consil. 148. nu. 10. 243
- 1 Iurans ducere aliquam in uxorem, quando ob adulterium ab eam milium possit illam dimittere, & iuramento suo contrahente, quando non, in consil. 148. nu. 11. 243
- 1 Iurans non contrahente simpliciter, & generaliter uideatur in remedio, per quod possit contrahente, in genere cognoscitur, in consil. 177. nu. 20. pag. 672. & in consil. 201. nu. 6. 277
- 1 Iurans potest propria auctoritate absque abolutione, & licentia superioris impetrata contrahente iuramento illicito, & peccati nutritiuo, seu nutritiuo, in consil. viii. nu. 8. 277
- 1 Iurans, & contrahens quando contractui iurato absque metu potest, & sine abolutione, & licentia superioris possit contrahente, quando non, in consil. viii. nu. 17. 277
- Reliqua de hoc plenius uide in uerb. iuramentum.
- 1 IURARE iuratur in litem contra administratorem bonæ admodum, quæque is sit, si non fecit rationes, aut factas non exhibuit, reddere denegat, & facta prius taxatione per iudicem, statim illius, cuius bona administrauit, in cõf. 128. n. 11. & 14. 363
- 1 Iuratur in litem per adultum contra tutorem non contrahente uenturum, & librum rationum, aut interpellatum non contrahente, ibid. num. 12. 363
- 1 Iuratur in litem contra inuaforem, & prædonem de rebus mobilibus, & interesse illius, cuius rem occupauit, taxatione prius petenda, in consil. 128. nu. 17. 363
- 1 IURATVS actus non comprehenditur sub statuto, & dispositione ciuili super aliquo actu disponente, in consil. 185. nu. 1. 530
- Iuratus calus, uide in uerb. calus.
- 1 IURATORIA cautio, uide in uerb. cautio.
- 1 IURA proprium, & in perpetuum: Hæc uerba faciunt contrahente ad quoscunque heredes, in consil. lxxiii. nu. 8. 530
- Et res ita data censetur data irrevocabiler, ibid. nu. 10. 530
- 1 IURIDICVS ubiqueque agitur, & uia iudiciaria eliguntur, generaliter, in consil. 49. nu. 25. 49
- 1 IURISDICTIO penes plures in solidum diuersimodè est, quomodo, in consil. 74. nu. 9. 74
- 1 In iurisdictione eadem ordinaria concursus plurium datur, & accumulatiue, quandoque derogatiue, & quandoque contrariè, seu secundum prius, & posterius, in consil. 21. nu. 24. 74
- 1 Iurisdictioni pluribus in solidum competens in dubio censetur re accumulatiue, & quomodo sic dicatur competere, & derogatiue, & quomodo derogatiue, ibid. nu. 25. 27. 28. & 29. 74
- 1 In iurisdictione pluribus in solidum accumulatiue competens est præuentioni, ibid. nu. 26. & 42. pag. 75. & 78. 74
- Idem in duobus ordinariis, & delegatis datus cum clausula, per

de in uer. iudic. in
ris, sue alterius
indatum, uide in
in uerb. fidelitas, in
eniri renuntiatio
donatio.
pupillus
non teneatur, in
reculari possit, in
natus, & scire, in
fuit enormiter la
axationem uacua
re recipientes
amento dolo, in
nu. 6.
neque praeiudici
neque conuentione
nem in integritate
stantem uim
facie contraria
erius excludit
prodesse, in
ia, & absolutio
iuramento alio
& non impetu
prohibitus, in
nientem potest
re, in consil. 11.
dato superiori
soluere teneatur
iuramento alio
nu. 10.
adulterium ab
co suo conuenit
eraliter uidetur
genere cognatione
lutione, & licentia
illicito, & penam
abque mea
possit contrariu
tum.
atem bona alio
tas non excludit
er iudic. in
n. 11. & 14. p. 10.
non conuenit
ellatum non collatur
nem de rebus
axatione penam
aturo, & dispo
nu. 13. nu. 1.
ba faciente
i. nu. 8.
bid. nu. 10.
ria eligatur
uerfmoit de
plurium datur
quandoque
2. nu. 24.
in dubio certum
competere, & quomodo
45. 7. 18. & 19.
latius compen
& 78.
cum clausula

& ueram iustitiam unicuique petenti, ibid. nu. 16.
Nec haec uerba data est potestas exigendi pedagia, & fraudantes ueti
galia condemnandi, multasque, & penas fraudati uetigalis exigen
di, ibid. num. 20.
3 Iurisdicchio respectu eiusdem territorii est duplex, in consil. 2. i. n. 14. 74.
3 Iurisdicchio actiua territorii alieni contra dominum illius non prescri
bitur, exercendo illam contra homines dicti loci obediens, sed so
lum praescribitur iurisdicchio passiva aduersus dictos homines absq
praedicio domini, ibid. nu. 15.
3 Iurisdicchio iudicis illius, cuius mandato fit citatio, perpetuatur per cita
tionem exequutam, & cuiuslibet alterius iudicis iurisdicchio ita pra
uenitur, ut alius se intromittere nequeat, in consil. 9. nu. 1.
3 Iurisdicchio iudicis sui prorogatio non impeditur propter errorem
commisum in non opponendo contra illum exceptionem declina
toriam, ibid. nu. 12.
3 Iurisdicchio iudicis sui facilius irrevocabilius prorogatur, quam iudi
cis non sui, ibid. num. 33.
Reliqua uide in uerb. iudex, & in uerb. prorogare, & prorogatio.
3 Iurisdicchio iudicis non sui non prorogatur per satisfactionem de stan
do iuri etiam simpliciter praescriptam iudici incompetenti per eum,
qui coram illo iudice conueniri non poterat, in consil. 14. nu. 9.
3 Iurisdicchio iudicis non sui per terminum ad prosequendam causam par
tibus praesentibus, & acceptantibus assignatum prorogatur, in con
sil. 14. nu. 10.
Sed illo elapso, iurisdicchio prorogata dicitur extincta, & finita, ibi. n. 12.
Iurisdicchio iudicis delegata dicitur extincta per lapsum temporis ad
prosequendam causam a superiore statuti, ibid. nu. 8.
3 Iurisdicchio exercere, & statuere conueniuntur, in consil. 7. nu. 35. 18.
3 Iurisdicchio praesupponitur per reculationem iudicis, in consil. 16. nu.
me. 11.
3 Iurisdicchio est facere, uel inducere statuta, & consuetudinem, in co
sil. 18. num. 32.
3 Iurisdicchio caret iudex, ibid. nu. 33. & 77. pag. ead. & 98.
3 Iurisdicchio uoluntaria inferiori a principe concessa non potest extra ter
ritorium concedens exerceri, in consil. 89. nu. 1.
3 Iurisdicchio a principe se ubique locorum extendit, ibid. nu. 5.
3 Iurisdicchio si pluribus competat, quomodo illis, uel eorum alteri pos
sessorum ad illam recuperandam competere possit, in consil. 56.
num. 24.
3 Iurisdicchio pluribus competens, qua prius spoliati fuerunt, si ab uno
ex iis fuerit in totum aliquo modo recuperata, uel ad eum ex bene
ficio principis reuersa, an alii contra ipsum tanquam occupantem
totam iurisdicchioem, & illius quasi possessionem respectu suarum
partium possessorio relictorio agere possint, ibid. nu. 28.
3 In iurisdicchioe melior est conditio praecupantis, & praecupando
quis non dicitur spoliare, neque occupare, ibid. nu. 29.
3 Iurisdicchio ordinaria pluribus heredibus competens illis omnibus
in solidum competit, in consil. 16. nu. 29.
3 Iurisdicchio ordinaria pluribus heredibus competens dicitur omnibus
in solidum competere, adeo quod melior est conditio praecupan
tis, & praecupans alium spoliare non dicitur, in consil. 58. n. 16. 293.
3 Iurisdicchio contentiosa non potest extra territorium exerceri: secus in
iurisdicchioe uoluntaria, in consil. 59. nu. 26.
3 Iurisdicchio exercitum de iure communi non habetur a feminis, se
cus de consuetudine, ibid. nu. 27.
3 Iurisdicchio delegata quando iurisdicchioe ordinariae dicitur derogare,
in consil. 75. nu. 6.
3 Iurisdicchioe uoluntariae, & contentiosae res comprehenduntur sub his
uerbis, acta, facta, & gesta, in consil. 11. nu. 3.
3 Iurisdicchioe defectus maior est quolibet alio defectu, ibid. nu. 4. ead.
3 Iurisdicchio ordinaria etiam a populo datur, & transferitur, ibid. num. 6.
3 Iurisdicchio apud populum, & decuriones remanet, quando iudex ordi
narius deficit in ciuitate, ibid. nu. 8.
3 Iurisdicchio extra territorium, & terminos iudici datos exerceri non po
test, in consil. 141. num. 11.
3 Iurisdicchio concessio facta alicui a principe intelligitur cumulat
ue, & non priuatiue, in consil. 156. nu. 7.
Et utroque concurrente quis praefertur, ibid. nu. 8.
3 Iurisdicchio in arduis non datur, nec aufertur per consuetudinem, in
consil. 162. nu. 10.
3 Iurisdicchioem suam excedentes puniuntur, & ab eis factum non ten
et, in consil. 163. nu. 4.
3 In iurisdicchioibus utile per inutile uitatur, ibid. nu. 5.
3 Iurisdicchio exercetur in eos, qui saltem sunt de territorio, & districtu,
in consil. 181. nu. 18.
3 Iurisdicchioe proprietaria, & dominium datur, sicut quasi possessio, in
consil. 19. num. 14.
3 Iurisdicchioe quasi possessio an, & quando per dominum, & proprie
tarium retineatur, ponendo alium in loco, qui iurisdicchioem illam
exerceat, & si ille uis, & exercere ab aliquo prohibeatur, seu impe
diatur, an, & quando domino, qui illum possit, utile interdium
uti possidetis contra turbantem, & impediendum competat, & quan
do non, in consil. 19. nu. 18.
3 Iurisdicchio iudicis ordinarij cessat per praerentionem alterius ordina
rij, in consil. 109. nu. 8.
3 Iurisdicchioem temporalem Papa in quibus locis exerceat, & in qui
bus non, in consil. 117. nu. 1.
3 A iurisdicchioe, & superioritate dependet ius inhihibendi, ibid. nu. 2.
3 Iurisdicchio non tribuitur per rescriptum subrepticium, ibid. nu. 3.
Reliqua uide in uerb. rescriptum.

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- Iurisdictio civitatis subiectum esse, vide in verb. civitas.
- Iurisdictio delegatio, & commissio, vide in verb. delegatio, & in verb. commissio.
- Iurisdictio lex, vide in verb. lex.
- Iuris: iura, & actiones non comprehenduntur appellatione bonorum mobilium, & immobilium, in consil. xlii. nu. 3. 142
- Iura, & actiones non comprehenduntur in promissione, seu donatione omnium bonorum, vel partis mobilium, & immobilium, & se mouentium, in consil. lxxi. nu. 7. 194
- Iura, & actiones quando bonorum appellatione simpliciter, & generaliter facta comprehenduntur, & quando non, ibid. nu. 8.
- Et quid appellatione bonorum ubique, & qualitercunque existant, ibid. nu. 9.
- Et quid, si de bonis mobilibus, & immobilibus, & se mouentibus specialis mentio facta sit, ibid. nu. 8.
- Iura, & actiones loco non circumscribuntur, ibid. nu. 9.
- Iura, & actiones etiam sunt in bonis, in consil. xliii. nu. 28. 183
- Et certo loco circumscribi, & contineri non dicuntur adeo, quod non possint dici esse in domo, vel in feudo, ibid. nu. 32. 184
- Et quomodo sub legato universali comprehendendi possint, ibid. nu. 33.
- Quoad iura, & actiones, que reperiuntur in hereditate, seruatur statum loci originis defuncti, non autem loci, in quo reperiuntur, in consil. xciii. nu. 43. 401
- Iura, & actiones non transferuntur sine cessione, in consil. xli. n. 18. 607
- Iura, & actiones a nobis difficilius separantur, quam res corporales, ibi.
- Iura, & actiones, & personarum debitorum obligata possideri non dicuntur, in consil. 81. nu. 11. 261
- De iuris apicibus quid esse dicatur, & quando rigoris iuris omisso non utitur, in consil. 87. nu. 12. 274
- Iuris apices in foro mercatorum non attenduntur, ibid. nu. 13. & 15. ea.
- Ius canonicum est inter clericos seruandum, in consil. lxxi. nu. 41. 14
- Iuris canonici lex, & lex veteris testamenti in iudicialibus longe inter se differunt, ibid.
- Ius canonicum, & non civile seruari debet in ecclesia, & bonis suis, quoad ius canonicum prouidet, in consil. cxcvi. nu. 23. 746
- Ius canonicum propter periculum animarum est in utroque foro seruandum, in consil. 81. nu. 1. 260
- Ius canonicum prohibens prescriptionem propter malam fidem, & consuetudinem rei alienae, & peccatum procedit in actionibus realibus, & in iis, que possideri possunt, non autem in actionibus personalibus ex cursu temporis ob negligentiam non petentis tollendis, seu prescribendis, in consil. 81. nu. 3. 260
- Iura canonica etiam permittunt actiones extingui tempore, ibi. n. 8. 261
- Ius canonicum fundatum est super aequitate, in consil. 83. nu. 5. 264
- Et illud potius, quam ius civile debet in utroque foro seruari in prescriptione, & acquisitione rei alienae, ibid. nu. 6. 265
- De iure canonico locum non habet dispositio l. omnes, & l. bene à zeno ne, C. de quadrienn. prescript. ibid. nu. 5. 264
- Ius canonicum, & civile in admittendo appellationem in causa possessionis sibi inuicem contrariantur, in consil. ex. nu. 27. 325
- Ius canonicum expresse contrarians iuri civili in terris ecclesiarum corrigit ius civile, ibid. nu. 28. & 33.
- Ius canonicum in concernentibus spiritualia animarum, & peccatum praualeat, & in utroque foro seruandum est, in consil. 183. nu. 5. 530
- Ius civile in ecclesiis, & personis ecclesiasticis non seruatur in calibus, in quibus per ius canonicum expresse prouisum reperitur, sed solum in subsidium, in consil. xxvii. nu. 2. 88
- Iuris civilis dispositio seruatur in successibus hereditariis, at in matrimonii, alisque spiritualibus dispositio iuris canonici, in consil. xcv. num. 8. 412
- Iura civilia generaliter loquuntur, & in aequitate fundata etiam in ecclesiis locum sibi uendicant, in consil. ciii. nu. 7. 431
- Iura civilia in libro decreti per Gratianum allegata non dicuntur per ius canonicum approbata, in consil. ex. nu. 29. 325
- Iuris civilis dispositio super aliquo actu disponens non extenditur ad actum iuratum, in consil. 183. nu. 8. 530
- Ad ius civile non spectat super iuramento disponere, ibid. nu. 7. ead.
- Iure commune, ac etiam consuetudine loci utens contrahendo, renuntiando, compromittendo, & similia faciendo non potest dici laicus, & contrahere non potest, in consil. 51. nu. 12. 187
- Ius commune seruandum est in materia feudali, quando non reperitur aliquid expresse iure feudi decusum, in consil. 70. nu. 19. 284
- Iure commune utens non dicitur laici, seu decipi, nec in integrum restituitur, in consil. 83. nu. 30. 354
- Etiam si essent minor, & ecclesia, in consil. 84. nu. 20. 358
- Ius commune condere princeps dicitur, quando consultationi, & interrogationi responderet, in consil. xcvi. nu. 15. 411
- Iuris communis dispositio id comprehendit, quod à statuto correctum non reperitur, in consil. cxlii. nu. 2. 634
- Nisi iuris communis ratio correctà à statuto reperiretur, ibi. n. 21. 637
- Ad ius commune, & antiquum rem absque consensu, & licentia, seu auctoritate superioris posse ab inferiore reduci demonstratur, in consil. vii. nu. 20. 15
- Ad ius commune, reiecta dispositione exorbitanti, res faciliè reducitur, in consil. ex. nu. 31. 325
- De iure diuino est seruare contractus, qui dolo carent, in consil. 138. numero 15. 390
- Ab iis, que sunt de iure diuino non licet etiam principi discedere, nec super illis dispensare, sed ea uelut ad animam, & sanguinem consistare debet, ibid. nu. 16.

- Ius, quod quis habet ex suo contractu, potentius est iure, quod facit à lege, uel statuto habetur, in consil. cxcvi. nu. 8.
- Ius ecclesiasticum, seu spirituale contra regulas iuris communis statuto quo temporis cursu prescribi possit, in consil. vi. nu. 10. 774
- Iuris dispositio que intelligatur, si testator uocauit proximiores, & consanguinitatis secundum dispositionem iuris, in consil. 95. n. 2. 191
- Ius, & dominium tertio iam acquisitum potest princeps, & reipublice superiorem non recognoscens ratione publicæ utilitatis auferre, & alteri concedere, in consil. cxi. nu. 15.
- Et multo magis ius nōdum acquisitum, sed quod spe quadam acquiri potuisset, ibid. nu. 27.
- Ius, & dominium alteri quæsitum non potest à principe tolli, nisi causa publicam utilitatem concernente, in consil. 177. nu. 25. 774
- Ius, & dominium acquisitum de iure civili, seu per modos iuris gentium, & non obstantem in literis apostolicis appellationem, & appellatorem facilius à principe tollitur, quam acquisitum de iure gentium, seu per modum iuris civilis, & iuris gentium simul, in consil. 177. nu. 27. 79. & 17.
- Iuri alterius, & maxime episcopi papa in dubio per suum penitus præiudicare uelle non censetur, in consil. xciii. nu. 12.
- Iuri alterius princeps ex causa iusta etiam publicam utilitatem concernente præiudicando debet in recompensationem, & cambium aliud tradere, in consil. 177. nu. 30.
- Ius alteri in re quæsitum non tollitur per quascunque clausulas, & obstantem in literis apostolicis appellationem, & appellatorem ille clausulas appellatur, in consil. cxi. nu. 13.
- Ius alterius iam perfectè acquisitum, ut tollatur non potest, nisi prouiso fieri à consilio ciuitatis uel arbitrio generalis iudicis, ibid. nu. 18.
- Iuri alteri perfectè acquisito non præiudicat clausula motus proprii, ibid. nu. 39. & 48.
- Ius adeptum ex renura, in quam quis fuit iudicis auctoritate immutatum solo animo retinet, & quomodo illud amittatur, in consil. n. 2. 299
- Ius agendi ad supplementum legitimum, & etiam in officio domini non tollitur per renuntiationem expressam factam ab eo, cuius ius ad supplementum legitimum, in consil. 174. nu. 26.
- Ius agendi ad supplementum legitimum quanto tempore tollitur, ibid. nu. 28.
- Iuri alieno in dubio præiudicatum non debet intelligi, in consil. numero 10.
- Ius alicui dicitur competere, quando actus, & ad illius utilitatem petit, in consil. xli. nu. 11.
- Ius alicui iudicium quæsitum non debet ab eo auferri, in consil. n. 2. 299
- Iuris alicuius proprietatem acquiruntur ex quali possessione longum tempore, & quomodo, in consil. lxx. nu. 12.
- Ius declarandi donatarium propter ingratitudinem à donatione reddisse non transit contra heredes, & successores donatorum, in consil. xlix. nu. 16.
- Ius declarandi emphyteotam cecidisse à iure suo ob non solutam canonis non transit contra heredes, uel successores emphyteote, in consil. 13. & 27. p. 162. cum seq.
- Idem in caducitate uasalli propter feloniam commissam, ibid. nu. 25. & 17.
- Iura corrigentia ius, quod prius erat generale, intelliguntur in eo casu, in quo, & de quo loquuntur, in consil. cxix. nu. 7.
- Iura correctoria stricte intelliguntur, neque de similibus ad similes tenduntur, ibid.
- Iura correctoria, odiosa, & exorbitantia loquuntur in casu simpliciter debent ad casum mixtum extendi, in consil. clxx. nu. 14.
- Iuris expressa dispositio maxime in penalibus non est propter rationes, & disputationes doctorum relinquenda, in consil. 75. nu. 10.
- Iura de ecclesiis loquuntur si nihil specialitatis continent, & ad alios que personis locum habent, in consil. xc. nu. 21.
- Iuri delato, seu acquisito ex prouidentia primi concedentis non nisi per factum primi acquisitionis præiudicari, non autem per alterius ex illis, qui bus etiam ius istud esset delatum, seu acquisitum, in consil. lxxiii. nu. 19.
- Iuris ex consuetudine temporis immemorialis acquisitionis præiudicare concessio ad consuetudinem restricta, in consil. 81. nu. 1. 15
- Ius ex causa de presentibus tantum intelligitur remissum, quando mittit alicui omne ius, quod habet, uel habere sperat, & cetera, in consil. 130. nu. 6.
- Secus si prolata essent uerba habentia tractum de futuro, & præiudicare iura de futuro competitura, ibid. nu. 7.
- Iura futura non comprehendit quietatio restricta ad iura presentia, in consil. 130. nu. 8.
- Iuri de futuro non posse renuntiari quomodo intelligatur, ibi. n. 2.
- Iura de futuro ut comprehendantur, minus, quam possit, sequenda fieri debet interpretatio, ibid. nu. 40.
- Iurigentium principes seculares subiungunt, non autem præiudicant, in consil. 74. nu. 10.
- De iure gentium dicitur esse diuino dominiorum, & separatim, ibid. nu. 19.
- Contra ius gentium princeps sine iusta causa non potest esse, & solum secundum ius gentium, uel illius aequitatem, ibi. n. 2. 15
- Ius de iure gentium acquisitum non potest à Principe tolli, nisi publicam utilitatem concernente, in consil. ex. nu. 30.
- De iure naturali existentia, aut in ratione naturali fundata est, & principi permittitur est, & ex causa iusta expressè prohibeo non presumetur, in consil. 50. nu. 73.
- Ius naturale, uel gentium Imperator in totum non tollit, sed tantum

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

est iure, quod similitudine
iuris communi
convi. nu. 10.
proximiores
in cons. 9. nu. 1.
inceps, & reliqua
de utilitate auctoris, &
od spe quadam
principe tollit
ul. 177. nu. 55.
per modum
in de iure gentium
ul. in cons. 177. nu. 1.
per sum
i. nu. 12.
tam utilitate
em, & cambium
cunque claudu
is appropinquat
13.
non potest
itri generalis
laula motus
tis auctoritate
tur, in cons. 21. nu. 1.
in inofficium
factam ab eo, nu. 1.
tempore tollit
intelligi, in cons. 180.
ad illius utilitatem
ri, in cons. 180.
fessionem longi
dinem à donatione
res donatur, in cons. 180.
uo ob non solent
cessores employari
committam, in cons. 180.
intelliguntur
in cons. 180.
similibus ad
tia in casu
clix. nu. 14.
non est proprie
eda, in cons. 7. nu. 1.
continetur, in cons. 21.
concedenti
ri, non aucto
delatum, seu
alis acquiri
in cons. 31. nu. 1.
missum, quando
bere sperat
de futuro, & p
d. nu. 37.
tricta ad iura
intelligitur
quam possit
autem p
rum, & separ
non potest
tatem, ibid. nu. 1.
principe tolli
xl. nu. 39.
rali sum
a iura
no tollit, sed

1 Iure suo iam quæsitio quis privari non potest, nisi monito præcesse-
rit, in cons. 153. nu. 4. 244
2 Iure suo quis absque eius culpa privari non debet, in cons. 146. nu. 10. 418
3 Iure suo aliquem velle privare absque causa iusta, & cognita Papa non
præsumitur, & si velle non posset, ibid. nu. 11. 418
2 Iure suo aliquem privandi ex causa etiam boni publici potestas data
non intelligitur, quando est alicui concessa potestas statuendi in per-
tinentibus ad bonum publicum, in cons. 177. nu. 27. 781
1 Iura quare magis in feminis, quam masculis succurrant, in cons. 160.
num. 6. 209
1 Ius querendum facilius tollitur, quam ius quæsitum, in cons. 76. nu-
mer. 118. 329
3 Ius querendum in spe incerta fundatum facilius, & sine iusta causa à
principe tollitur, quam quæsitum, in cons. ex. nu. 27. & 29. 398
3 Contra ius esse, & præter ius esse differunt, in cons. 87. nu. 56. 279
3 Pro iuribus, & illorum quasi possessione competit etiam interdictum
utile, ut possidetis, in cons. 119. nu. 10. 343
3 In ius vocatus ex quibus causis excusetur à veniendo, in cons. 18. nu. 3. 53
3 Ius iniquum dicitur, quod est contra regulas iuris, in cons. 21. nu. 77
3 Iuri stare promittens non dicitur promittere iudicatum solvere, licet
è contra fecus sit, in cons. xliii. nu. 3. 36
Etiam si facta sit promissio de stando iuri in forma, & in consilio xliii.
num. 4. 36
Reliqua de hoc videas in verb. promissio, & in verb. fideiussio, & in ver-
bo satisfactio.
1 Iuris meri verba expressiva non includunt factum, in cons. 189. nu. 5. 708
1 Iure illius, cui successit, debet ille, qui venit ex persona defuncti, aut al-
terius in cuius locum successit, uti, in cons. 13. nu. 2. 517
2 Ius querelandi testamentum inofficiosum, aut donationem inofficio-
sam præscribitur à die aditæ hereditatis spatio quinque annorum,
in cons. clxxiii. nu. 27. & 29. 754
2 Iura non comprehenduntur in legato facto sub nomine significante lo-
cum tantum, sed si nomen se ad utrumque habet, in cons. li. nu. 200
2 Iura, hoc est obligationes actus, & passivæ tam reales, quam personales
offibus coherere, & infixe, & personam comitantur, illique adherent,
nec certo loco circumferuntur, in cons. 93. nu. 42. 401
2 Ius sanguinis, & cognationis per feminas conservatur, in cons. li. ex.
num. 40. 474
2 Iura quæ in testamento suo servari voluisse præsumantur ille, qui testa-
tus est, uti alicuius civitatis, in cons. exxiii. nu. 21. 561
2 Iura quæ servari debeant, quando concessio ceteri fuit personalis, &
non realis, ibid. nu. 20.
Ius spirituale, vide in verb. spirituale.
Ius incorporale, vide in verb. incorporale.
Iuris ordo, vide in verb. ordo.
Iuris cessio, vide in verb. cessio.
Iuris correctio, vide in verb. correctio.
Iuris ignorantia, & error, vide in verb. ignorantia, & in verb. error.
Ius emphyteoticum, vide in verb. emphyteoticum.
Iurium remissio, & renuntiatio, vide in verb. remissio, & remittere, &
in verb. renuntiare, & renuntiatio.
Ius deliberandi, vide in verb. deliberare.
Ius exorbitans, vide in verb. exorbitans.
Ius tertius, vide in verb. tertius.
Iurium successio, vide in verb. successio.
Iurium reservatio, vide in verb. reservatio.
De rigore iuris, vide in verb. rigor.
Iurium incorporalium quasi possessio, vide in verb. quasi possessio.
Ius franchandi, & redimendi, vide in verb. franchare, & redimere.
Ius servitutis, vide in verb. servitutis.
Iuris quasi possessio, vide in verb. quasi possessio.
1 Ius accrescendi: iuri accrescendi locus non est in feudo novo
quoad alios agnatos, sed solum quoad descendentes cuiuslibet na-
tali, in cons. 69. nu. 3. 278
1 Ius accrescendi, quando in feudo locum habeat inter collaterales, &
quando non, in cons. 70. num. 2. & 13. cum seq. pag. 281. cum seq. 282
1 Ius accrescendi non habet locum post ius quæsitum, nec in contracti-
bus, in cons. 70. nu. 3. 282
Limitatur, & declaratur, ibid. nu. 1. 23. & 15. pag. 283. cum seq. 282
1 Iuri accrescendi locus non est in feudo novo, in cons. 70. nu. 5. 282
Limitatur, & declaratur, ibid. nu. 20. 21. & 35. pag. 284. cum seq. 282
2 Iuri accrescendi locus est in donatione facta à principe pluribus, ut
portio deficiens etiam post ius quæsitum ceteris acquiratur, & quid
in feudo à principe concessio, in cons. 70. nu. 6. 282
1 Ius accrescendi locum non habet in feudo comitatus, seu alterius di-
gnitatis, ibid. num. 7. 282
Contra, ibid. nu. 14. & 15. 282
1 Ius accrescendi, quod dicitur potius non decrescendi, locum habet in
contractibus sui natura individuis, ibid. nu. 12. 282
1 Ius non decrescendi acquiratur ex providentia, & in contractibus
etiam locum habet, ibidem.
1 Ius accrescendi, aut potius non decrescendi locum habet in feudis in-
dividuis inter collaterales primi acquirantis, ibid. nu. 13. 282
Et tanto magis, si etiam feudum esset à principe, & ex mera liberalitate
concessum, ibid. nu. 15. & 22. pag. 283. cum seq. 282
1 Iuri accrescendi, siue iuri successorio locus est etiam post ius quæsitum
in feudo imperiali, siue sit diuiduum, siue individuum, ibi. nu. 18. 284
1 Ius accrescendi non habere locum in feudo novo, non procedit in feu-
do imperiali, & in individuo, uel concessio titulo donationis, ibi-
dem num. 20. 21. & 35. 284. & 286

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- 1 Ius accrescendi non admitti in feudis quibus in casibus uerum sit, & in quibus non, in cons. 70. nu. 21. 284
- 2 Ius accrescendi quando locum habet in feudis, habet etiam locum post ius acquisitum, ibid. nu. 24. & 25. cad.
- 3 Iuri non accrescendi locus esse potest post ius quæsitum, ibi. nu. 25. ca. 287
- 4 Ius accrescendi est promissio legis, & non hominis, ibid. nu. 43. 287
- 5 Ius accrescendi locum habet in feudo pluribus in solidum, uel cuiuslibet ipsorum concessio, ut altero sine liberis decedente, eius portio cæteris accrescat, non autem ad dominum deuoluatur, in cons. 72. n. 14. 301
- 6 Ius accrescendi locum habet in feudis datis à principe duobus fratribus, ibid. nu. 16. cad.
- 7 Ius accrescendi locum habet in fortilitio dato in feudum, ibi. n. 17. ca. 30
- 8 Ius accrescendi solum inter succedentes eodem iure, & non diuerso locum habet, in cons. xi. nu. 23. 50
- 9 In iure accrescendi mens præsumpta testatoris multum etiam contra regulas iuris operatur, ibid. nu. 24. & 28. pag. 50. & 51.
- 10 Per ius accrescendi portio deficiens pluribus pro rata portionum, non autem æqualiter acquiritur, ibid. nu. 25. 50
- 11 Idem est per substitutionem, ibid. nu. 26. 50
- 12 Per ius accrescendi coniunctus quandoque ex mente testatoris præferitur substituto, ibid. nu. 28. 51
- 13 Ius accrescendi transit ad eos, ad quos transeunt portiones iure substitutionis, ibid. nu. 29. 51
- 14 Ius accrescendi quoad proprietatem post ius quæsitum locum inter proprietarios non habet, sed quoad usufructum inter usufructuarios, in cons. 33. nu. 11. 153
- 15 Per ius accrescendi coheres admittitur contra, uel saltem præter mentem testatoris, in cons. 54. nu. 23. 214
- 16 Ius accrescendi inter emphyteotas quando per diuisionem inter eos, factam cesset, & quando non, & quando locum inter eos habeat, & quando secus, in cons. lv. nu. 8. 220
- 17 Ius accrescendi cessat post aditionem hæreditatis, in cons. 57. nu. 8. 225
- 18 Ius accrescendi censetur quodam substitutio uulgaris, ibid. nu. 16. 226
- 19 Ius accrescendi quando dicitur per testatorem prohibitiuè, ibi. n. 22. ca. 226
- 20 Ius accrescendi cessat per dationem substituti uulgaris, ibid. nu. 24. ca. 226
- 21 Per ius accrescendi ueniens quando substituto uulgariter præferatur, & quando secus, ibid. nu. 25. 226
- 22 Per ius accrescendi ueniens dicitur principaliter, & directè uenire ex dispositione legis, tacite autem, & indirectè ex præsumpta mente testatoris, in cons. lvij. nu. 11. & 26. pag. 226. & 227.
- 23 Ex iure accrescendi admittitur coheres, si conditio, seu casus substitutionis uulgaris factè pluribus per uerba pluralis numeri indefinita, seu simpliciter prolata, secundum quod facta fuit, non euenierit, in cons. lxxi. nu. 3. 297
- 24 Ius accrescendi regulariter tollitur per substitutionem, in consil. lxxi. num. 20. 274
- 25 Ius accrescendi in usufructu locum habet post ius quæsitum, in consil. lxxj. num. 23. 275
- 26 Ius accrescendi non excluditur per substitutionem uulgarem, quando substitutio caduca effecta foret, in consil. lxxj. nu. 25. 275
- 27 Ius accrescendi regulariter post ius quæsitum extinguitur, & euancescit, in consil. lxxv. nu. 4. 279
- 28 Ex iure accrescendi superfluitas ad totum admittuntur, quando ex pluribus alicui substitutus aliquis grauato ante euentum substitutionis præcedat, in consil. 70. nu. 16. 294
- 29 Ius accrescendi inter substitutos per fideicommissum locum habet, in consil. 72. nu. 1. 296
- 30 Ius accrescendi coniunctione provenit, in consil. 72. nu. 3. 297
- 31 Et locum non habet inter succedentes diuerso iure, ibid. nu. 4. ca. 297
- 32 Nec in dispositionibus modificatis, ibid. nu. 5. 298
- 33 Ius accrescendi locum non habet, quando testator loquutus est taxatiuè, illudque prohibuit, ibid. nu. 9. 298
- 34 Per ius accrescendi fideicommissum totum debetur coniunctis uerbis in substitutione, & fideicommissio etiam altero ex iis non extante, in consil. 73. nu. 1. 300
- 35 Ius accrescendi etiam inter fideicommissarios uniuersales locum habet, ibid. num. 2. cad.
- 36 Ius accrescendi an locum habeat in fideicommissis, & inter plures fideicommissarios, in consil. 74. nu. 7. 8. & 14. pag. 303. cum seq.
- 37 In iure accrescendi non attenditur, utrum unus sit utrinque coniunctus, & alius ex latere patris tantum, sed omnes simul æqualiter admittuntur, in consil. xc. nu. 1. 389
- 38 Iuri accrescendi si coniunctum sit ius substitutionis, tunc ius substitutionis transmittitur, est quæ potentius simpliciter iure substitutionis, in consilio xciiij. numer. 8. 14. & 21. ubi hoc declaratur, pag. 408. cum sequen.
- 39 Ius accrescendi potius roboratur per substitutionem, quam tollatur, ibid. num. 6. 407
- 40 Ius accrescendi post agnitam, & aditam hæreditatem cessat, in consil. xciiij. num. 23. 410
- 41 Iuri accrescendi si sint iunctæ substitutio uulgaris, ac pupillaris, spes illarum transmittitur, ibid. nu. 14. 408
- 42 Iuri accrescendi potentius est ius substitutionis quoad bona testatoris, ibid. num. 22. 410
- 43 Iuri accrescendi si fideicommissum conditionale sit unitum, fideicommissum, pendente conditione, transmittitur, in consil. cviii. nu. 2. 463
- 44 Ius accrescendi habet uim substitutionis ex tacita mente defuncti, in consil. cxli. num. 2. 631
- 45 Ius accrescendi ex tacita mente testatoris impedit usufructus consoldationem fieri hæredi, seu domino proprietatis, ibid. nu. 3. cad.

- 1 Iuri accrescendi locus est inter coniunctos saltem uerbis in usufructu etiam post ius in usufructu quæsitum, in consil. cxli. nu. 1. 463
- 2 Per ius accrescendi si portio usufructus sit debita, illa eodem iure, & modo debetur, quo prima portio, cui accrescit, nec nouum ius usufructum, ibid. num. 2. 463
- 3 In iure accrescendi frater utrinque coniunctus non præferatur cognato tantum, sed omnes simul admittuntur, in consil. cxli. nu. 1. 463
- 4 Iuri accrescendi locus est in emphyteosi, quando expresse actum, & imino concessum fuit, in consil. cvi. nu. 14. 463
- 5 Ius accrescendi, seu cessionis ex prouidentia cessat inter plures emphyteotas simul de eadem re inuictos, quando emphyteosis, seu condum sunt noua, & in dubio quoad hanc effectum noua iudicantur, in consil. cix. nu. 8. 463
- 6 Iuri accrescendi locus est inter descendentes à primo stipite, quousque fuit in emphyteosi, uel feudo in uelutis, si & ipsi inuictura censeantur, ibid. nu. 20. 463
- 7 Multo magis, si pacto expresse in inuestitura conuentum esset, quod deficiente uno, uel pluribus ex liberis, & descendentibus dictæ inuestituræ stipulatoris, portio illorum cæteris superuenientibus accresceret, ibid. num. 21. 463
- 8 Iuri accrescendi locus est inter plures inuictos in emphyteosi, quando concessis ex causa onerosa, & dato certo pretio pro inuestitura habenda, ibid. num. 22. 463
- 9 Idem si inuestitura, seu concessio pluribus in solidum facta esset, ibid. num. 23. 463
- 10 Vide plenus in uerbo emphyteosis.
- 11 Ius accrescendi non habet locum post ius acquisitum maxime in tractibus, in consil. cxvii. nu. 20. 463
- 12 Iuri accrescendi an sit locus inter substitutos substitutione fideicommissaria, in consil. 75. nu. 4. 463
- 13 Quoad effectum iuris accrescendi potentior est coniunctio uerbis, quam realis, ibid. nu. 2. 463
- 14 Ius accrescendi locum habet in emphyteosi paterna stipulata pro filio inter ipsos filios, in consil. cxvii. nu. 21. 463
- 15 Ius accrescendi inter coniunctos re, & uerbis etiam in fideicommissis locum habet, in consil. lxxii. nu. 32. 463
- 16 Iuris accrescendi beneficium non habet is, qui cum alio de inuestitura admittitur, in consil. 124. nu. 17. 463
- 17 Ius accrescendi non habet, & quomodo, & quo temporis spatio scribi possit, in consil. vi. nu. 13. 463
- 18 In inuestitura capelle, uel altaris cum constructore illius constructi etiam ecclesia principalis, in cuius solo, & fundo capella constructa, ibid. num. 17. 463
- 19 Et inuita ecclesia, uel eius rectoris constructor non potest in hac capella aliquid facere, ibid. nu. 18. 463
- 20 Quoad ius patronatus acquirendum donanti ecclesie donationis ualeat, in consil. liij. nu. 13. 463
- 21 Quod limitatur, ibid. nu. 49. 463
- 22 Ius patronatus an, & quando acquiratur dotanti ecclesiam, patet, ea fuit constructa, & consecrata, & quando non, ibid. nu. 2. 463
- 23 Quid si ecclesia prius erat sufficiens dotata, ibid. nu. 25. 463
- 24 Et quid si cum consensu primi dotantis, & episcopi dotata, ibid. nu. 3. 463
- 25 Quid si hos prima ecclesia fuisset diminuta, & depauperata, ibid. nu. 1. 463
- 26 Animo acquirendi ius patronatus dote ecclesie augere, & ius patronatus acquiratur, ibid. nu. 26. 463
- 27 Ius patronatus non acquiratur reedificanti, & reparanti ecclesiam totaliter destructam, sed si funditus, & totaliter destructam, ibid. nu. 27. 463
- 28 Ius patronatus acquiratur pluribus ab initio simul concordantiam dotantibus, uel ædificantibus, ibid. nu. 29. 463
- 29 Ius patronatus respectu ecclesie quoddam onus, & quoddam beneficium uidetur, ibid. nu. 26. 463
- 30 Quoad acquirendum ius patronatus an consensus episcopi etiam necessitate temporis præsumatur in constitutione ecclesie, uel alteriter tenuisse, in consil. v. nu. 16. 17. & 19. pag. 25. cum sequen.
- 31 Ius patronatus laicis fauore cultus diuini, & ecclesiarum acquirendum quare, ibid. nu. 19. 463
- 32 Iuri patronatus episcopus potest consentiente patrono in consil. dicare, in consil. v. nu. 36. 463
- 33 Iuri patronatus patronus potest in totum renuntiare, ibid. nu. 1. 463
- 34 Iuri patronatus quasi possessio probatur ex præsentatione, ibid. nu. 1. 463
- 35 Iuris patronatus fructus est præsentatio, & ad eum, qui est in possessione iuris præsentandi, cum bona fide spectare debet, ibid. nu. 1. 463
- 36 Ius patronatus ex antiquissima quasi possessione probatur, cumque mam, & inditum, maxime quando de iure patronatus actum in consil. ibid. num. 3. 463
- 37 Et an sit uerum, ibid. nu. 8. usque ad nu. 14. 463
- 38 Ius patronatus ex quibus alicui in ecclesia constitutum, seu assignatum dicatur, ibid. nu. 6. 463
- 39 Ius patronatus non acquiratur construens, fundans, uel dotans ecclesiam, nisi hæc animo expresse illud acquirendi, & de consensu episcopi fecerit, ibid. num. 7. 463
- 40 Ius patronatus aduersus ecclesiam seu capellam, ac etiam aduersus patronum ex cursu longissimi temporis acquiri non potest, ibid. nu. 9. 463
- 41 Nisi esset cursus temporis immemoralis, ibid. nu. 9. 463
- 42 Ius patronatus non est præscripibile, in consil. vi. nu. 8. 463
- 43 Nisi ex cursu temporis immemoralis, ibid. nu. 9. 463
- 44 Ius patronatus de iure communi laicis non debetur, neque acquirendum nisi ex quadam gratia, & contra ius regulare, ibid. nu. 9. 463

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

in ecclesia, & capella quomodo, & quo temporis spatio
 possit, ibid. nu. 13.
 1. LAPSUS temporis, vide in verb. tempus.
 2. LARGA interpretatio cessat in odiosis, & correctoriis, in consil. 120.
 num. 73.
 3. LARGE, & strictè quid sumptum dicitur utroque modo propriè sum-
 ptum, & largissimè impropriè, in consil. xcv. nu. 9.
 4. Large, & strictè quid assumi, & utroque modo propriè stant simul, in
 consil. clxv. nu. 19.
 5. LARGITAS Imperialis fauorabilis est, & extendenda, in consil. lxxi.
 num. 17.
 6. LATA culpa est non facere ea, quæ quilibet homo fecisset, in consil. 144.
 num. 6.
 7. Lata culpa in delictis, & criminibus, & ubi agitur de pœna ratione cri-
 minis imponenda, non sufficit, nec dolo aequiparatur, in consil. 187.
 numer. 3.
 8. Quod limitatur, ibid. num. 4.
 9. Lata culpa dolo non aequiparatur in pœna corporali, ibid. nu. 11. ead.
 10. Lata culpa caulatur ex errore iuris, in consil. 187. nu. 15.
 11. LATINITAS falsa non est attendenda, sed ad mentem testatoris ada-
 pranda, in consil. 82. nu. 5.
 12. LATRO, & famulos quis dicitur, in consil. cxcv. nu. 12.
 13. LAUDUM latum ultra contenta in compromisso non ualet, in consil.
 xviii. numer. 11.
 14. Laudum, & compromissum factum pro absente cum promissione rati,
 illi absenti non præiudicat, nisi consenserit, & ratificauerit, nec ex
 eo aliquid ius in præiudicium non consentientis alicui tribuitur,
 in consil. 1. num. 9.
 15. 2. Audi effectus, & exequutio suspenditur per petitionem reductionis ad
 arbitrium boni iuri, ibid. num. 93.
 3. Laudum quædam transactio dicitur, in consil. 2. nu. 38.
 4. Laudo contrauenire potest compromittens, qui fuit ex eo exoritur le-
 sus, non obstante iuramento suo etiam per uerba prægantia de stan-
 do laudo, illique non contraueniendo, in consil. 2. nu. 68.
 5. Laudum de consensu partium ex nouo compromisso, sed non ex eodem
 ferri potest contra primum laudum, quod in rem iudicatam transi-
 uit, in consil. cxvii. num. 5.
 6. In laudis, & sententiis usura committi potest, in consil. clxviii. n. 12. 626
 7. Laudum dicitur quædam transactio, & contractus aequiparatur, & qua-
 do, in consil. 173. num. 2.
 8. Et an propriè sit contractus, ibid. nu. 20.
 9. Laudum ab alio inter superiores latum uim legis, seu statuti non ha-
 bet, & quid requiratur, ut sententia, & laudum uim legis, & statuti ha-
 beant, ibid. nu. 19.
 10. Laudum etiam post emologationem contractus propriè esse non dici-
 tur, ibid. num. 20.
 11. Nec etiam large, & impropriè, sed potius dicitur iudicium, seu ad in-
 star iudicii, ibid. num. 21.
 12. Er quando transactio quædam, & sic contractus esse dicatur, ibi. nu. 22.
 13. Laudum ab arbitratore latum propriè, & strictè loquendo nec transactio,
 neque contractus dici potest, in consil. 173. nu. 23.
 14. Laudum post lapsum decem dierum à die notitiæ transit in rem iudi-
 catam, & exequutionem meretur, in consil. 32. nu. 1.
 15. Idem si à partibus sit expresse approbatum, & emologatum, in consil.
 32. num. 2.
 16. Laudum à partibus emologatum exequutionem paratam habet etiam
 de iure communi, ibid.
 17. Laudi approbatio, & emologatio habet uim confessionis iudicialis,
 ibid. numer. 4.
 18. A pronuntia de exequendo laudum non potest de iure communi appel-
 lari, & huic appellationi tanquam frivola non est deferendum, in
 consil. 32. nu. 5.
 19. Idem ex forma statutorum Bononiensium, ibid. nu. 10.
 20. Nisi iudex in exequendo modum excederet, ibid. nu. 6.
 21. Er tunc quoties, & quomodo possit appellari, ibi. nu. 7.
 22. A commissione exequutionis laudi non potest appellari, ibi. nu. 9.
 23. Laudum sub pluribus conditionibus ferri potest, in consil. 32. nu. 4. 106
 24. Vide etiam in uerb. compromissum, ubi multa.
 25. Laudi reductio ad arbitrium boni iuri nulla renuntiatione, nullisque
 clausulis amplissimis, cautelis, aut remediis in compromisso apposi-
 tis etiam cum iuramento, aut per compromittentes, quo quomodo
 excogitatis tolli potest, data ex laudo lésione enormissima, in
 consil. 33. nu. 1.
 26. Item nec ex statuto, ibid. nu. 3. & 5.
 27. Laudi reductio ad arbitrium boni iuri usque ad quod tempus, & an post
 decem dies peti possit, ibi. nu. 6. & 7.
 28. Laudi reductione ad arbitrium boni iuri per statutum exclusa, non di-
 citur exclusus recursus à laudo, cui dolo uetus, uel præsumptus in-
 esset, ibid. nu. 5.
 29. Laudum à quo infra decem dies non fuit reclamatum, dici post dictum
 tempus tacitè emologatum quomodo procedat, ibi. nu. 7.
 30. A laudo appellare, seu petere laudum reduci ad arbitrium boni iuri pro-
 curator non potest, nisi habeat ad hoc mandatum speciale, & indiui-
 dum, in consil. 25. nu. 1.
 31. Nec sufficeret mandatum specialiter ad aliqua facienda, quæ manda-
 tum speciale requirunt, etiam cum clausula generali ad omnia alia,
 & quæcunque etiam requirunt mandatum magis speciale, & indi-
 uiduum, ibid. num. 2.
 32. Quod declaratur, & limitatur, ibid. nu. 15. & 27.

Laicus an, & quomodo ius patronatus acquirere, & præscribere possit
 vide in uerb. ius patronatus.
 33. LAPIDIS terminalis quis sit, in consil. clxi. nu. 18.
 34. LAPSUS temporis, vide in uerb. tempus.
 35. LARGA interpretatio cessat in odiosis, & correctoriis, in consil. 120.
 num. 73.
 36. LARGE, & strictè quid sumptum dicitur utroque modo propriè sum-
 ptum, & largissimè impropriè, in consil. xcv. nu. 9.
 37. Large, & strictè quid assumi, & utroque modo propriè stant simul, in
 consil. clxv. nu. 19.
 38. LARGITAS Imperialis fauorabilis est, & extendenda, in consil. lxxi.
 num. 17.
 39. LATA culpa est non facere ea, quæ quilibet homo fecisset, in consil. 144.
 num. 6.
 40. Lata culpa in delictis, & criminibus, & ubi agitur de pœna ratione cri-
 minis imponenda, non sufficit, nec dolo aequiparatur, in consil. 187.
 numer. 3.
 41. Quod limitatur, ibid. num. 4.
 42. Lata culpa dolo non aequiparatur in pœna corporali, ibid. nu. 11. ead.
 43. Lata culpa caulatur ex errore iuris, in consil. 187. nu. 15.
 44. LATINITAS falsa non est attendenda, sed ad mentem testatoris ada-
 pranda, in consil. 82. nu. 5.
 45. LATRO, & famulos quis dicitur, in consil. cxcv. nu. 12.
 46. LAUDUM latum ultra contenta in compromisso non ualet, in consil.
 xviii. numer. 11.
 47. Laudum, & compromissum factum pro absente cum promissione rati,
 illi absenti non præiudicat, nisi consenserit, & ratificauerit, nec ex
 eo aliquid ius in præiudicium non consentientis alicui tribuitur,
 in consil. 1. num. 9.
 48. 2. Audi effectus, & exequutio suspenditur per petitionem reductionis ad
 arbitrium boni iuri, ibid. num. 93.
 49. Laudum quædam transactio dicitur, in consil. 2. nu. 38.
 50. Laudo contrauenire potest compromittens, qui fuit ex eo exoritur le-
 sus, non obstante iuramento suo etiam per uerba prægantia de stan-
 do laudo, illique non contraueniendo, in consil. 2. nu. 68.
 51. Laudum de consensu partium ex nouo compromisso, sed non ex eodem
 ferri potest contra primum laudum, quod in rem iudicatam transi-
 uit, in consil. cxvii. num. 5.
 52. In laudis, & sententiis usura committi potest, in consil. clxviii. n. 12. 626
 53. Laudum dicitur quædam transactio, & contractus aequiparatur, & qua-
 do, in consil. 173. num. 2.
 54. Et an propriè sit contractus, ibid. nu. 20.
 55. Laudum ab alio inter superiores latum uim legis, seu statuti non ha-
 bet, & quid requiratur, ut sententia, & laudum uim legis, & statuti ha-
 beant, ibid. nu. 19.
 56. Laudum etiam post emologationem contractus propriè esse non dici-
 tur, ibid. num. 20.
 57. Nec etiam large, & impropriè, sed potius dicitur iudicium, seu ad in-
 star iudicii, ibid. num. 21.
 58. Er quando transactio quædam, & sic contractus esse dicatur, ibi. nu. 22.
 59. Laudum ab arbitratore latum propriè, & strictè loquendo nec transactio,
 neque contractus dici potest, in consil. 173. nu. 23.
 60. Laudum post lapsum decem dierum à die notitiæ transit in rem iudi-
 catam, & exequutionem meretur, in consil. 32. nu. 1.
 61. Idem si à partibus sit expresse approbatum, & emologatum, in consil.
 32. num. 2.
 62. Laudum à partibus emologatum exequutionem paratam habet etiam
 de iure communi, ibid.
 63. Laudi approbatio, & emologatio habet uim confessionis iudicialis,
 ibid. numer. 4.
 64. A pronuntia de exequendo laudum non potest de iure communi appel-
 lari, & huic appellationi tanquam frivola non est deferendum, in
 consil. 32. nu. 5.
 65. Idem ex forma statutorum Bononiensium, ibid. nu. 10.
 66. Nisi iudex in exequendo modum excederet, ibid. nu. 6.
 67. Er tunc quoties, & quomodo possit appellari, ibi. nu. 7.
 68. A commissione exequutionis laudi non potest appellari, ibi. nu. 9.
 69. Laudum sub pluribus conditionibus ferri potest, in consil. 32. nu. 4. 106
 70. Vide etiam in uerb. compromissum, ubi multa.
 71. Laudi reductio ad arbitrium boni iuri nulla renuntiatione, nullisque
 clausulis amplissimis, cautelis, aut remediis in compromisso apposi-
 tis etiam cum iuramento, aut per compromittentes, quo quomodo
 excogitatis tolli potest, data ex laudo lésione enormissima, in
 consil. 33. nu. 1.
 72. Item nec ex statuto, ibid. nu. 3. & 5.
 73. Laudi reductio ad arbitrium boni iuri usque ad quod tempus, & an post
 decem dies peti possit, ibi. nu. 6. & 7.
 74. Laudi reductione ad arbitrium boni iuri per statutum exclusa, non di-
 citur exclusus recursus à laudo, cui dolo uetus, uel præsumptus in-
 esset, ibid. nu. 5.
 75. Laudum à quo infra decem dies non fuit reclamatum, dici post dictum
 tempus tacitè emologatum quomodo procedat, ibi. nu. 7.
 76. A laudo appellare, seu petere laudum reduci ad arbitrium boni iuri pro-
 curator non potest, nisi habeat ad hoc mandatum speciale, & indiui-
 dum, in consil. 25. nu. 1.
 77. Nec sufficeret mandatum specialiter ad aliqua facienda, quæ manda-
 tum speciale requirunt, etiam cum clausula generali ad omnia alia,
 & quæcunque etiam requirunt mandatum magis speciale, & indi-
 uiduum, ibid. num. 2.
 78. Quod declaratur, & limitatur, ibid. nu. 15. & 27.